

Sprawozdanie
Dyrekcji k. Gimnazjum
w Kołomyi

za rok szkolny 189%

SPRAWOZDANIE

Dyrekcji

c. k. wyższego gimnazjum

W KOŁOMYI

za rok szkolny

1899.

T R E Ś Ć :

1. Dr. Wiktor Hahn : Wybór poematów łacińskich Szymona Szymonowicza ze wstępem i objaśnieniami. (Auswahl lateinischer Gedichte des Simon Szymonowicz mit Vorrede und Erklärungen).
2. Część urzędowa.

W KOŁOMYI 1899.

Nakładem funduszu szkolnego.

Z drukarni i litografii A. J. Miziewiczza w Kołomyi.

400110

II
1899

Biblioteka Jagiellońska

1003122804

Stary saso'b
Progranny skolewe

Przedmowa.

W r. 1895. powzięło Towarzystwo filologiczne we Lwowie myśl wydania chrestomatyi poetów polsko-łacińskich, zamiaru jednak swego nie mogło wykonać z powodu braku środków materyalnych. Pragnąc choć w części urzeczywistnić myśl tę, wydał prof. M. Jezienicki w sprawozdaniach gimnazjum V-go we Lwowie za rok 1898. i 1899. „Cenniejsze utwory łacińskie Janickiego, Kochanowskiego i Sarbiewskiego“. Idąc za jego przykładem wydaję w tegorocznem sprawozdaniu kołomyjskiem wybór poezyi łacińskich Szymona Szymonowicza, jednego z najznakomitszych poetów polsko-łacińskich i najdzielniejszych naszych humanistów. Głównym celem moim przypomnieć zapomniane już dzisiaj niemal zupełnie poematy łacińskie Szymonowicza.

W wyborze tym kępował mnie brak miejsca, który nie dozwolił mi podać tylu wyjątków, ile pierwotnie zamierzałem¹⁾. Układ utworów jest ściśle chronologiczny: przy „flagellum livoris“ przyjmuje datę 1588 r. Tekst wydanych przezemnie utworów opiera się wszędzie na pierwszych wydaniach. Pisownię łacińską zastosowałem najnowszą. W komentarzu podaję wyjaśnienia historyczne, geograficzne i gramatyczne. W najogólniejszych wreszcie zarysach uwzględniłem także budowę wierszową.

Wybór poprzedziłem krótkim wstępem o życiu i pismach poety, ograniczając się w nim do rzeczy najważniejszych.

Za pomoc w wydaniu i korekcie składam jeszcze raz w tem miejscu podziękowanie prof. Z. Dembitzerowi.

---

¹⁾ W najbliższym czasie zamierzam wydać zupełne krytyczne wydanie pism łacińskich Szymonowicza, jako też szczegółową monografię o życiu i pismach poety.

WSTĘP.

Żywot i pisma Szymona Szymonowicza.

Wśród humanistów polskich zajmuje Szymonowicz nadzwyczaj wybitne stanowisko: można nawet śmiało o nim powiedzieć, że jest najlepszym przedstawicielem humanizmu polskiego, pojętego w najszerszym tego słowa znaczeniu. Wyborny znawca literatury klasycznej, wytworny stylista w języku łacińskim i greckim tak, że go współcześni podają za wzór do naśladowania, władający formami metrycznymi tak niezrównanie, że go stawiają na równi z Pindarem, (zwąc go Pindarem łacińskim,) zyskuje wnet swymi utworami łacińskimi powszechne uznanie nie tylko w Polsce, lecz i za granicami kraju. Jako prawdziwy humanista nie oddaje się jednak wyłącznie tylko poezyi: idąc w ślady takich pionierów filologii, jakim był np. Petrarka, pragnie i on stanąć w rzędzie wydawców nieznanych autorów klasycznych. Z skrzętnością godną największego uznania i wielkim mozolem zbiera manuskrypty dotąd nie ogłoszone drukiem, nie szczędząc trudów i kosztów. Zabiegi jego nie zawsze mu się udają: mimo to wydania Epifaniusza, Herenniusza (Metafizyki), cenione nawet za granicą jako „*editiones principes*“, zapewniają mu w historyi filologii polskiej poczesne stanowisko.¹⁾ Prawdziwy to zresztą polihistor, podobnie jak ówczesni zagraniczni humaniści: ma więc i pod tym względem wielkie z nimi podobieństwo. Otrzymaawszy nadzwyczaj staranne wychowanie w rozmaitych dziedzinach nauki doszedł w niejednej z nich do znacznej biegłości.

O jego wielkiej znajomości teologii, filozofii, historyi, prawa, medycyny, astronomii, dowiadujemy się ze świadectw współczesnych: poeta jednak nie lubił się popisywać swojemi wiadomościami, stąd to działalność jego w tych kierunkach znaną

---

¹⁾ Por. mą rozprawkę: Szymon Szymonowicz jako filolog. (Kartka z dziejów filologii w Polsce) Lwów 1897.

nam jest dotychczas tylko ogólnikowo. Nie ma też znaczenie Szymonowicz w historyi naszej pedagogiki jako organizator akademii zamoyskiej i wychowawca synów najznakomitszych ówczesnych rodzin polskich. Wogólności jednak zasługi naukowe Szymonowicza są dotąd jeszcze za mało znane; nie dziw też, że działalność jego nie jest jeszcze należycie ocenioną.

Szczęśliwym zbiegiem okoliczności pozwoliły mu losy poświęcić się w zupełności poezyi i naukom.

Jego życie jest w istocie żywotem prawdziwego poety i uczzonego, nie szukającego rozgłosu, unikającego gwaru ludzkiego, zamkniętego w swej pracowni; stąd życie jego, które upłynęło mu w spokoju, sprzyjało w wysokim stopniu rozwojowi jego talentu poetyckiego: był też w istocie Szymonowicz poetą artystą, poetą z bożej łaski, piszącym nie dla chleba, lecz w chwili prawdziwego natchnienia.¹⁾

Urodzony w r. 1557. we Lwowie, z ojca Szymona z Brzezina, uczęszczał na nauki najpierw do szkoły lwowskiej. Ojciec jego, mistrz Szymon, po przeniesieniu się z Mazowsza do Lwowa, doszedł tutaj wnet do znaczenia i majątku: w r. 1581. był wójtem lwowskim, umierając zaś zostawił potomkom swoim dość znaczny majątek. Szymonowicz zawdzięczał niezmiennie wiele swemu wykształconemu ojcu, który wpływał na jego kierunek naukowy, dostarczając mu dzieł z bogatej swej biblioteki. Po ukończeniu szkoły lwowskiej udał się na uniwersytet krakowski w r. 1575., jakim się tam jednak naukom głównie poświęcił, nie wiemy. Prawdopodobnie uprawiał najwięcej tak zwane wówczas artes liberales.

Już w Krakowie próbował pisać wiersze, które się jednak do naszych czasów nie dochowały: na czas nauk krakowskich przypada też prawdopodobnie powstanie utworu „Divus Stanislaus“. Z okresu krakowskiego ważnym jest stosunek przy-

---

¹⁾ Z opracowań życiorysu poety wymieniam najważniejsze: Stanisława Węclewskiego w wydaniu „Sielanek“, Chełmno 1864., Leona Szyperskiego: de Simonis Simonidae vita ingenio poesi. Vratislaviae. 1865., Augusta Bielowskiego: Szymon Szymonowicz. Pamiętnik akademii umiej. Wydział filol. i hist. fil. Tom II, Kraków 1875., Zygmunta Uranowicza: Żywot S. Szymonowicza Bendońskiego, Złoczów 1894.

jazny poety do swych nauczycieli Jakóba Górskiego i Stanisława Sokołowskiego. Na podstawie świadectw dawniejszych pisarzy przypuszczano, że Szymonowicz udał się z Krakowa na dalsze nauki za granicę do Belgii i Francji: wiadomość tę jednak należy przyjmować z wielkiem zastrzeżeniem wobec nadzwyczaj bałamutnych źródeł.

Po ukończeniu nauk powrócił Szymonowicz do Lwowa, (po r. 1580.), gdzie stale zamieszkał do r. 1592., rzadko tylko wyjeżdżając ze swego rodzinnego miasta. Mając zapewnione utrzymanie w domu ojca, nie ubiegał się o żadne urzędy, poświęcając cały czas dalszym studyom naukowym i pracy poetyckiej. Jednymi z pierwszych jego utworów były *Naenia funebris... de morte Jacobi Gorseii* (1586) i *Castus Joseph* (1587), obydwie poświęcone wspomnianemu Sokołowskiemu.

Na ten czas przypada znajomość poety z kanclerzem i hetmanem wielkim koronnym, Janem Zamoyskim. Kiedy nastąpiło pierwsze poznanie się obu mężów, trudno dokładnie oznaczyć: niejakię światło rzuca na to pierwszy zachowany list Jana Zamoyskiego do Szymonowicza z dnia 13-go kwietnia 1587. roku. Świadectwem zaś ścisłych stosunków między oboma mężami są poematy „*Flagellum livoris* (1588) i *Aelinopaeon* (1589), w których Szymonowicz wielbi niezmierne zasługi Zamoyskiego dla Polski i broni go przed oszczerstwami zawistnych. Odtąd stosunek między Zamoyskim i Szymonowiczem stał się jeszcze ścislerszym: kanclerz zwierza mu się z niejednym swym planem, pyta go o radę, nie zapomina przytem o stosownem wynagrodzeniu i uznaniu zasług Szymonowicza. W r. 1589. lub z początkiem r. 1590. uwieńczył poetę wieńcem laurowym, w r. 1590. zaś wystarał się o nobilitacyę poety: w tymże roku mianował król Zygmunt III. Szymonowicza poetą królewskim. Jako poeta królewski opiewa Szymonowicz zaślubiny Zygmunta III. z Anną, córką Karola, arcyksięcia austriackiego w „*Epithalium Serenissimi Sigismundi III. Poloniarum regis et Annae Caroli Archiducis Austriae F.*“ (Leopoli. Anno 1592.), w tymże też roku pisze na zaślubiny Zamoyskiego z Barbarą Tarnowską „*Repotia Zamosciana*“, a w 1594. „*Imagines diaetae Zamosciana*“. R. 1592. stanowi w twór-

czości literackiej Szymonowicza ważny okres pod tym względem, że w tym to roku ukazał się pierwszy wiersz poety w języku polskim, będący tłumaczeniem łacińskiego utworu Sebastjana Felsztyńskiego. W ślad za nim pojawia się w roku następnym pierwszy oryginalny wiersz polski p. n.: „Ślub opisanej przez Simona Simonidesa. Na feście Jego Mości Pana Adama Hieronima Sieniawskiego“.

Stosunki z Zamoyskim stały się w tym czasie jeszcze ściślejsze zwłaszcza, odkąd Zamoyski zaważał poetę do pomocy w zakładaniu akademii zamoyskiej. W braku odpowiednich materyałów trudno dokładnie określić zakres działalności Szymonowicza w tym okresie jego życia: z korespondencji zachowanej widzimy, że zajmował się wyszukaniem odpowiednich nauczycieli i założeniem drukarni w Zamościu. Po założeniu akademii w r. 1595. nie zaprzestawał i nadal zajmować się jej losami.

Kancelarz Zamoyski, odwdzięczając mu się za jego pracę i starania, wypuścił mu w dzierżawę wieś Czernęcin w r. 1598., gdzie zamieszkał przez kilka lat. Pobyt ten wpłynął nadzwyczaj korzystnie na zdrowie poety, który będąc wątłego zdrowia oddawna pragnął żyć na wsi. Pobyt ten na wsi ma jeszcze z tego powodu wielkie znaczenie, że poeta zetknąwszy się z ludem wiejskim mógł go poznać dokładnie, a potem tak pięknie i wiernie przedstawić w swych sielankach. W tym czasie zaczął kanclerz zasięgać rady poety w sprawie wychowania syna swego Tomasza, powierzając mu nawet w r. 1600. nadzór nad wychowaniem syna. Na ten czas przypadają dwa utwory łacińskie poety: *Thoma, tu quidem nunc.* (1600) i *Hercules Prodiceus* (1602.), poświęcone młodemu Tomaszowi. Około tego czasu rozwinął poeta nadzwyczaj wielką działalność na polu wydawnictwa utworów greckich, jak *Aktuaryusza*, *Herenniusza* i *Epifaniusza*. Wszystkie te jednak prace przerwała nagle niespodziewana śmierć kanclerza w r. 1605. Wypadek ten odczuł Szymonowicz bardzo boleśnie: przez dłuższy czas nie mógł ukoić swego żalu, nie szukał nawet pociechy w pracy literackiej, dopiero w r. 1606. w rok po śmierci kanclerza uczcił pamięć jego w wierszu polskim: „Rocznica“,

który potem wszedł w skład sielanek, jako sielanka dziewiętnasta.

Po śmierci Zamoyskiego oddał się Szymonowicz z wielką ofirnością wychowaniu młodego Tomasza: obowiązki te, nie raz dla poety przykre z powodu stosunków z opiekunami, przeciągnęły się do r. 1612.¹⁾ Z pism napisanych w tym czasie zasługują na uwagę „*Lutnia rokoczańska*“, (1606 r.), jakoteż „*Sielanki*“ (1614).

Z dalszych lat życia poety nie zachowało się dużo szczegółów: życie upływa mu znacznie spokojniej, odkąd przestał dozorować Tomasza: z tych czasów dochowało się kilka utworów poety, między innymi tragedia: *Pentesilea* (1618). Umarł w r. 1629. 5. maja w Czernięcinie.

O twórczości poety może dać wyobrażenie choćby pobieżny przegląd jego utworów, obejmujących wszystkie rodzaje poezyi: epiczną, liryczną i dramatyczną. Pisał w języku polskim, głównie jednak w języku łacińskim.

Najważniejszymi utworami poety w języku łacińskim są:

1.) *Ody*, przedewszystkiem te, w których wielbi swego dobroczyńcę Jana Zamoyskiego: *Flagellum livoris*, (1588) i *Aelinopaeon* (1589), zaliczane już za życia poety do najlepszych jego prac, wznoszą się rzeczywiście na prawdziwe wyżyny poezyi. Z innych ód wymieniam: „*Ode Georgio Zamoscio Episcopo Chelmensi*“ (1600.), dwie ody poświęcone Tomaszowi Zamoyskiemu: „*Thoma, tu quidem nunc*“ (1600.) i „*Musa veritatis arvum*“ (1612 Zamosci), „*ad Nicolaum Firleum Palatinum Cracoviensem*“ (Zamosci 1599.), „*Jacobo Sobescio Marci Palatini Lublinensis F.*“ (Zamosci 1613.)

2.) *Epitalamia* (pieśni weselne.) „*Epithalamium Serenissimi Sigismundi III. Poloniarum regis et Annae Caroli Archiducis Austriae F.*“ (Leopoli 1592.), *Repotia Zamosciana* (1592) i *Imagines diaetae Zamosciana* (1594, wydane 1604.) „*Alveum nuptiale in nuptiis Petri Firley et Hedvigis Vlodecae*“ (1599.) „*In nuptias Simonis Birkowski et Annae Mozdarska*“

---

¹⁾ Por. Żurkowski Stanisław: *Żywot Tomasza Zamoyskiego kanclerza w. kor.*, wydał Alexander Batowski. Lwów 1860. str. 10. pod r. 1612.

(Zamosci 1614),¹⁾ „Ode in repotiis illustrorum coniugum Thomae de Zamoscio... et Catharinae ducissae Alexandri ducis de Ostrog olim Palatini Wołchyniae etc. filiae“ (Zamosci 1620.²⁾).

3.) Pieśni na zgon znajomych osób: Naenia funebris ad Stanislaum Socolovium Theologum regium de morte Jacobi Gorscii Theologi et Jure consulti (Cracoviae 1586.), Funus Sigismundi Solikowski a Solki (1594, wraz z epitafium). Manes Barbarae de Tarnow ad Thomam de Zamoscio filium unicum. Zamosci (1610.), w tym też związku wspominam o pięciowierszowem „epitaphium“ dla Kaspra Śmieszkowicza. (Epitaphium Gasparis Gelasini vulgo Smieszkowicz Leop. Philos. Doct. et Prof. in alma Universitate Cracov. a Simone Simonida conscriptum.)

4.) Utwory religijne. Już w młodym wieku skreślił śmierć biskupa Stanisława Szczepanowskiego w utworze „Divus Stanislaus“, napisanym w 84 oktonarach. W r. 1593. wydał piękną parafrazę proroctwa Joelowego p. n. „Joel propheta“.

5.) Utwory dramatyczne. W r. 1587. wydał dramat: „Castus Joseph“ (Józef nieskazitelny) w którym przedstawił epizod z życia patryarchy Józefa w Egipcie³⁾ W r. 1618 ukazał się drugi dramat Szymonowicza p. n.: „Pentesilea“, mający za treść bohaterskie losy królowej Amazonek. Pentesilei, która pośpieszyła na pomoc królowi Pryamowi podczas wojny trojańskiej.⁴⁾ Obydwa dramaty, pisane w duchu klasycznej tragedii greckiej, przeszły w swym czasie zupełnie niepo-

¹⁾ Por. notatkę Żurkowskiego l. l. 25 o tym ślubie.

²⁾ Żurkowski: l. l. 41 n. (opis ślubu).

³⁾ Dramat ten doczekał się licznych opracowań; por. L. Szyperski l. l. 30 nn. R. Lavollée: La poesie latine en Pologne Paris 1873 = Essais de litterature et histoire. Paris 1891.

P. Chmielowski: Szymon Szymonowicz jako dramaturg. Kłasy 1889 nr. 1264 i 1265, przedrukowane w książce: „Nasza literatura dramatyczna“, Petersburg 1898 tom I. str. 64 nn. (tamże i o Pentesilei).

J. Chrzanowski: Tragedya Szymona Szymonowicza, „Castus Joseph“ w stosunku do literatury obcej. Ateneum 1892. I. 530—555.

J. Kallenbach: Dramat Szymonowicza Castus Joseph. Kraków 1892 (= Rozprawy Wydz. fil. akad. umiej. tom. XVII.)

W. Hahn: Kilka przyczynków do pism Szymona Szymonowicza. Castus Joseph. Ateneum 1892. IV. 557—564.

⁴⁾ Por. moją rozprawkę: „Pentesilea dramat Szymona Szymonowicza. Lwów 1895.

strzeżenie i pozostały bez wpływu na dalszy rozwój dramatu polskiego.

6.) W poezji epicznej próbował sił swoich w drobnych tylko rodzajach: „*Philaenon arae*“ (1600. r.) opisuje znane z Sallustyusza poświęcenie braci Filenów; *Hercules Prodicus* (1602. r.) jest parafrazą opowieści Prodikosa o Herkulesie na rozstajnej drodze.

7.) Do drobniejszych wierszy należą: „*In Stanislai Socolovii partitiones ecclesiasticas*“ 1589., *Simon Simonides Joanni Ursino*, (1592.) „*In dialectica Adami Bursii*“ (1604), „*Simon Simonides Bendoński Thomae Dresnero J. C.*“ (1613.) „*In thermas Sklenas*“ (1617. r.)

Z utworów napisanych w języku polskim najważniejszym dziełem są *Sielanki* (1614.), będące do dziś dnia głównym filarem sławy poety. Znanych nam jest nadto kilka innych utworów, jakoto: *Nagrobki zbieranej drużyny*, *Lutnia rokosańska*, *Himn o sędzie ostatecznym* (1614.), *Himn o męce pańskiej*, (1619.), *Tren św. Mariey Magdaleny* (1622.), *Eligia na pogrzeb Zofii Sieniawskiej* (1617. Zamość), dwa drobne wiersze: *Za potroynym* (P. Cieklińskiego 1597).

W literaturze polskiej ma Szymonowicz wielkie znaczenie przedewszystkiem jako twórca prawdziwej poezji sielskiej. Jego „*Sielanki*“, pozostały do czasów Wiesława niezrównanym wzorem¹⁾.

Utwory łacińskie, w swoim czasie powszechnie znane i rozpowszechnione, dziś niemal zupełnie zapomniane, odznaczają się podniosłemi myślami i artystycznym wykończeniem. O wartości ich wystarczy tutaj nadmienić, że niektóre z nich należą do najlepszych utworów łacińskich w okresie humanizmu i to nie tylko u nas, lecz i za granicą.

Językiem łacińskim władał Szymonowicz nadzwyczaj biegle; niektóre jego utwory dorównują pod względem piękności formy najpiękniejszym utworom pisarzy rzymskich. Stąd też

¹⁾ Rozbiór sielanek podał Tyszyński w *Wizerunkach polskich*, Warszawa. 1875. Por. też ocenę Chlebowskiego sielanek: *Kołacze* w książce zbiorowej *Charitas*, wydanej w Petersburgu 1894. str. 311—318 p. n.: „*Kołacze*“ Szymonowicza pod względem artystycznym.

już za życia zwrócił poeta na siebie uwagę uczonych zagranicznych. Dość w tej mierze przytoczyć sąd tak biegłego znawcy, jakim był Justus Lipsius. W jednym ze swych listów nie wahał się on oddać Szymonowiczowi największych pochwał: „Ego, mi Simonide, ut de affectu dicam, pretium laborum meorum censeo a talibus amari: id est a doctis, bonis, quorum inter apices te pono: ut fama mihi non dixerit, (quam et hic habes) unum illud carmen tuum in Imagines diaetae Zamoscianae approbet: quod, ita me Deus, eruditum, antiquum, suave est, et numeros ac phrasim Catulli ac veterum illorum habet. Macte! spondeo tibi, paucos in Europa esse, (et est ingens poetarum copia, ut apum) paucos, inquam, qui meo quidem sensu sic scribant“. W podobny sposób wyrażają się z największemi pochwałami o języku Szymonowicza: Józef Justus Skaliger, Puteanus, Hudemann, Barley, Jan Douza i inni.

Nie wahano się nawet oddać pierwszeństwa Szymonowiczowi nad Sarbiewskim.

Język swój łaciński kształcił Szymonowicz głównie na autorach wieku złotego: nie można jednak pominąć mileżeniem, że w pismach jego znajduje się wiele wyrazów i składni przejętych z pism pisarzy okresu archaistycznego (np. Enniusza, Liwiusza Andronika, Newiusza, Pakuwiusza, Plauta, Warrona); dość często napotykamy też wyrazy przejęte z dzieł pisarzy późniejszych np. Apulejusza, Petroniusza, Tertulliana Symmachusa, Prudencyusza, Stacjusza, Klaudyana. — W dokładne szczegóły trudno mi tu wchodzić, sprawa cała wymagałaby osobnej rozprawy. Na niektóre właściwości stylu poety zwracam uwagę w objaśnieniach.

Nadzwyczaj bogatym jest też zasób form metrycznych, jakich używa poeta w swych utworach. Biorąc wzory ze starożytnych pisarzy posługuje się najrozmaitszymi rodzajami miar wierszowych, poczynawszy od potoczystego heksametru daktylicznego do wzniosłych daktylo-epitrytów, używanych przedewszystkiem w odach. I ta strona twórczości poety nie jest dotąd jeszcze należycie zbadaną.

Jak już wspominałem powyżej, pismami swemi i to przedewszystkiem łacińskimi zyskał sobie Szymonowicz uznanie

za granicą, sam jednak o poematy swoje nie dbał, wydawał je zresztą niechętnie, ulegając zwykle dopiero namowom swych przyjaciół. Temu też przypisać należy, że niektóre poematy przeleżały aż do niedawnych czasów w rękopisie, inne zaś zupełnie zaginęły.

Pierwsze wydania pism łacińskich Szymonowicza dokonane są na wzór innych podobnych wydań: charakterystyczną ich cechą jest dziwaczna interpunkcja, która zamiast dopomódz czytelnikowi, wikła tylko myśl i utrudnia jej zrozumienie. Po każdym prawie wierszu znajdują się, czy jest potrzeba, czy też nie, przecinki, lub średniki.

Wydania zupełnego dotąd nie ma: za życia poety okazały się tylko dwa małe zbiorki: jeden wydany przez Anglika Tomasza Segheta w r. 1608., (Hannoviae) zawierający dwie ody: *Thomae Zamoscio ode* (*Thoma, tu quidem nunc*) i *ode Georgio Zamoscio Episcopo Chelmensi*; drugi zbiorek ukazał się w r. 1619., wydany staraniem Joachima Morzyusza (*Lugduni Batavorum*).

Najważniejszym jest zbiór wydany w r. 1772., przez Duriniego w Warszawie: wydanie to zawiera 20 dłuższych lub krótszych poematów Szymonowicza, nie jest jednak zupełnem. Jako przedruk wydań pierwszych nie różni się od nich niczem, czasem tylko poprawione są w niem błędy drukarskie: pod względem błędnej interpunkcyi stoi na równi z wydaniami pierwszymi. Oprócz tego wydał Durini *Imagines diaetae Zamosciana* i *Hereules Prodiceus* w osobnym zbiorku. (1777. *Varsoviae*). Z nowszych przedruków i wydań utworów łacińskich wymieniam przedruk ody *Philaenon arae*, dokonany przez Bandtkiego w r. 1829¹⁾, wydanie kilku poematów przez Bielowskiego²⁾, w końcu przedruk „*ode Georgio Zamoscio, Episcopo Chelmensi*“, dokonany przezemnie w r. 1894.³⁾

---

¹⁾ *Miscellanea Cracoviensia nova, fasciculus I Cracoviae. 1829. str. 22—31.*

²⁾ *Pamiętnik Akademii Umiejętności w Krakowie. Wydział fil. i histor. fil. Tom II. (1875.) str. 161 nn.*

³⁾ *Eos I. 1894. str. 64—71. i odbitka; Lwów 1894. str. 8.*

Tragoediae, quae inscribitur: „Castus Josephus”, stasimon quartum.

Strophica.

Cum mente me ab terris fero
Et templa caeli lumine contuor
Vicibusque cuncta fixis
Ire et redire cerno:
Noctem cedere luci, 5
Lucem nocte recondi,
Caniciem ninguidae
Hiemis vere resolvi
Et sertis florentibus
Redimiri, frugibus 10
Mactam aestatem deinde venire,
Tandem autumnum pomis uvis-
Que datis hiemem revocare
Eumque iugem circulum
Meare et remeare: 15
Curam Deos habere rerum
Atque esse providentiam
Agnosco, plena tranquillae spei.

Jestto pieśń dziewcząt egipskich, stanowiących chór w dramacie: „Castus Joseph”. (stasimon IV., ww. 1563 – 1598.) Główny motyw pieśni przejął poeta z utworu łacińskiego poety Klaudyusza Klaudyana (w 4. wieku po Chr.): „In Rufinum” I. 1–19. Dokładne zestawienie obu miejsc podałem w Ateneum: 1892. IV, na str. 560 n. w artykule: „Kilka przyczynków do pism Szymona Szymonowicza. Castus Joseph”. — Metrum utworu jest następujące: w. 1. tetrapodya jambiczna, 2. pentapodya jambiczna, 3. i 4. tetrapodya jambiczna katalektyczna, 5. i 6. trypodya logaedyczna, 7. tetrapodya logaedyczna dykatalektyczna, 8. trypodya logaedyczna, 9. i 10. tetrapodya logaedyczna katalektyczna, 11. tetrapodya logaedyczna, 12. 13, 14. tetrapodya jambiczna, 15. trypodya jambiczna, 16. pentapodya katalektyczna, 17. tetrapodya jambiczna, 18. pentapodya jambiczna. Metrum antystrofy jest takie same. — 2. contuor, forma archaistyczna = contuor. 14. iugis, ciągle trwający. 18. plena: rodzaj żeński, bo chór składają dziewice egipskie

Antistrophica.

Mox deinde, ubi humanas vices	
Ludumque fortunae ancipitem et gradu	20
Dubio revulsa fata	
Specto palamque cerno	
Impune ire nocentes,	
Virtutem male plecti,	
Omnigenis pessimos	25
Opibus praesidiisque	
Pollere insultareque	
Melioribus neque	
Defensorem ullum esse bonorum,	
Magnum torporem mens sentit	30
Mea sub dubium prope fixam	
Divum vocans potentiam,	
Sed absit: potius nos	
Stultos puto, deos quam iniquos;	
Occulta multa sunt Dei	35
Decreta, nulla non iustissima.	

Objaśnienie do „Flagellum livoris“.

„Flagellum livoris“ jest zbiorem 19 ód, jak to sam poeta zaznacza w tytule: „Flagellum livoris continens odas unam de viginti“. Pojedyncze pieśni mają osobne tytuły, z wyjątkiem ody pierwszej, stanowiącej wstęp całego zbiorku. Każda oda stanowi odrębną całość dla siebie: o treści ód mogą dać przybliżone pojęcie napisy poety, umieszczone nad każdą z nich¹⁾. Utwór swój napisał Szymonowicz w obronie kanclerza Zamoy-skiego przed zarzutami licznych jego oszczerców: wskazuje

¹⁾ Ode II. De Livoris ortu; III. Livoris descriptio; IV. Ouae sint voluptates et quae tormenta degeneris Invidiae; V. Rogantur Gratiae, ut cicurent Invidiam eamque reconcilient Virtuti; VI. Responsio Gratiarum non posse illarum comitate mansueferi Livorem neque retibus Dianae capi; VII. Ad novem Camoenas, musicis harmoniis leniant Invidiam, vel denique sopiant; VIII. Res-

na to kilka ubocznych wzmianek o Zamoyskim w odzie 12. 13. 14., wiersz, znajdujący się na początku zbioru: „In stemma Jelitarum sive Sariadarum. Monomachia Gratiarum et Eumenidum“, jakoteż wiersz umieszczony na końcu: „ad Maecenatem“. Utało się powszechnie mniemanie, że *Flagellum livoris* wydał Szymonowicz w r. 1583.: wiadomość ta opiera się na powadze Duriniego, który w wydaniu swem przy przedruku *Flagellum livoris* wymienił jako rok wydania MDLXXXIII.: jestto jednak prawdopodobnie omyłka Duriniego, który przed trójką opuścił „V.“ rzymską, dotychczas przynajmniej nie odzyskano wydania z roku 1583., znanem jest jedynie wydanie z r. 1588¹⁾. Wszystko raczej przemawia za tem, że utwór wyszedł w druku dopiero w r. 1588. I tak: 1.) w liście z dnia 18. sierpnia 1586. r. wspomina Szymonowicz o wezwaniu go przez Piskorzewskiego do napisania poematu na cześć kanclerza: gdyby „*flagellum livoris*“ wyszło było w istocie w r. 1583., nie wzywałby go Piskorzewski do napisania nowego poematu: treść całego owego listu wskazuje na to, że dotąd jeszcze tj. do r. 1586. Szymonowicz nie napisał żadnego utworu na cześć kanclerza: zaznacza zresztą poeta, że stosownie do woli Piskorzewskiego pójdzie za jego wezwaniem: słowa te mogą się jedynie odnosić do *flagellum livoris*. 2.) Do połowy r. 1586. nie pozostawał Szymonowicz w bliższych stosunkach z kanclerzem. 3.) Wykończenie poematu wskazuje na późniejsze jego powsta-

ponsio Musarum: non posse edomari Livorem carminis dulcedine; IX. De Livore Cacodaemonum; X. Duo Livoris esse genera: bonum videlicet et malum, cuius rei aliquot exempla subiciuntur; XI. Optimum Heroem et patriae amantissimum extra omnem Invidiae aleam evasisse; XII. Rumores invidorum sparsi in absentia optimi et clarissimi Senatoris; XIII. Sollicitudo Deorum hominumque de optimo Senatore dimicante cum Invidia. XIV. Expostulatio Virtutis cum Invidia; XV. Nihil novi accidisse Maecenati, cum eadem fortuna presserit veteres heroas. XVI. Criminationes aemulorum salva virtute in ipsos redundavisse. XVII. Quasnam calumnias resorpsit Invidia. XVIII. Quod Livor absentem rodant, praesentem Virtutem pertimescat. XIX. Peroratio ad Iuvenutem, ut contemnat Invidiam.

¹⁾ Szczegół ten zawdzięczam dr. Franciszkowi Krcekwowi we Lwowie. Kondratowicz (Dzieje lit. w Polsce II. 229.) przypuszcza też, że „*flagellum livoris*“ ukazał się po raz pierwszy w r. 1588.

nie: w rozwoju poety nie może on wyprzedzać „Naenia funebris“ (1586.), stoi natomiast na równi z „Custus Joseph“ (1587.)

Forma metryczna utworu zasługuje z tego względu na uwagę, iż w odach swych naśladował poeta miary metryczne Horacego. (Por. w tytule poematu słowa poety: „flagellum livoris continens omnia fere metrorum genera, quibus usus est Horatius“).

E poemate, quod „Flagellum livoris“ inscribitur, odae selectae.

Quae sint voluptates et quae tormenta degeneris Invidiae.

ODE IV.

Livori. Charites, quid placet impio
Aut quae pabula sunt invidiae truceis,
Blando dicite versu, et
Musae, progenies Jovis.

Nimirum scelus et pernicies virum. 5
Paupertas lacero squalida pallio,
Infamisque voluptas,
Decoctriz patrimonii,

Socors ingenium, pigritia grave,
Contemnens humili pectore glorias. 10
Mens demissa solo quae
Sedit reptilis infimo,

Metrum utworu: Metrum Asclepiadeum IV. Por. Hor. Od. I. 5. 14. 21. 23 III. 7. 13. IV. 13. — 1. nn. łącz.: Charites et Musae, progenies Jovis. — Charites: trzy boginie wdzięków, Gracye: Aglaia, Eufrozyna i Tali. — quid placet i w w. 2. quae sunt: indicativus w pytaniu zawisłem zamiast zwykłego w takim wypadku trybu warunkowego. Właściwość tę mają także klasyczni pisarze rzymscy. Podobnie używa indicativu Janicki Trist. I. 1, 25. 5, 31. wyd. Jeżenieckiego. — 8. decoctriz: substantivum mobile do decoctor.

Imprudens animus sorsque miserrima, Aegroti facies lurida corporis, Tristi membra grabato Decumbentia iugiter,	15
Nec non mors tragico funere tabida, Famam si maculis turpibus oblnit, Si post fata parentum Paupertas premit orphanos.	20
His pinguescit iners Livor et improbus, His illum genetrix invida pabulis Densa nutrit in umbra. Dum pestem Canis educat.	
Sed rursum tenerae dicite Gratiae, Quos hostes habeat Livor et horrido Quisnam dente petatur Monstri degeneris, precor?	25
Nimirum probitas atque hominum salus Quaesitaeque bonis divitiae modis: Frugalissima Virtus, Servatrix patrimonii,	30
Felix ingenium, quod petit ardua, Excelso sitiens pectore gloriam, Adspirans in Olympum. Curis insuperabile,	35

15. grabatus: łóżko, sofa por. gr. *κράβατος*. 16. iugiter: wyraz zachodzący w późniejszej łacinie: ustawicznie, ciągle. 20. orphanus: z greckiego *ὀρφανός*, wyraz nieużywany w łacinie klasycznej. 22. genetrix: według wiersza umieszczonego na początku „flagellum livoris”: „In stemma Jelitarum sive Sariadarum. Monomachia Gratiarum et Eumenidum“ ww. 9—14. jest matką zazdrości Megera (Megaera) por. odj. I. 49., II. 3., VI. 34., XIV. 1. Megera była jedną z trzech Eumenid (Furyi), 24. Canis: konstelacyi gwiazd tego imienia rozróżniali starożytni dwie: 1.) Canis maior, lub canis, w skład której wchodziła gwiazda Sirius lub Canicula. 2.) Canis minor lub minusculus. Pierwsza konstelacya miała sprowadzać zaraźliwe choroby. Por. Hor. O. 1. 17. 17., 3. 13. 9., S. 1. 7. 25., 2. 5. 39., E. 1. 10. 16. — 25 Gratiae: por. w. 1.

Tum sollers animus sorsque opulentior,
Vires eximiae corporis ardui,
Quod pulchram vegetamque
Prae se fert habitudinem. 40

Mortis mite genus, gloria subsequens
Post summos cineres, posteritas bona,
Quae Virtute coruscat,
Fortunator in dies.

His aegrescit iners Livor et improbus, 45
Haec illum perimunt Thessala toxica,
Haec dirae bona pesti
Perstringunt oculos malos.

Dent ergo superi, Livor ut invidus
Horis excipiat vulnera singulis, 50
Morsu inflicta perenni
Saevi dentis et unguium,

Virtutique sacrae stent sua praemia,
Splendor, divitiae veraque gloria
Et stipendia sudor 55
Virtutis ferat igneae.

Duo Livoris esse genera: bonum videlicet et malum, cuius rei aliquot
exempla subiciuntur.

ODE X.

Cum primum Stygio vivax emergeret Orco
Livor nefandus carnifex,
Heu primum fortunatos irrepsit in hortos
Mentitus anguem lubricum.

40. habitudo: = habitus postawa. — 46. toxicum z gr. τοξικόν; trucizna do
zaprawiania strzał, zatruta strzała por. Hor. Epod. 17, 61. Thessala:
Tessalia była siedzibą czarnoksiężników: por. np. Hor. Ep. 2. 2. 209.; 47 haec
bona = ea, quibus aegrescit Livor. — 47. dirae pesti = Livori. — 53. sua =
propria, im należne.

Hic ubi par hominum fuerat, nova plasmata divum,	5
Recens creati coniuges,	
Livor erat scelerum sator, affectator Olympi et	
Divinitatis arduae.	
Mox etiam terras infelix inquinat Hydrus,	
Novos secutus exsules,	10
Concitat in fratrem praecordia rancida fratris	
Suasitque parricidium.	
Quidquid mundus habet scelerum, quid Olympus et Orcus,	
Livore constant omnia.	
Non tamen omnis erit livor damnandus ubique,	15
Cum sit bonum alterum genus.	
Si quis enim peior melioribus invidet, ut mox	
Et ipse vir sit optimus,	
Invidet egregie generoso perictus Oestro,	
Suam increpans ignaviam.	20
Sic opifex doctis indoctior invidet artem,	
Sic diligenti segnior,	
Quodsi non melior, similis tamen esse laborat	
Virtute, sorte, gloria.	
Si videt uberius laetas adolescere messes	25
Videtque dives horreum	
Vicini frugi, sequitur vicinus arator,	
Quamvis iners et negligens	
Versat humum sollers, effetos stercorat agros,	
Maturius quam ceteri.	30
Aemulus orator Ciceroni, miles Achilli	
Et architectus Daedalo,	
Vergilio vates et Coe pictor Apelli	
Phoeboque cantor invidet.	

Metrum Pythiambicum minus (primum), por. Hor. Epod. 14. 15. — 1 nn.: mowa o wężu, który nakłonił Ewę do zjedzenia zakazanego jabłka — 4. mentitus: udawczy, przybrawszy postać. — 5. par hominum: Adam i Ewa. — 9. Hydrus: z gr. ὕδρος, wąż morski. Jako imienia własnego użył Owidyusz wyrazu „Hydrus“ o wężu, znajdującym się na głowie Meduzy (por. Met. 4. 801.) — 11. nn. Poeta ma na myśli zabójstwo Abła dokonane przez Kaina. — 19. Oestrus: z greckiego οἶστρος, giez, żgik — przenośnie: szaleństwo, szal. — 33. Cous: pochodzący z wyspy Kos (Cos, Coos, Cous), jednej ze Sporad, ojczyzny sławnego lekarza Hippokratessa, Apellesa, komika Epicharma, alexandryjskiego poety Filetasa: miejsce pobytu poetów Teokryta i Herondasa.

Hic livor stimulos addit virtutibus acres	35
Tollitque somnolentiam.	
Est tamen et livor nequam melioribus hostis,	
Est tristis invidentia,	
Quae male virtuti corrupta mente precatur	
Et ipsa nil facit boni.	40
Hic livor tacite segetes exurit agrestes	
Et palmitum propagines,	
Vicinum pecus emulget gracilesque iuencos	
Visu facit venefico,	
Fascinat infantes, thalami divortia suadet	45
Rixasque coniugum ciet.	
Iurgia concordēs disseminat inter amicos	
Caedesque patrat impias	
Et phthisin et varios inducit carmine morbos,	
Fugat Lares domesticos	50
Inducitque malos Genios, alienat amicos	
Et hospites ab aedibus,	
Pestem et maciem pecori meditatur et herbas	
Visu facit marcescere,	
Perfringit vectes, agit in tellure cuniclos,	55
Regum petens aeraria.	
Captat fortunas, detrectat ferre labores,	
Opes in otio cupit,	
Dum sibi divinos decerni poscit honores,	
Virtutis expers inclitae est.	60
Hic tibi Maecenas, invidit praemia Prester,	
Hic virulentus Scorpio,	
Inter pestiferos occulta nitedula vepres	
Letale spirans toxicum.	

36 somnolentia: senność, ospałość — wyraz zachodzący u Sydoniusza Apollinarisa. (ep. 2. 2) — 49. phthisis: (φθίσις), wyraz zachodzący u Seneki, Juwenalisa i innych późniejszych pisarzy: suchoty. Carmine: formułkami czarodziejskimi. — 54. marcesco: inchoativum do marceo: więdnąć, gnuśnieć, upadać na siłach (Owidyusz, Liwiusz, Pliniusz). — 55. cuniclos=cuniculos, forma synkopowa, tutaj w znaczeniu przenośnem: podkop, podziemny ganek. — 61. prester: z greckiego προσηύχ: 1.) pałacy, gwałtowny wichur, orkan, huragan, trąba powietrzna, 2.) rodzaj węży, którego ukąszenie sprowadza pałace pragnienie i nadyma ciało; por. Plin. N. H. 20. 20. 81 62. scorpio: niedźwiadek, z rodzaju pajęczaków, podobny do raka.

Rumores invidorum sparsi in absentia optimi et clarissimi Senatoris.

ODE XII.

Dum, Senator optime,
 Causa vocante publici negotii,
 Commoratus es foris,
 Formidolosus aemulis et asper
 Confodisque tristium 5
 Cornicularum pupulas dolentes:
 Heu mihi, quid improbus
 Non ausus est disseminare Livor?
 Fabulamque fabula
 Rumorque rumorem trahit malignus: 10
 Alter elevat decus
 Sudore partos atterens honores:
 Alter hostis acrior
 Infausta quaeque et ominosa fingit,
 Otiosus invidis 15
 Et otiosis otiosa narrat,
 Auctor in foro novus,
 Dum concionatur levi popello
 Fumivenda futilis,
 Edentulas anus et omne pascit 20
 Vulgus usque naeniis
 Strepitque tonsorum per officinas,
 Per theatra, per domos

Metrum Hipponacteum: por. Hor. II. 18. — 1. nn. Poeta ma tu zapewne na myśli wyprawę Zamoyskiego przeciwko arcyksięciu austryjackiemu, Maksymilianowi zakończoną bitwą pod Byczyną w dniu 24. stycznia 1588. Miejsce to przema-
 wiałoby też za tem, że utwór wyszedł dopiero w r. 1588. — 6. cornicula: rzeczownik zdrobniały do cornix: mała wrona: tutaj o oszczercach, (por. cornicor, jak wrona krakać, krzyżeć.) — 8. dissemino: rozsiewać zboże: prze-
 nośnie: rozszerzać, rozgłaszać, roznosić. — 11. elevat: zniża. — 18. popel-
 lus: diminutivum do populus: ludek, pospólstwo. Por. Hor. ep. 1. 7. 65.
 19. fumivenda: wyraz nie zachodzący w klasycznej łacinie, sprzedający dym, tutaj tyle co: gaduła. — 20. edentulus: bezzębny, wyraz zachodzący u Plauta.
 22. tonsorum officinae: golarnie w starożytności (tonstrinae) były mniej wię-
 cej tem samem, co nasze kasyna: czekając na ogolenie prowadzono poga-
 wędkę w najroz-
 mitszych kwestyach: w golarniach też można był dowie-
 dzieć się o wszystkich nowinach.; por. Hor. Sat. 1. 7. 3. omnibus et lippis
 notum et tonsoribus. — 23. per theatra: użyte o publiczności; por. Janicki:
 Trist. 7, 49.

Narrator in conviviis ineptus	
Et subinde ditior	25
Mendaciorum accessione prodit.	
Criminatur improbus	
Morumque sanctimoniam tuorum,	
Ille fretus angulo	
Miranda praedicit, sinister augur,	30
Ille patre libero	
Disertus invidentiaque lippus	
Fingit aemulis tuis	
Te supplicem manus dedisse victas	
Turpiterque gratiam	35
Hostes rogasse te tuos fidemque,	
Sed prius caput petet	
In rivulum tenuem coactus amnis,	
Fortitudo quam tua	
De viribus suis remittat unquam.	40

Peroratio ad iuventutem, ut contemnat Invidiam.

ODE ULTIMA.

Vos igitur iuvenes moneo cessate morari	
Livorem miserum, sed pergite ferre labores	
Aerumnasque graves et ne desistite coeptis.	
Sibilet ille licet, feriat stridoribus auras,	
Regia vos tutos nihilominus orbita ducat	5
Culmen in aetherium, placidam virtutis in arcem.	
Non tolerabit iners et nodosissima serpens	
Cernere vicini torrentia lumina solis.	
Donec enim consueta petent spineta colubri	
Dumque occultabunt horrentes aspida vepres	10

30. sinister: niepomyślny, przeciwny, szkodliwy. — 31. patre libero, ablat. absol. — cum sit pater liber. przez to, że pochodzi od ojca wolnego, że jest wolnym. — 32. invidentia: zazdrość. Cic. Tusc. 4, 8, 17.

Metrum: heksametr daktyliczny. — 10. aspis (acc. sing. aspidem i aspida) (ἀσπίς) żmija.

Dumque latet sitifer specubus Melanurus in aretis,
Semper livor edax nota latitabit in umbra.
Et velut a magno confixus Apolline Python,
Sic cadet invictae Livor virtutis ab ictu,
Atra quidem vobis caudamque trahentia nigram 15
Semper sunt vel Pythagora monitore cavenda,
Non metuenda tamen. Sed tanquam saepe viator,
Quem fugit incedens, inventum conficit anguem,
Sic quoque praeclare factis torquendus, ut horrens
Intereat Livor vel certe latret in umbra. 20

Carminis, quod „Aelinopaeae” inscribitur, versus selecti.

Antistrophe

VIII. 251 Dii, quae tum facies? quae misera
Concursatio? quae con-
clamata planctu funditus ultimo
Rerum omnium fortuna? ripa qualis in
255 Patente Nili impervii 5

11. sitifer: nie zachodzi w klasycznej łacinie: znoszący pragnienie. — 12. livor edax: por. podobny zwrot u Owidyusza: Am. I. 15. 1.: livor edax; Hor. 3, 30, 3: imber edax. Melanurus (μελάνουρος o czarnym ogonie) rodzaj ryby morskiej, wspominany między innymi przez Owidyusza Halieut. 113. Python: smok, przebywający w okolicy Delf, zabity przez Apollina za obrazę Latony. Podanie to opisał Owidyusz: Metamor. I. 438 nn. — 16. O rybie »melanurus« znajduje się następująca wzmianka u Plutarcha: de educ. lib. r. 17.: „Μη γένεσθαι μελανούρων· τουτέστι μή συνδιατρίβειν μέλασιν ἀνθρώποις διὰ κακότητιαν. Przepis ten pochodzący od Pytagorasa zachował nam jeszcze Jamblichos w Protreptyku r. 21.: μελανούρων ἀπέχον, χθονίων γάρ ἐστι θεῶν, por. nadto tę sentencję w t. zw. σύμβολα Πυθαγορικά w Fragmenta philos. graec. ed. Mullach. I. p. 504, 6. W zakazie tym mieści się symbolicznie pod rybą z czarnym ogonem przestroga przed złymi ludźmi. Szczegóły te zawdzięczam p. Stanisławowi Schneiderowi, prof. V. gimnazjum we Lwowie. — 19. łącz: torquendus est livor.

Aelinopaeae, (αἰλινος παιάν: żałośny śpiew) wyszedł bez oznaczenia miejsca i roku in 4-to. Wnosząc z treści utworu, oznaczają wszyscy biografowie jako rok wydania rok 1589. Poeta opisuje w utworze swym napad Tatarów w r. 1589 na Polskę, ich okrucieństwa popełniane na bezbronnej ludności, w końcu odparcie wrogów przez Zamoyskiego. Jestto jeden z najznakomitszych utworów łacińskich Szymonowicza: odznacza się barwnymi opisami, trafną charakterystyką Zamoyskiego, wzorową budową wierszową, pięknym wreszcie

	Dracone ab immani, horrida flammivomum Stringente ricta dentium, pren- sus viator, non fugae, non Pugnae potens ultimo pal-	
	260 lore, huc ambiguum pedem Atque huc rapit, sui impos Gulaque iam sese ima haustum autumat.	10
Epodos VIII.	Summo sic tum etiam sanguine progeni- tos vidi ego duces, ple-	
	265 be cum vaga promiscuos, Fauce iam clausos velut hostis, anhe- lantes manumque languidam modo huc, modo Illuc proicere et spei Reliquias trepidas	15
	270 Vix confovere cum querela Caduca et imbelli sono Fessaque addictos prope colla vincolo	20
Strophe IX.	Iam iam barbarico, haud nempe aliter Pax infracta solet per-	
	275 missumque pectus desidia meli- orumque obaudiens suos nutricos Producere ad fati aspera. Torpentum inepte, o Magne Samosciada, Respublica haud eget virorum,	25
	280 Altiora viribus sed Qui audere possint patique. Ten' dicam domitum quoque Metu? aut parasse robur	30
Antistrophe IX.	Ex perdita spe? quando huc advolan- 285 tem, istas in regiones, rapido	35

językiem. Utwór składa się z 16 strof, tyłuż antystrof i epod. (razem wierszy 544; metrum strof i antystrof jest takie samo, odmienne natomiast w epodach.) Brak miejsca nie pozwala mi przytoczyć utworu w całości: jako przykład podaję jedno z najpiękniejszych miejsc, w którem poeta przedstawia z wielką siłą strach, jaki ogarnął Polaków wobec grożącego niebezpieczeństwa, i nagle pomoc Zamoyskiego. — 6. dracone ab immani: mowa o krokodylu.

22. vincolo = vinculo, forma synkopowana; vincolo barbarico (w. 26.): mowa o Tatarach, z którymi połączyli się wtedy Turcy. — 26. obaudiens = oboediens (zachodzi u Ambrozyusza. ep. 21.)

	Cursu, vidimus uni-	
	cum. nulla mentis tum trepidae tibi	
	In fronte maesta ruga. testis illa nox	
	Vulgusque densum. sed lea,	
290	Vis saeva venantum sobolem quotiens	40
	Illi relictam oppugnat, infan-	
	tum accita imploratu acuto,	
	Ut se rapit, vulnere ut cu-	
	ram contemnit et obviam	
295	Densissimis volat te-	45
	lorum ictibus, contra omnes sola par:	
Epodos IX.	Sic te tum rapiebat furor igneus	
	Audere pertinacem	
	Unum. hinc ferox lingua, hinc minaces	
300	cruenta luce oculi; modo pos-	50
	cere arma, modo damnare sero credulas	
	Mentes, aut pavidis metum	
	Excutare, ast alios	
	Armare praesentes et absen-	
305	tum strenuam invocare opem;	55
	Muniendis urbibus admonere	
Strophe X.	Intentos alios, linquere nil	
	Intactum nec inausum.	
	Redux videri continuo omnium	
310	In membra pristinus vigor geluque cor-	60
	da dissoluta surgere.	
	Et iam pudoris degeneres animos	
	Virtus respirans arguebat.	
	Nemo non crepare ferrum,	
315	Nemo manum, nemo nomen	65
	Non adscribere militi-	
	ae ingentibusque grassa-	
	ri ausis repulsam ad hostium impigram.	

39. nn.; por. podobne porównanie w Iliadzie XVII. 133 nn. — 51. sero credulas mentes; Zamoyski oddawna przestrzegał przed grożącym niebezpieczeństwem ze strony Tatarów, ostróg jego jednak nie usłuchano nawet wtedy, kiedy Tatarzy wpadli do Ukrainy.

Antistr. X.	Sic olim validis inbribus aut	
320	Dira grandine late	70
	Quassata campis, luxurians seges	
	Soloque profligata tetricum in modum,	
	Solis subinde lucidam	
	Si vim superne sentiat et radio	
325	Calescat instaurata, mox ges-	75
	tit renidere atque honorem	
	Priscum resurgit receptans	
	Caelique exsilit in spati-	
	a promicante culmo:	
330	Leone duce vel cervos sumere	80
Epodos X.	Fortem fas animum. quid iuvenum face-	
	ret flos refecta bello	
	Lectissima ante corpora	
	Agmen acri praegrediente viro?	
335	Victorias cuius recensere affatim	85
	Non uno inclita nomine	
	Gloria suppeditat,	
	Victum uspiam virtus vetat fa-	
	ri. haeret diei splendor il-	
340	lius haerebitque oculo diu de-	90
Strophe XI.	mirantum populorum in memori,	
	Cum te iam sat adulta	
	Belli moyentem robora propalam-	
	que euntem in hostem militum nimbi horridi	
345	Ferroque fulgentes cater-	95
	vae hac adfremebant atque hac sonipesque rigi-	
	di conscius sessoris ardu-	
	o pede increpare terram	
	Et frena proferre contra	
350	Fervebat volucrum gradum,	100
	Spargens lupis cruentam	
	Spumam et crebrum cervice fluctuans	
Antistr. XI.	Sublimi, haud sine naris rapido igne	

	Palpebraque vibrata	
355	Identidem. prae rumor it antevo- lans, ocior ventis, feros quassans metus. Sequuntur implentum aethera Grata remistae laetitia lacrimae Arasque circum fusa vota.	105
360	Jam tum in arva nostra sese im- ponebat hostis gemente hu- mo sub pondere et oppida Jactis vorabat igni- bus acer impetu effusissimo	110
Epodos XI. 365	Certaque haud mora spe praecipiens sibi Nostrum omnium ruinam. At nemo turpius cadit Magno ab incepto, quam animo tumidus Qui despicace hostem sibi proponit im- bellem vinque opibus suis	115
370	Arrogat omnigenam. Spectaculum mi mentis an- te lumina obversatur huic par, Aetheris latas quotiens cavernas	120
Strophe XII. 375	Nimborum picei conduplicant Montes fetaque fulmi- nibus creatrix horrisona imbrium Tonitriivoma it nubes tenebrarum rotans Agmen facesque fulgurum	125
380	Miscens crebras perterricrepo fremitu. Non illam ab alto nauta prospe- ctat mari, terroris expers, Non pastor aut cultor agri, Turritis etiam urbibus	130
385	Late pavent fugaque Se quisque condit in tectas domos.	135
Antistr. XII.	Si sese interea ventipotens	

105. prae-it; tmesis, — 109. aras circum; anastrofa. — 130. perterricrepus; wy-
dający straszny dźwięk, strasznie brzmiący; por. Lukrecyusza: 6, 129. — 137.
ventipotens; władający wiatrami, wyraz utworzony przez Szymonowicza: epi-
tet Boreasza. (w. 140).

	Caeli e parte serena	
	Effundat et contraria flamina	
390	Opponat infestissimus Boreas, retor-	140
	quet ilico cursum atra nox,	
	In terga raptim praecipites tenebrae	
	Sidunt, volant hac fragmina atque hac	
	Nubium molesque nimbo-	
395	rum cuncta inanes per auras	145
	Vanescit lacero agmine.	
	Sic postquam inaudiit no-	
	stros promoveri contra exercitus,	
Epodos XII.	Ille irarum opulens, ille ferox minis,	
400	Retro gradum repressit	150
	Sensimque sedes subtrahens	
	Se in suas disparuit immodicus	
	Et incohandae et deserendae aequae spei.	
	Aspris cautibus, o lyra,	
405	Paene natem creperam	155
	Affliximus. vita vadum	
	Jactantiae neu gloriam se-	
	ctare falsis laudibus impeditam,	
Strophe XIII.	Ex vero cape. Quis credat enim	
410	Europae atque Asiae oppres-	160
	sorem tyrannum, qui domito super	
	sese orbe late ostentat, horror omnium,	
	Cui nervus infinitus ad	
	Patranda bella olim superat, medita-	
415	tum in nos furorem dum exserit mo-	165

147. inaudio; zachodzi u Plauta, raz u Cycerona; fam. 9, 24, 1.: slyszec przy czem.

152. me dispareo; nie zachodzi w łacinie: cofnąć się, pierzchnąć. — immodicus: z genetivem na wzór Tacyta: A 15, 23. H. 1, 53. — 154. aspris: synkopa = asperis. — 156. Łącz. vita (unik-j) vadum iactantiae neu sectare (nie uga-
niaj się) gloriam impeditam falsis laudibus. — 159. nn. Łącz: Quis credat..
oppressorem tyrannum exhorruisse (w. 170) nostram (167) manum exerciti
(167) raptim coactam (169), haud parem iusto numero (168).. et versum isse
in fugam. (170.) — 161 nn. Łącz: qui sese ostentat super domito orbe, hor-
ror omnium, cui nervus... superat, dum exserit et profundit, — 161. domito
super orbe = super domito orbe.

lemque maximam profundit,
 Exerciti nostram ad arma,
 Haud iusto numero parem,
 Raptim manum coactam
 420 Exhorruisse et versum isse in fugam. 170

Imagines diaetae Zamosciana¹⁾.

Illustrissimo Principi

Joanni Duci in Ostrog, Castellano Cracoviensi,

Andreas Sredzinius S. D.²⁾

Pro ea familiaritate, quae mihi cotidiana est cum Simone Simonida, forte scidas eius una revolvebamus, in quibus repperimus elegiam quandam, titulum Imaginum diaetae Zamosciana³⁾ praeferentem, quam cum avidius relegerem causamque et tituli et carminis ab eo perquirerem, Optimi dierum, inquit, est hoc *ἀνάθημα*⁴⁾ atque adeo aetatem iam habet, ante decennium enim scripta est.⁵⁾ Cum Barbaram Tarnoviam nuptam novam Heroi nostro parentes domum deducerent⁶⁾, atque ille incredibili festivitate soceros exciperet, imaginibus istis diaetam⁷⁾, in qua convi-

167. exerciti, dawna forma drugiego przypadku, zachowana u Newiusza.

¹⁾ Utwór ten, napisany w r. 1592. na uczczenie przenosin Barbary Zamoyskiej, z domu Tarnowskiej, żony Jana Zamoyskiego, wyszedł drukiem dopiero w r. 1604. W sprawie wydania tego przechował się list poety do Średzińskiego z dnia 25. lutego 1604 r. pisany z Czernięcina, (Por. Bielowski: l. l. 136) z którego wynika, że przedmowa, pomieszczona na czele owego wydania, wyszła z pod pióra Szymonowicza, a nie Jędrzeja Średzińskiego, jakby na pozor można było sądzić, dlatego też przedmowę tę, ważną zresztą dla wyjaśnienia genezy utworu, przytaczam w całości w tekście. — Tytuł: „Obrazy na sali w Zamościu“ nadał poeta swemu utworowi od obrazów, znajdujących się w sali weselnej w Zamościu. Por. niżej uwagę 6.

²⁾ Andrzej Średziński, dworzanin Zamoyskiego, znajomy Szymonowicza.

³⁾ *Ἀνάθημα*: dar ofiarny, dar.

⁴⁾ Węclewski l. l. 187. przypuszcza, że „Imagines“ powstały między majem 1592 r., a końcem 1593 r., tego samego zdania jest Szyperski l. l. 13. Inni, jak Bielowski (str. 181.), Uranowicz (s. 69.) nie oznaczają dokładnie roku wydania. Na podstawie słów samego poety (ante decennium scripta est, por. nadto datę przedmowy na końcu: 1. lipca 1604.), nie ulega wątpliwości, że utwór powstał w r. 1594.

⁵⁾ Barbara Tarnowska, córka Stanisława Tarnowskiego, kasztelana sandomirskiego.

⁶⁾ Diaeta (*διαίτα*): 1) sposób życia, 2) przebywanie w jakim miejscu, miejsce pobytu, mieszkanie; tutaj: sala.

vium apparabatur, adornandam iusserat, ubi etiamnunc
 celeberrimo spectaculo visuntur, eas tum carmine illustrare
 voluptas mihi fuit. Enimvero ita, inquam, sciebam festivi-
 tatis illius haec fuisse ornamenta, de carmine tuo nonnihil
 inaudiveram et laudari causamque a nonnullis afferri, cur iam 15
 tum editum non fuisset, memineram: nempe ista, quae ex
 occasione de consiliis belli Turcici a Sixto V., Pontifice
 Maximo¹⁾, cum Stephano Rege Poloniae agitatibus adspersa
 sunt, ne invidiosa apud vulgus illis temporibus forent²⁾,
 quibus post defunctos illos heroas societas belli Turcici 20
 saepius a nostris tentata non coaluit. Nunc postquam dies
 iudicia hominum composuit, triconum ex numero aut ne-
 glegens nominis tui fueris, si fetui huic lucem negaveris.
 Cum non renuisset, cupido me incessit elegiam ipsam in 25
 publicum dare idque duplici ex causa: primum, ut tam
 bello carmini vitam redderem, deinde, ut in memoriam
 apud praesens saeculum revocarem, quanti momenti res
 a summis principibus instituta tum fuerit, si forte exemplo
 aut incitamento esse possit iis, qui nunc ad clavum se-
 dent. Porro apud te, Illustrissime Dux, deponendam putavi 30
 non ingrato, quantum spero, munere, cum avorum tuo-

¹⁾ Felice Perrenti, urodzony 1521 r. 18/12, był papieżem pod imieniem Syxtusa V. od r. 1585—1590. 24/8; znany z polityki przedewszystkiem zaś układów, jakie prowadził z królem Stefanem Batorym w sprawie wojny tureckiej: Stefan Batory „przedkładał włoskim książętom i Wenetom, jaki był stan Moskwy; jak pomyślna zdarzała się pora założenia najpotężniejszego na północy państwa; że za przyłączeniem Moskwy do państw polskich, gdy też Moskwa z wielu stron dosięgała granic tureckich, tak ogromne siły połączywszy nie tylko chrześcijaństwo całe zabezpieczone przeciw pogańskiej potędze byłoby, ale nawet straszne onej stałoby się, a do tego utworzyłaby się najlepsza pogoda rozkrzewienia wiary chrześcijańskiej“. Albertrandy: Panowanie Henryka Walezyjusza i Stefana Batorego Kraków 1849. str. 283. Tamże: Syktus V. „przez nowego nuncyjusza swego Anibala de Capua postąpił królowi 25 tysięcy sztuków miesięcznie na tę wyprawę“. Por. też Szujski: Dzieje Polski. Serya II. tom III. str. 103. n.

²⁾ Albertrandy: l. 1; Rzecz ta... na Zamoyskiego, którego radą, że król był kierowany we wszystkim, pospolicie rozumiano, wielką ściągnęła nienawiść, Kiedy albowiem takiego z papieżem porozumiewania się i papieża przychylnych skłonności wieść się rozeszła, a jedni nie dosyć z pewnością wiedzieli, w jakim względzie to przedsiębrano, drudzy zaś umyślnie rozgłaszali, iż to czyniono dla zniszczenia różnowierców, wielkiego umysły wszystkich frasunku doznały, będąc od rozsiewających plonne wieści nadzwyczajnie zatrwożone“.

rum paterni atque materni laudes contineat, quorum divi-
nissimam stirpem ut familia vestra immortalibus saeculis
propaget, pro bono publico etiam atque etiam cupio.

Zamoscii, Kalendis Julii anno MDCIV.

35

Imagines diaetae Zamosciana.

Festa Zamosciades celebrat convivia Princeps

Et renovat magnae munera laetitiae,

Qualia par soceris generum renovare vocatis

Acceptae lautum coniugis hospitio.

„Dicite, Pierides, neque enim vos defore vestro

5

Heroi blandis addecet officiis,

Dicite, qua pompa, quo vos sistetis honore,

Quo cultu vester gestiet ire lepor?

Non ego vos credo, quae pulchra modestia vestra est,

Inter convivas velle sedere viros,

10

Qua procures, qua lectus eques, qua flos sedet omnis

Regni, quo nullum sol videt eximius.

Non epulis duci vestrum est, non pocula plena

Siccare, aut mensae quaerere luxurias.

Non choreis, quamquam choreis Helicon soletis

15

Lustrare, hic operam insumere censuerim.

Talia Sarmatides melius ludicra puellae

Praestiterint, longo syrmate Sarmatides.

Scilicet appensam ex humeris citharamque lyramque

Sit potius vobis aptaque plectra fidi,

20

Ni, quod forte manu quotiens tractastis eburnam

Aut citharam aut curvae grandia fila lyrae,

Magna Zamosciadae queis nomina iactarentur,

Nomina caelorum proxima culminibus,

Metrum utworu: dystych elegiacki. — 1—4. Wstęp. — 3. Łącz.: qualia lautum
generum renovare par est. — 4. lautus: hojny. — 5—38: Wezwanie Muz.
5. defore: inf. futuri od desum. — 6. addecet: czasownik nieosobowy: przy-
stoi (zachodzi u Enniusza, Plauta.) — 18. syrma, z greckiego *σῦρμα*, długa
suknia: longo syrmate: abl. qual. o długiej, powłóczystej sukni. — 19. appen-
sam, zawieszoną, zwieszającą się — dependentem — 20. do sit należy uzu-
pełnić tractare z w. 21; fidi — fidibus. — 21. nn. szyk: ni... semper se obtu-
lerint (w. 25.) gesta canenda. — 23. queis — quibus: forma archaistyczna.

Semper se obtulerint Mavortia gesta canenda	25
Et quae magna Heros praestitit arte togae.	
Ut leve sit munus molles resonare hymenaeos,	
Dum maiora vocant, paene minora tacent,	
Non tamen immunes, non mutas esse Camenas	
Nec stando studium perdere velle decet.	30
Nec vero heroum sunt maxima seria sola.	
In mediis splendent seria multa iocis.	
At vos vel paries iam fecerit iste disertas,	
Inclita qui paries picta habet ora virum,	
Queis exornari noster sua gaudia Princeps	35
Quaesivit causa non sapiente sine.	
Huc oculos adhibete, Deae, huc deflectite carmen,	
Non procul a pictis carmen imaginibus.“	
Sic ego, sic Divae blanda sunt voce secutae	
Et digitum Clio verterat ad tabulas.	40
Haec, quaecunque vides signata coloribus ora,	
Vultibus e vivis transtulit apta manus	
Atque illi Divum numerum iam sedibus augent	
Aethereis vitae post pia fata suae.	
Noster at his soceris gaudet laetissimus Heros,	45
Affines virtus quos sibi vera dedit.	
Hic qui subducto vultu, qui fronte severa	
Vivacique oculo canitieuque brevi	
Imminet auratis foribus laquearia subter,	
Conspicuis vestis simplicitate suae,	50
Hic ille est ingens Tarnovius, ille vel Indis	
Cognitus armigerae munere militiae.	
Mox gelidos Marte indomito pulsare triones,	
Seu solitus Moscum seu solitusve Scytham	
Atque Getem, innumeris quamvis Getes ibat in armis,	55

26. togi używali Rzymianie w czasie pokoju, stąd „ars togae“ odnosi się do czynów dokonanych w czasie pokoju. — 27. ut: przyzwolone. — hymenaeus: pieśń weselna, wesele. — 31. sola = solum.; 36. i 49.: anastrofa. 39—208: Opis obrazów umieszczonych w sali. — 40. Klio, jako Muza historyi. — 47—82. 1) Opis portretu Jana Tarnowskiego, hetmana wielkiego koronnego (ur. 1488 † 1561.) 51. Indis: hiperbola. — 53. Triones = septentriones. — 54. W solitusive: ve zbyteczne, dodane ze względu na metrum. — 55. Getes: zamiast Geta, — lud tracki nad Dunajem, w pobliżu Dacyi. — quamvis: z trybem oznajmującym.

Parva manus tamen hos fuderat innumeros.
 Testes albentes constratis ossibus agri,
 Testis Obertini sanguine pinguis humus.
 Artis opus fuit hoc Ducis et sollertia summa,
 Ars facile immensis viribus ora domat. 60
 Nec minus ille domi, si quando laeta vocabant
 Munia paxque rotis fulserat in niveis,
 Consiliisque opulens rerumque gravissimus auctor
 Et iuris cautus frena tenere manu,
 Ad nostros idem facilis se flectere lusus. 65
 Illius hic primis crevimus auspiicis
 Barbariemque eluctatae caecasque tenebras
 Vidimus hic nostros molliter ire pedes.
 Hoc patruo magno neptis nunc pulchra superbit,
 Quae modo pulchra bono nupta Zamosciadae est. 70
 O pater, o lux sola domus, o gloria prima,
 Te nomenque tuum fama perennis habet,
 Invida sed longam stirpem tibi fata negarunt,
 Nam servavit opes filia sola tuas. 75
 Non tamen inferiore loco fortuna recepit
 Se tua nec titulis deteriore tuis.
 Ostroviis ducibus, ducibus queis Russia avitis
 Assurgit coeptis usque ab originibus,
 Filia conubii postquam concessit honore, 80
 Transtulit ad generos remque domumque tuam.
 Quare haud immerito, vel cum iam lumine functus,
 Depicta tacitus cerneris in tabula,

58. W r. 1531. odniósł Tarnowski zwycięstwo nad hospodarem wołoskim Petrylą pod Obertynem, wioską leżącą we wschodniej Galicyi na Pokuciu, w kierunku północno-wschodnim od Korszowa. — Łącz: humus Obertini. — 64. łącz: cautus tenere manu frena iuris. — 66. hic=quae cum ita essent. — 67. eluctatae: odnosi się do Muz; pozbywszy się. — 69. neptis: Barbara Tarnowska, żona Jana Zamoyskiego. — 73. longus: długo ciągnący się, trwający (longa stirps, długi szereg potomków.) 73 nn. Jedyń syn Jana Tarnowskiego, Jan Krzysztof umarł bezpotomnie w r. 1567. — Córka Jana, Zofia Tarnowska wyszła za mąż za Konstantego Wasilego Ostrońskiego (1527–1608.), syna ks. Konstantego Ostrońskiego. — 76. deteriore: loco. — 77. nn. Łącz: postquam filia concessit honore coniugii Ostroviis ducibus — 80 Wskutek za-mążpójścia Zofii Tarnowskiej (por. w. 73.) przeszedł ogromny majątek Tarnowskich w posiadanie Ostrońskich.

Cernitur Ostrovius iunctus tibi maximus Heros,
 Olim coniunctus militiae studiis.
 Constantine senex, tetrico te noscere vultu 85
 Et datur hac multo crine comante gena.
 Tu Moscum frenare ferox, tu vertere turmas
 Doctus et hostili sternere caede solum.
 Milia quot celsam profligas victor ad Orsam,
 Militis haud ullo vulnere paene tui, 90
 Quot vertisque acies rapidoque in flumine mersas,
 Quot captiva trahis colla prehensa ducum!
 Scilicet ante tuum nullo superabile bello
 Magnanimum robur senserat ante Scythes,
 Non bellare Scythes. non campo credere aperto, 95
 Sed raptu et volucris fidere suetus equo.
 Tunc numero fretus, campestribus arduus arvis
 Olsanicza vago qua trepidat fluvio,
 Explicuit Mavorti aciem pugnamque petivit,
 Sed cito quam explicuit, tam cito damna tulit. 100
 Exsuperat res gesta fidem numerusque cadentum,
 Cum tamen e nostris vix manus ulla cadit.
 Fortunate senex, cui se Tarnovia iunxit
 Et domus et virtus et bona spes generis,
 Nunc super usque novis surge auctior incrementis 105
 Tarnoviis iuncta gente Zamosciada,
 Cuius vel summo virtus se exaequat Olympo
 Et splendor toto nominis orbe volat.
 At sibi iam facies Stephani augustissima visum
 Avocat, o magni Regis imago mei! 110
 O quam dulce tuis saturari obtutibus, o quam
 Os oculosque tuos cernere pervolupe est

83—108. 2) opis portretu ks. Konstantego Ostrogskiego ur. 1463 + 1533. — 89. Mo-
 wa o zwycięstwie Konstantego Ostrogskiego nad Moskalami pod Orszą, (mia-
 stem po obu brzegach Dniepru, powyżej Mohylewa) w r. 1508., 13. lipca. —
 93. scilicet senserat Scythes ante (ante powtórzone dwa razy w w. 93. i 94.)
 96. raptu = raptui. — 98. Olsanicza arduus: jest to błąd powtarzający się
 zarówno w wydaniu pierwszym, jakoteż w wydaniach Duriniego. Znaną jest
 tylko rzeczka Orszanica. Por. opis bitwy podany przez Konstantego Górskiego
 w rozprawie: O rozwoju sztuki wojennej w Polsce wieku XV. Biblioteka war-
 szawska 1890, II. str. 420. uw. 3. — 109—142. 3) opis portretu Stefana Ba-
 torego (1576—1586.) — 112. pervolupe = pergratum (volupe: wyraz archaist.)

Et maiestatem revereri et figere mentem
 Et dium ex vultu nescio quid capere!
 Sed tua facta modis tenuare ingentia parvis 115
 Dedecet aut curtis laudibus atterere.
 Olim alias pleno liceat te dicere versu
 Inque tuum nomen libera vela dare,
 Nunc sat erit, quanto tu semper promptus amore
 Heroem in nostrum quamque benignus eras. 120
 Maxima virtutem eximiam cognoscere laus est
 Nec minor inventam surgere velle pati.
 Virtuti innixi pollentum saepe virorum
 Usque polo reges inseruere caput.
 Ergo tuo emicuit splendore Zamoscius Heros 125
 Nec minor ex illo lux tibi nempe data.
 Hunc opibus, hunc tu titulis et honoribus ornas,
 Hunc dono magni denique coniugii,
 Affini ut sese tanto iactaret amico,
 Nam virtus socero vel Jove digna satis, 130
 Sed cita mors et te nobis et post tua carpsit
 Heu nimium viduo dona Zamosciadae.
 Ille tui careat licet et te caelica regna
 Distineant, cura non caret ille tui.
 Quin memori cultu et merito te iustus honore 135
 Prosequitur, quod eum magna iubet pietas,
 Et tua seu duris seu rebus numina laetis
 Rite adhibet grato sedulus officio.
 Salve o virtutum exemplar, decus addite divis,

114. łącz; nescio quid dium. — 115. tenuo = attenuo. — Z ww. 115 n. por. Hor. III. 3. 70. Desine pervicax referre sermones deorum et magna modis tenuare parvis. Na to podobieństwo wskazał Szyperski l. l. 34. — 117. n. Przrzeczenia tego nie spełnił poeta. 118. in nomen vela dare: użyte na wzór „vela dare ventis“. — 120. eras ind. zamiast trybu warunkowego. — 122. nec minor laus est velle pati inventam (virtutem) surgere: odnosi się do Zamoyskiego. — 123. n. por. Hor. I. l. 35. n.: quodsi me lyricis vatibus inseres, sublimi feriam sidera vertice. — 128. n. Trzecią żoną Jana Zamoyskiego była Gryzelda Batorówna, córka Krzysztofa Batorego, wojewody siedmiogrodzkiego, siostrzenica króla Stefana Batorego, poślubiona w r. 1583. — 130. virtus: abstractum pro concreto = homo virtute praeditus. Mowa o Zamoyskim. — 131. n. Łącz: tua dona post carpsit heu nimium viduo Zamosciadae. — 133. careo z genet., zamiast zwykłego ablatiwu, na wzór egeo. — 136. quod odnosi się do całego poprzedniego zdania.

Gloria regnantum maxima, summus apex. 140
 Sis felix, tibi perpetua se mente dicavit
 Aeternum immota mente Zamosciades.
 Quis vero hic mitra insignis pallaqua rubenti
 Purpureus capitis tegmine pone sui?
 Frontis honore asper, nostri non sanguinis esse 145
 Nec ballatorum de genere arguerim,
 Pontificum potius, queis aurea Roma superbit,
 Roma orbis victrix, Roma polo imperitans.
 Ite humiles genibus terraeque adsternite frontem
 Et pedibus sacris oscula prona date. 150
 Hic ille est Quinti celeber cognomine Sixtus
 Incorrupti ingens praesidiis animi,
 Quo rigida invicto constantia gaudet alumno
 Approbat et solidi roboris imperium.
 Non solitus curis tricarari quippe minutis, 155
 Nec levia excelso volvere consilio,
 Sed mente immensas orbis complexus habenas,
 Scilicet immensi pastor ut orbis erat.
 Quo pax tuta foret, quo Christi gloria sarta
 Barbarus atque hostis desineret furere, 160
 Hoc studium pernox, hoc pervigil ille gerebat,
 Hanc unam ardenti corde coquebat opem,
 In te, Turca, fremens, in te tota igneus ira,
 Perpetuis in te viribus ire parans.
 Ergo queis primis constat res bellica nervis, 165
 Innumeras sollers accumularat opes
 Defraudans geniumque suum parcusque fruendi,
 Sed conservandi divitior studiis,
 Nec levior magnos quaesita effundere in usus
 Et bene parta bono promere iudicio. 170
 Nam quo divitiae, quo gazae structus acervus,

140. apex: 1) wierzchołek spiczasto zakończony, 2) czapka wysoka, 3) ozdoba. 143–212. 4) Opis portretu papieża Syxtusa V. Por. uwagę pierwszą na str. 30. 144. pone = post.: obok. — 150. oscula prona = oscula prona: enallage. — 159. quo = ut se pastore, aby za jego rządów. — 161. pernox: przez całą noc, o rzeczach i osobach. — 165. primis nervis: przeniesione ze zdania głównego do zdania pobocznego. — 171. quo: tendunt; co do myśli por. Hor. Sat. I, 1, 44.: quid habet pulchri constructus acervus?

Uti congestis ni sciat ars melior?
 Hac homo cumprimis divinae particulam aurae
 Arte probat, iusto examine munificus,
 Cautior hanc itidem postquam circumspicit ille, 175
 Nutanti mundo qua ferat auxilium,
 Ecce videt Stephanum belli tum laude vigentem,
 Inconcussum animi, diis pietate parem,
 Cuius vel totus sceptro bene cesserit orbis,
 Omnia qui immotus pondera sustineat. 180
 Tum Stephanus Moscum quatiebet Marte cruento
 Livonum repetens debita regna sibi
 Victor et Arctoo figebat in orbe tropaea
 Ad Tanaim saevos propter Hyperboreas.
 Gavisus repperisse virum totoque profusus 185
 Erga illum studio menteque tota animi,
 Illius in gremiis posuit sua maxima vota,
 Qualis sese auri gemma locat gremio.
 Nec mora. thesauros dites, tot structa talenta
 Pollicitis offert irrevocabilibus 190
 Et mandat Moscum porro expugnare ferocem
 Barbaraque appresso colla domare iugo.
 Hinc deus et melior si sic fortuna tulisset,
 Nostrum ut venisses, Mosce, sub imperium,
 Auctior et populis, et plenis viribus ingens 195
 Concuteret Turcas concuteretque Scytham
 Ipsosque arriperet belli ad commercia Persas,
 Communis quos Mars ad socia arma vocat.
 Et iam consiliis trepidabat Moscica tellus
 Seque Asiae nobis subdita regna dabant, 200
 Nec te iam tuleras, Turca importune, superbum
 Nec fastu urgebas bella nefanda tuo,
 Cum tu, o sola salus columenque, o maxime rerum,

173. cumprimis = imprimis. — 184. Tanais = Don. Hyperborei: bajeczny lud, mieszkający w dalekiej północy: potem wogóle lud północny: mowa tutaj o Moskalach. — 189. nec mora: bez zwłoki. — 193. si hinc deus et melior fortuna sic tulisset. — 194. ut venisses zamiast prawidłowego: ut venires. 200 Łącz: Asiae regna dabant se nobis subdita. — 203. nn.; mowa o śmierci króla Stefana Batorego w r 1586.

Unica spes Sixti atque unica Christiadum,	
Subtrahis e mundo te et lumina morte relinquis	205
Et perimis tecum tot bona coepta simul.	
Iipse etiam Sixtus propera te morte secutus,	
Cum tibi non posset iam reperire parem,	
Innumeras quamvis mortalia saecula propages	
Magnorum et iactent nomina multa virum,	210
Unus homo tamen egregiam saepe instituit rem	
Et saepe amotus destruit unus homo.	
Nunc tu, Sixte pater, Stephano cum rege beato	
Aeterna aeternum vesceris ambrosia	
Laetus consiliis communibus, aurea mulcens	215
Corda ollis, in queis vel voluisse sat est.	
Nos maestis et trepidi et deiecti culmine tanto,	
Dum venti magnas spes male dilacerant,	
Ad vestra ardentes heu nomina suspiramus,	
Anne ferant tales saecula futura alios,	220
An veniat quisquam vestigia vestra secutus,	
Curet qui obscenum tollere servitium,	
Quod sensim irrepat tacitaeque ambage propinquat	
Imbelles habili compede collaqueans.	
Ceu leporem pavido pacatum corde parumper	225
Virgulti subter tegmine somnus iners	
Dum recreat, procul amota latrante canum vi	
Securum infidae pacis in insidiis,	
Callidus inventum plantae per signa trisulcae	
Venator positus retibus involvit.	230
O magnae, o divinae animae, o sanctissima corda,	
O genus heroum, o unicus orbis amor,	
Vos iuvet aeterno, vos carmine compellare,	
Vos fama sedes tollere ad aethereas,	
Praecipue vos hic pietate Zamoscius aurea	235

204. Christiades: zamiast Christiani. — 207.: w r. 1590. — 209. propages, (= propago), zachodzi u Pakuwiusza. — Z w. 211. por. wiersz Enniusza: unus homo nobis cunctando restituit rem (o dyktatorze Q. Fabiuszu Maxymie Kunktorze) por. Cic. de off. I. 24. 84, Cato m. 4. 10. — 213—266. Zakończenie. — 216. ollis, forma archaistyczna = illis. Z zakończeniem wiersza por. Propertiusza II. 8. 10. in magnis et voluisse sat est. — 224. collaqueans: związując. — 235. aurea należy czytać przez synizesis.

Percolit aeternum et percoluisse volet,
 Et cum non liceat spirantes cernere coram,
 Absentum sese pascit ad effigies
 Usque animo recolens, quantis tum conscius ausis,
 Qua socius laudum parte futurus erat. 240
 Olim ceu sonipes animosa ad proelia natus,
 Assuetus sonitus acris amare tubae,
 Arduus oppositas saltu turbare phalanges,
 Hostem dente audax et pede deicere,
 Tum stabulo inclusus lente ad praeseptia pigra 245
 Captivo capiti dura capistra gerens,
 Si phaleras, si frena ferox splendentia sensit
 Audiit aut veteris murmura rauca tubae,
 Rectam aurem figit totusque assurgit in artus
 Lentamque in stabili calce retundit humum 250
 Illustri cupidus magnum se ferre triumpho
 Hostibus aut mediis vulnera saeva dare,
 Frustra, nam cupidum retinacula ferrea stringunt
 Et vinclum audaci non sinit ire via.
 Sed quo provehimur pulchro sermonis amore, 255
 Talia non istis conveniunt numeris.
 Haec alias, olim cum suaserit aptior hora
 Implevitque manum mascula rite chelys.
 Iam mensae amotae, iam regnant libera vina,
 Iam iuvenes quaerunt surgere posse toris 260
 Et quaerunt contra consurgere blanda puellae
 Turba, arrecta quibus mens volat in choreis.
 Musica iamque mele sonuit clarissima signa,
 Sponte sua argutum pes micat in numerum:
 Cedamus spatiis, morem hunc convivia servant 265
 Attentosque demus lusibus usque oculos.

236. percoluisse = percolare. — 238. ad: przy. — 240 erat: indicativus w pytaniu zawieszonym. — 241 nn. por. podobne porównanie w Iliadzie ks. 6., ww. 506 nn. i w Eneidzie Vergiliusza: XI. 492 nn. — 246. ca iti: dativus, ze względu na formę metryczną. 246 capistrum, szory. — 261. blanda turba: appositio do puellae. — 263. melos, i, (μέλος) słodki ton, pieśń, śpiew. Szymonowicz użył w liczbie mnogiej formy greckiej „mele“ na wzór Lukrecyusza. 2, 412. 505.

Hercules Prodiceus

ad Thomam Zamoscium Magni Joannis F.

(W skróceniu).

Alcidem mihi, Musa, refer, non quantus in Hydram

Non quantusque ierat sternere Geryonem,

Sed qualis modo decursis puerilibus annis

Aetatis primo in limine constiterat,

5 Imberbes quando iuvenes custode remoto

5

Iam propriis gaudent se regere imperiis

Inque viam vitae cursu nituntur anhelō

Atque sui praebent non dubium indicium.

Ardua virtutis num se in penetralia mittant,

10 Num fluxo in vitium se impete praecipitent.

10

„Hercules Prodiceus“, utwór dydaktyczny, poświęcony młodemu Tomaszowi Zamoyskiemu, wyszedł drukiem w Zamościu w r. 1602., wydany przez Piotra Cieklińskiego. W tymto roku miał rozpocząć młody Tomasz gruntowny kurs nauk, stądto winszując mu tak ważnej chwili w jego życiu, wydaje Ciekliński dwa utwory Szymonowicza: odę: Thoma, tu quidem nunc, i poemat: Hercules Prodiceus, ten ostatni napisany przez Szymonowicza umyślnie dla uczczenia tej chwili. Główną treść poematu stanowi opowiadanie o Herkulesie na rozdrożu, znana allegorya sofisty Prodikosa z Keos, zachowana w Xenofonta: Pamiętnikach o Sokratesie. (II. 1, 21—34.) Opowiadanie Xenofonta rozszerza Szymonowicz znacznie. Drugą część utworu (ww. 383—438.), znacznie krótszą od pierwszej, wypełniają napomnienia Tomasza. Utwór jest napisany w dystychu elegiackim.

Prodiceus: Prodicejski tutaj tyle, co: według opowieści Prodikosa, żyjącego wspólnie z Sokratesem,

Oznaczenie wierszy w komentarzu odnosi się do liczb podanych z lewej strony tekstu.

Pierwsza część utworu: ww. 1—382.: Herkules na rozdrożu.

1. Alcides: potomek Alceusza: o Herkulesie. Alceus był synem Perseusza, a ojcem Amfitryona, którego żoną była Alkmēna, matka Herkulesa. — Hydra: lernejska, potwór zabity przez Herkulesa w lesie lernejskim koło Argos (druga praca Herkulesa).
2. ierat: indicativus w pyt. zawisłem, por. str. 16, w. 1. Geryon: król wyspy Erytei, o trzech ciałach, pokonany przez Herkulesa. (dziesiąta praca).
decursis annis: por. u Cycerona: pro P. Quintio: 31. 99. acta decursaque aetate.
10. impete: abl. do rzeczownika impetus, według deklinacji trzeciej.

- Ergo ancepsque sui trepidusque errore iuventae
 Desertis solus sederat usque locis,
 Multa putans animo, multum ratione vagatus,
 Virtutisne alta poneret arce gradum,
 15 An vaga multiplici qua se via tramite fundit 15
 Vaderet ignavas carpere delicias
 Inque voluptatum miseris se mergeret undis,
 Qua rapidus vertex pectora lenta vorat.
 Haec alternanti dubiaque in mente frementi
 20 Apparent geminae, numina magna, deae. 20
 Ire simul visaequae pari vestigia gressu
 Proferre et iam iam non nimis esse procul.
 Altera nativo formae praesignis honore
 Et vultu et toto libera sponte animo
 25 Munditiem membris referens oculisque pudorem, 25
 In castigatis conspicienda bonis.
 Finxerat et placidos pacata modestia gestus
 Fluxerat inque imum candita palla pedem.
 Ast aliam tenera nutriverat arte sagina
 30 Lacteaque in toto corpore mollities 30
 Quaesitusque ori color et pigmenta reperta,
 Nec facies constans nec lepor ingenuus,
 Sed fallaxque nimis candor fallaxque nitebat
 34 In cerussatis purpura fusa genis.
 41 Tum se sollicito lustrabat sedula visu 35
 Ornatusque ibat cernere saepe suos
 Inque alios limis aciem vertebat ocellis,
 Equis in illam avidus lumina coniceret.
 45 Non raro affixam pone aspectabat ad umbram
 Sese perpendens illius ad modulos. 40
 Postquam prospectum iuvenis venere sub ipsum
 Proximiorque loci constitit esse via,
 Non celerare gradum, non immutare tenorem

11—18. por. Xen. Memor. II. 1. 21 — 19—46. = Xen. I. I. §. 22. — 23. prae signis: odznaczający się przed innymi, Ovid. Met. 15. 611. i częściej. — 34. cerussatus: ubielony ołowiem, uszminkowany, Cic. in Pis. 11. 25. — 47—103. = Xen. I. I. §. 23—25. Mowa bogini rozkoszy. — 48. proximior: niezwykle stopień wyższy utworzony od proxime zamiast zwykłej formy: propior.

- 50 Diva prior studio nec trepidare avido.
 Evolat interea et gradientem praeterit illam 45
 Altera sermonisque occupat officium
 Atque ait: „O iuvenum fortunatissime, frustra,
 Frustra animum curis conficis ipse tuum,
 55 Frustra suspensam crucias formidine mentem.
 Non opus est vobis consilio ambiguo 50
 Nec tibi sollicitae quaerenda est orbita vitae
 Nec labor instandus nec via dura nimis.
 Me tibi si sociam, tibi me si sumis amicam,
 60 Ipsa dabo cursus ipsa regamque pedes,
 Ipsa ego deducam te inter laetissima tempe, 55
 Inter delicias luxuriemque loci.
 Quidquid iucundum, quidquid formosius usquam est,
 Non pergustatum nil tibi praetereat.
 65 Ast quidquid durum, quidquid rigidumque ferumque,
 Immunem te horum degere constituam. 60
 Principio tibi bellorum non ingruet horror,
 Non adimet somni munera rauca tuba,
 Non rerum nimio pressabit pondere moles,
 70 Nil tibi cum curis, nil tibi cum strepitu.
 Unica sola tibi tantum dulcissima cura, 65
 Ut laetus laeto cuncta feras genio.
 Obsoni sive insignis se proferet usquam
 Gloria. prompta gulae serviet illa tuae,
 75 Pocula seu blandum crescent superantia nectar,
 His cupies mensas exhilarare tuas. 70
 Nec solum inventis utebere, lautior ipse
 Invenies, quae te sumere non pigeat
 Quaeque oculos satiare solent quaeque ire per aures,
 80 Quisquis odor narem suavius insinuat,
 Gaudia quaeque manum tangunt quaeque omnibus haerent 75
 Membris, pervolat quisquis ubique lepor,

61. Tempe, dolina tessalska, między Olimpem i Ossą, nad brzegami rzeki Peneios: tutaj użyte na oznaczenie pięknej doliny wogóle = campos. Por. Verg. Georg. II. 469. Owid. Met. 7. 371 i t. p. — 73. obsonium: dodatek w jedzeniu do chleba — jakoto: mięso, ryby, jarzyny (δρῶνιον): obsoni = obsonii.
 80. insinuat = se insinuat: wkłada się, wciska się.

- Floriferis ut apes in saltibus omnia libant,
84 Sic tu decerpes omnia grata animo.
87 Te sibi tuta quies, gremio te somnus amico,
Te pluma molli gestiet accipere. 80
Atque ea ne multo veniant tibi parta labore,
90 Devita hoc unum strenuus advigilans
Nec tibi convellat mentem malus angor habendi
Nec quaeras, unde haec suppeditare queant.
Non metus haud ullo poteris tu tempore egere 85
Nec miseras sudans accumulabis opes,
95 Non mare tentabis ratibus, non vomere terram
Scindes, non fessus corpore, non animo.
Sed quae alii sine fine parant, sine fine recondunt,
Haec tua sunt, his tu iure fruire bonis. 90
Nil sacrum iubeo esse tibi, nihil esse profanum,
100 Quoslibet apta manus convolet in loculos
Et quocunque penus spes fulserit alma lucelli,
Hanc rape non tardus, cetera lentus age,
Namque meos ista devinxi lege sodales, 95
Quod libitum cuiquam est, ut liceatque simul
105 Liberaque omnigeni permissa licentia quaestus,
Utile sit tantum, turpe nefasque nihil“.
Talia dicentem iamdudum obtutibus heros
Adversis tacito et lumine pervolitat. 100
Tandem pauca rogat: „Quo te, dea, semine cretam
110 Esse rear? famam nominis ede tui“.
Illa sub haec paulum verbis et mente morata:
„O iuvenis, non mi nominis unus honos,
Ex animo me quisque suo fingitque vocatque. 105
Sum bona, sum felix — sum mala, sum misera.
115 Felicem dicunt socii dicuntque beatam
Et praesens numen me mea turba colit.
Infelicem alii dicunt dicuntque malignam.
His petor ex odio scilicet opprobriis. 110

101. lucelli, deminutivum = lucri. Por. Hor. Ep. I. 18. 102.—107—120 = Xen §. 26.

116. praesens: appositivum: w znaczeniu: żywczy, pomocny, łaskawy, opiekunczy = propitius.

- Quisquis amicus erit, gnavam laudatque probatque,
 120   Deminuit famam, quisquis acerbus erit“.
 His intervenit dictis tandem altera diva
 Et tales leni protulit ore sonos:
 „Alcida generose, etenim iam nomen et ingens   115
    Fama tua in nostris auribus increbuit.
 125   Det veniam, quaecunque prior properavit adire,
    Sermoni nostro det facilemque locum
 Et nobis studium esse tui curamque putato.
    Et te conventum me bona causa monet.   120
 Ispa ego te novi, quo sis genitore profectus,
 130   Novi ego, queis aevum duxeris in studiis,
 Ingeniique tui patuit mihi libera vena,
    Quamque geras mentem quosque geras animos.
 Hinc spes constantes, hinc mi fiducia de te,   125
    Hinc de te noctes maceror atque dies.
 135   Si te forte meis socium secessibus addas,
    Seu dux ire viae, seu velis ire comes,
 Te fore, qui magnum factis ingentibus orbem,
    Te fore, qui caelum, qui maria exsuperes.   130
 Nec tibi gestorum cumulo certaverit alter,
 140   Seu tractes pacem, seu fera bella geras.
 Ipsa ego te propter longe sublimior ibo
    Audeboque astris ferre caput propius
 Coetibus inque virum maior mea gloria surget.   135
    Tum divam me omnes, tum dominamque ferent
 145   Nec te blandiloquis ductabo garrula verbis
    Nec dabo suadendi mollia principia.
 Quam vitam deus et simplex natura paravit,
    Quam legem rebus, quam faciem imposuit,   140
 Hanc referam et dempta caligine singula promam,
 150   Singula nuda tibi, singula vera tibi.
 Omnia, quae toto visuntur commoda mundo,
    Quidquid honestum usquam, quidquid ubique bonum,

121—176. = Xen. §. 27, 28. — 125. quaecunque prior: podmiot; łącz: det veniam det facilemque locum et putato. — 128. conventum: esse. — 130. queis: por. wyżej str. 31 i 36 — 141. te propter: anastrofa.

- Nil venit invicto mortalibus absque labore, 145
 Cuncta labore cati dantque locantque dii.
- 155 Sudandum, contendendum, cura alta voranda!
 His veniunt magnis dona operae pretiis,
 Seu cupies superum tibi delenire favorem,
 Cura erit, ut superos cum pietate colas, 150
 Vivere seu caris quaeres iucundus amicis,
- 160 Candida ab officiis crescit amicitia,
 Sive voles, ut te populi venerentur et urbes,
 Urbibus et populis commodus esse velis,
 Seu posces, quem mox patria admiretur et Hellas, 155
 Claris in patriam promeritis vigeas.
- 165 Frugibus ut tellus, pecore ut sint pascua laeta,
 Curandum pecus est estque colendus ager.
 Si tibi bellorum veniat non parva cupido,
 Cives ut serves, hostibus ut noceas, 160
 Durum Martis opus, multa impendenda magistris
- 170 Militiae cura est, multa ferenda animo.
 Magnae artes ediscendae nec mitior usus,
 Usu artes constant, usus ab arte venit
 Corporis et vires valido firmanur ab usu, 165
 Praesto ut sint rigidae mentis ad obsequium.
- 175 Et simul algorem, simul et perferre calorem
 Sint dociles, labor et quidquid anhelus amat.
 Non tulit hortantem impatiens diva improba plura
 Atque interpellans fervida verba dedit: 170
 „O puer, o tenerae florem modo nocte iuventae,
- 180 Sentis, quo sermo te iste protervus agat?
 Saxa inter praerupta interque horrentia tesqua,
 Quo pes, quo nunquam semita pressa solo
 Non ulla apparent positae vestigia plantae. 175
 Tota remota via est, aspera tota via est.
- 185 Talia vix vita constant solacia vitae.
 Carpenda illa brevis neque terenda nimis.

157. superum = superiorum. — Ww. 177–192. = Xen. §. 29. — 181. tesqua
 = tesca: dzikie okolice, puste miejsca, por. Hor. Ep. 1. 14. 19. — 182. quo
 = quo solo.

- Quid iuvat insano tantum indulgere labori,
 Quod quaeras brevius quodque habeas melius? 180
 Vivas, dum vivis, reseces spem, diffluit aetas.
- 190 Sis laetus paucis, me duce laetus eris,
 Me duce pacata incedes regione viarum,
 Me duce fortunae te in gremium referes“.
- Tum virtus: „O te miseram nimiumque supinam, 185
 O falsis lusam semper imaginibus!
- 195 Tune boni quidquam aut laeti quidquamve venusti
 Tun habeas, possis dicere quod volupe,
 Cum te omnis fugiat sollertia, cum tibi pensi
 Sit nihil et minimum vix moveas digitum? 190
- Ipsa etiam se gaudet emi sudore voluptas,
 200 Ipsa etiam curis pascitur et studiis.
 Quam tu nec voto iustove cupidine captas
- 202 Nec desiderio das spatium usque suo.
- 205 Mensa tibi ante famem, ante sitim carchesia plena 195
 Et saturata voras et temulenta bibis.
 Utque cibi surdum possint revocare palatum
 Blandius et subeat gutturis esca moras,
 Omnia vexantur late fora, turba coquorum
- 210 Pervigilat, solum hoc ducitur artis opus. 200
 Nec reperire merum levior labor, acrius illud,
 Mitius hoc, istud lene ciere sitim.
 Scilicet hesternum ut fallant nova pocula Bacchum,
 Dum crudus lento nauseat in stomacho,
- 215 Quaeritur aestivas si quis glaciesque nivesque 205
 Mons celat, si quo fonte rigescit aqua.
 His tu praetepidos infringis nectaris ignes,
 Hic illex, ne sis sobria, saepe monet.
 Utque suis somnus te suavis implicet alis,
- 220 Quo non pulvillo quove tapete cubas? 210
 Lectulus exstruitur mollissimus, illius oram
 Umbellae et circum nimbus opacat hians.
 Ipsa etiam fulmenta parant lenire quietem

193—354. == Xen. §. 30—33. — 205. carchesium (καρχήσιον) rodzaj kubka (Wergiliusz, Owidyusz.) — 212. lene: est, ut cieat.

- Et se sub strati margine subiciunt.
- 225 His tu tormentis requiem petis, haec tibi somnum 215
 Et male tutantur nec bene conciliant.
 Defessis meritum donat natura soporem,
 Ut recreet vires utque labore levet.
 Non tibi causa huius tam seria, sed quia nulli
- 230 Invigilas facto nil agitasque rei, 220
 Ignave ut fallas languentia taedia vitae,
 232 Saepius in somnum te sepelire cupis.
 245 Mox somno absumis potiozem lucis honorem
 Et spolias vitam commodiore die.
 Te Pater omnipotens diis immortalibus unam 225
 Addiderat, caelo tu quoque iura dabas.
 Sed te idem Pater omnipotens eiecit Olympo
- 250 Dixitque indignam moribus aethereis
 Nec coetus celebrare hominum tibi tuta potestas
 Nec caput in populo vertere conspicuum. 230
 Te dammare senes, te spernere turba laborat,
 Te vir, te mulier, quae sapit, impropere.
- 255 Laus tua purgatam nunquam tibi transiit aurem,
 Vera laude nihil dulcius aure sonat.
 Non opere in proprio satiasti lumina amica, 235
 Nil oculis proprio pulchrius est opere.
 Mendacem novere omnes; iurata vel olim
- 260 Affirmes, surdis dixeris auriculis,
 Sive opis indigeas et te mala damna fatigent
 Clamosisque voces fletibus auxilium, 240
 Nemo impertiri, nemo te tollere curet,
 Destituant omnes despiciantque palam.
- 265 Imprudens, si forte aliquis tua iussa sequatur,
 Namque sciens nemo se tibi dediderit,
 Qui te quique tuos mores pernoverit ante. 245
- 268 Nemo adeo praeceps, nemo sui hostis erit.
 289 Me si forte roges, quo me duce, quo lare tuter,

252. conspicuum: użyte proleptycznie. — 254. impr pero: wyraz używany w późniejszej łacinie: z pogardą zarzucać. (Petronyusz). — 256. aure: abl. zamiast dativu. — 259. iurata vel olim: affirmes; w znaczeniu przyzwalającym. — 289. Por. Hor. ep. 1. 1. 13.: ac ne forte roges, quo me duce, quo lare tuter.

- Plebeiis fruimur, fruimur dulcedine summa,
 Latranti stomacho quidlibet est volupe, 280
 Latrantem sequimur stomachum, quod mella, quod omnes
 Lautitias vincit, vincit et artifices.
- 325 Suavius alma sitis puris se invitat in undis,
 Quam vestra in toto nectare luxuries.
 Ast suasor somni nobis sudorque laborque, 285
 O qualem vobis otia nulla dabunt.
 Deserat ille licet sero veniatque vocatus,
- 330 Non nos sollicitos lectulus asper habet.
 Vel veniat solitaque artus aspergine tangat,
 Interea occurrant, quae peragenda prius. 290
 Non nobis abit invitis querulosque relinquit,
 Cedit sponte locum, tempore deinde redit.
- 335 Laude senum navi iuvenes se crescere gaudent
 Spectarique volunt deminuique timent.
 Ast sanctos meritisque graves annisque verendos 295
 Iustus honor iuvenum tollit in astra senes.
 O quanta illorum perfundunt gaudia mentes,
- 340 Dum memorant aevi fortia facta sui.
 Nec minus interea macti praesentibus orsis
 Pertendunt senii vincere desidiam, 300
 Diis cari pietate mera et virtutibus almis
 Dilectique suis rite patres patriae.
- 345 Tandem fatalis quando se admoverit hora
 Et veniet tenebris mors adoperta caput,
 Non illos tellure premunt obliviae iniquae, 305
 Quin durant saeculis innumerabilibus
 Illustresque vehit sublimi gloria curru
- 350 Et renovat famam sedula posteritas.
 His tibi, care puer, fas est sine fraude potiri,
 Care puer, magno de genitore sate. 310
 Hanc tibi fortunam, haec rerum pulcherrima fata
 Spondeo, tu meritis fac potiare tuis“.

321. plebeiis: cibus. — 335. navus == gnavus. — 336. deminui timent == ne deminuantur. — 342. pertendo: ciagnę: pertendo vincere == studeo, pragnę, chcę. — 347. quin: ba nawet, nawet, i owszem.

- 355 Dixerat atque illam lustraverat aureus ignis
 Et circum radiis est redimita comam.
 Tunc vero Alcides totis ardere medullis 315
 Visus et ingentes pectore flare animos,
 Quam primum monitis sese ut praeberet honestis
 360 Virtutisque iret totus in arbitrium.
 Qualis ubi sonipes generoso semine cretus
 Aetatis robur sentit inesse sibi 320
 Nondum frena sciens, nondum sessore notatus,
 Ludere tantum audax margine gramineo,
 365 Si tuba terribilem sonitum procul aere canoro
 Sustulerit, fixis sistitur auriculis
 Et pede pulsat humum et vibratos contremittit artus 325
 Et marte attonitus tangitur horrissono.
 Tum memorat: „Si, diva, mei, si tanta cupido est
 370 Et movet aetatis te pia cura meae,
 Nulla mora est, te, diva, sequor, tibi dedicor uni,
 Suscipe tu vitae lubrica lora meae“. 330
 At dea deterior vultu perstabat iniquo
 Et nova quaerebat conserere alloquia.
 375 Ter conata manu iuvenem contingere, ter se
 Subduxit torvo paene supercilio.
 Tandem spreta abiit silvasque intravit opacas. 335
 Ille bonae divae iunctus erat lateri
 Aeternumque eius mansit mancepsque comesque,
 380 Eius erat vivus, mortuus eius erat,
 Donec sidereas fama penetravit ad arces,
 Nunc ubi felicem vescitur ambrosiam. 340
 Thoma, meae dulcis lepor et tutela Camenae,
 Care puer, magni maxima cura patris,
 385 Nunc mihi tu Alcides, nunc tu Iovis altera proles,
 Tu quoque mi fies nobilis historia.
 Iam tibi formosam molli lanugine malam 345

355—382 — Xen., §. 33. (koniec.) — 371. sonipes: por. Aelinopaeon. w. 96 (= 346.); z ww. 361 nn. por. Imagines diaetae Zamoscianae ww. 245 nn. — 373. nondum sessore notatus = nondum asessore notatus. — 371. dedicor = dedico me. — manceps: użyte niezwykle = mancipium, własność. — Druga część poematu: 383—438. Napomnienia Tomasza.

- Cinget, non aetas tarda venire solet.
 Iam te constituet divisa ambage viarum,
 390 Sed tibi virtutis sola terenda via est.
 Nil mortale tibi, nil fas spectare caducum,
 Herculis exemplo iam modo pone gradum, 350
 Ardua qua caelo condit se semita, quo non
 Aspirant viles, frigida corda, animae.
 395 Te decet ante omnes pulchra florere iuventa,
 Ante omnes quando te bona fata foveant.
 Te decet et magnos patris sperare triumphos, 355
 O patris exemplis ingrediare viam!
 Ille est virtutum norma et certissima amussis,
 400 Ante omnes ille est Amphitryoniadas.
 Eheu quam crudae plane immemor ille senectae
 Immemor et morbos immemor atque famem 360
 Horrendumque gelu saevos interque triones
 Immemor et mediae tempora dira hiemis
 405 Dura expugnatur circum castella sub armis
 Nunc sedet et vasto fulmine saxa ruit.
 Defecere acresque viri fervensque iuventus, 365
 Ille animis rigidum constabilit senium.
 O dii, qui magnos hominum curare labores
 410 Et iustis orsis ferre soletis opem,
 Hoc nobis servate caput, ne sole remoto
 Hoc tandem in tristes cuncta abeant tenebras. 370
 Tu fili, factisque refer meritisque parentem,
 Non satis est claro sanguine te genitum.
 415 Aequantum genus est virtutibus, i pede fausto
 Et tanto dignum te genitore proba.
 Sed tibi post bellis aderit maturior aetas, 375
 Tunc tu bella manu dexteriore petes.
 Nunc te Musarum poscunt commercia, nunc tu
 420 Redde aurem pulchris, redde, puer, studiis,
 Hic etiam invenies vestigia magna parentis,

400. Amphitryoniades: potomek Amfitryona: tj. Herkules (zachodzi u Katullusa, Wergiliusza, Owidyusza). — 402 nn. Accusatiwy: morbos, famem, gelu, tem-
 -pora zależne są od inter we w. 403. — 403. triones = septentriones. —
 417. post: później.

- Hic etiam exemplis illius ire potes. 380
 O quoties illum iuvenem miratus Apollo est
 Et petiit comites inter habere suos!
 425 O quoties stupuere deae, stupuere Camenae
 Atque suam cessit Calliopea lyram.
 Ille etiam vidit sapientum templa serena. 385
 Tunc etiam peperit nomen in orbe sibi.
 Nunc quoque Musarum memorem se iactat alumnum,
 430 Mars illum quamvis sanguinolentus habet.
 Care puer, patris cupidus praecepta capesse,
 Nil patris est tanti sanctius imperio. 390
 Nimirum ille nihil ducit te carius uno,
 Deceptum partem non volet ille suam.
 435 Maxima quae censet, quae praeclarissima credit,
 Haec iubet, his docilem te, bone, dede, puer.
 Seu pacem, seu bella geres, te Musa sequetur, 395
 Musa beat caelo, cetera mortis erunt.

E tragoedia, quae „Penthesilea“ inscribitur, episodii secundi initium.*

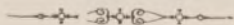
Cupido vitae tuque sol pulcherrime,
 Qui lumen hoc nobis fruendum commodas,
 Quam blanda amoris illecebra sensibus
 Illaberis nostris et avidos detines,
 Ut mole quamlibet malorum asperrima 5
 Premamur et ferendo vix simus pares,
 Tamen tueri pervicaces quaerimus
 Hoc corporis quasi carcere in teterrimo
 Animam misellam ingratiisque vivimus.
 Vel mi quis usus lucis hoc dono frui, 10

422. W illius „i“ krótkie. — 426. Calliopea = Calliope, muza wiersza bohater-
 skiego. — 433. deceptum: se esse.

* Wyjątek z epeisodion drugiego, którego początek stanowią żale Andromachy, żo-
 ny Hektora, nad swym losem (ww. 459—500). Metrum: trymeter jambiczny
 (t. zw. senarius.)

Quae nulla sum, quae sum umbra et umbrae somnium
Interque vivos functa paene obambulo?
Nam cassa coniunx morte deiecto viro,
Non illa viva, sed perinde est mortua.
Tamen reluctor funeri concedere 15
Pacemque apisci morte finitis malis,
Dulcissime Hector, nam tibi fortissimi
Nomen vel omnes affatim dant ceteri.
Tu mel meum, meus fuisti tu lepor.
Quando cruentum auro redemptum supplice 20
Te genitor infelix reportabat domum
Atque in sepulcri collocabat limine,
Cur non cruenta victima ad rogam tuum
Una occidi huncque spiritum pessum dedi
Vel mortuales inter aeternum tibi 25
Coniuncta tecum uno beata funere?
Testor fidele pectus et dextram tuam
Mihi benigne cognitam, hosti fortiter,
Optasse nec vitasse me hanc fati vicem,
Quin usque suspirare pulverem ad tuum. 30
Sed me pusilla, vagiens nati tui
Detinuit aetas, editi satu tuo,
Orbus parentum ne misellus debita
Alimoniae careret ope sanguis tuus,
Olimque servaretur ad necis tuae 35
Iustam ultionem, vel manu eductus mea,
Utcunque matrum cura mollior cluit
Neque educare est nata fortes spiritus,
Desertus omni parte ne tamen foret
Operamque saltem nostram haberet anxiam, 40
Habere quando non licuit aptam tuam
Manum magistram subque te florescere.

16. apisci = adipisci. — 25. mortualis = mortalis. — 37. cluit, mniej używana forma = cluet: uchodzi za. — 38. nata est: mater.

Spis rzeczy.

	Str.
Przedmowa.	1
Wstęp. Żywot i pisma Szymona Szymonowicza. . .	3—11
Wybór pism: (zawierający 1125 wierszy). . . .	13—53
Tragoediae, quae inscribitur: „Castus Joseph“, stasimon quartum (ww. 36)	13
Objaśnienie do „Flagellum livoris“	14
E poëmate, quod „Flagellum livoris“ inscribi- tur, odae selectae:	16—23
Ode IV. Quae sint voluptates et quae tormenta degeneris Invidiae (ww. 56.)	16
Ode X. Duo Livoris esse genera: bonum videli- cet et malum, cuius rei aliquot exempla subi- ciuntur (ww. 64).	18
Ode XII. Rumores invidorum sparsi in absentia optimi et clarissimi Senatoris (ww. 40). . .	21
Ode XIX. Peroratio ad iuventutem, ut contemnat Invidiam (ww. 20).	22
Carminis, quod „Aelinopean“ inscribitur, versus selecti (ww. 170).	23
Przedmowa poety do „Imagines diaetae Zamosci- anae“ (ww. 35).	29
Imagines diaetae Zamosciana (ww. 266)	31
Hercules Prodiceus ad Thomam Zamoscium Magni Joannis F. (W skróceniu ww. 396)	40
E tragoedia, quae „Penthesila“ inscribitur, episo- dii secundi initium (ww. 42).	52

Sprostowania:

Str. 5. w. 12, str. 8. w. 4. i str. 21. w. 21. należy czytać: nenia.

Str. 13. w. 1. czytaj: Joseph.

Str. 20. w. 61. po tibi dodaj przecinek.

Str. 24. w. 12. czytaj: autumat.

Str. 31. do w. 16. należy dodać objaśnienie: „Diereza przypada wbrew prawidłom metrycznym po pierwszej części składowej czasownika złożonego“.

Str. 33. do w. 230: involvit należy czytać ze względów metrycznych: involuit na wzór Horacego I. 23. 4. siluae.

Str. 41. w. 28. czytaj: candida.

Wiadomości szkolne.

I. Skład grona nauczycielskiego z końcem roku szkolnego 189⁸/₉.

A) W zakładzie głównym.

a) Dla nauki przedmiotów obowiązkowych.

1. **Skupniewicz Józef**, c. k. radca szkolny i dyrektor, członek Rady szk. okręg., uczył języka łacińskiego w klasie IIIb. — 6 godzin w tygodniu.
2. **Perfecki Romuald**, profesor w VIII randze, gosp. klasy IIIb, zawiadowca biblioteki polskiej dla uczniów klas niższych, uczył języka greckiego w klasie IIIb., polskiego w kl. IIa, IIb i IV., niemieckiego w kl. IIIb. — 18 godz. w tyg.
3. **Kubiszał Stanisław**, dr. fil., profesor, uczył geografii w kl. Ia, historii i geografii w kl. IIa, IIb, IIIa, IIIb i VI — 21 godz. w tygodniu.
4. **Kusionowicz Michał**, profesor w VIII randze, w drugim półroczu na urlopie.
5. **Wasilkowski Józef**, profesor w VIII randze, gosp. kl. IV., uczył języka greckiego w kl. IIIa, IV., polskiego w kl. V, VI i VIII — 18 godz. w tygodniu.
6. **Zaremba Stanisław**, profesor, gosp. kl. Ib, i IIa, uczył języka niemieckiego w kl. Ib, IIa, IIb. i IIIa — 20 g. w tygodniu.
7. **Mikoła Ludwik**, profesor, gospodarz kl. V, zawiadowca gabinetu fizykalnego, uczył matematyki w kl. IIIa, IV, V, VI i VII, fizyki w kl. IV i VII. — 22 godz. w tygodniu.
8. **Dembitzer Zacharyasz**, profesor, gospodarz kl. VII, zawiadowca biblioteki polskiej dla uczniów klas wyższych, uczył języka łacińskiego w kl. VII i VIII, greckiego w kl. VII i VIII — 19 godzin w tygodniu.
9. **Ks. Sienkiewicz Józef**, profesor, uczył religii ob. łacińskiego w kl. I—VIII — 16 godz. w tygodniu.
10. **Christof Piotr**, profesor, gospodarz kl. VI, zawiadowca niemieckiej biblioteki dla uczniów, uczył języka niemieckiego w kl. IV—VIII. — 20 godz. w tygodniu.
11. **Ks. Wojciechowski Antoni**, profesor, uczył religii ob. gr. kat. w kl. II—VIII (zakładu głównego i równorzędnych ruskich), języka ruskiego w kl. Ia i b i IIa i b — 18 g. w tyg.

12. **Hahn Wiktor**, dr. fil., profesor, gospodarz kl. III a, zawiadowca biblioteki nauczycielskiej, uczył języka łacińskiego w kl. III a, greckiego w kl. V. i VI, polskiego w kl. VII. — 19 godz. w tygodniu.
13. **Bielawski Stanisław**, nauczyciel, gospodarz kl. Ia, uczył języka łacińskiego w kl. Ia, IV. i VI. — 20 godzin w tygodniu.
14. **Siwak Michał**, nauczyciel, gospodarz kl. VIII., uczył języka polskiego w kl. IIb, historii i geografii w kl. IV, V, VII. i VIII., logiki w kl. VII, psychologii w kl. VIII. — 20 godzin w tygodniu.
15. **Łomnicki Jarosław**, nauczyciel, zawiadowca gabinetu przyrodniczego, uczył matematyki w kl. Ib, historii naturalnej w kl. Ia, Ib, IIa, IIb, IIIa, IIIb, V. i VI. — 19 godzin w tygodniu.
16. **Hawel Julian**, nauczyciel, uczył rysunków w kl. I—IV. — 24 godz. w tyg.
17. **Rychlik Aleksander**, zast. naucz., w drugim półr. na urlopie.
18. **Zenowicz Włodzimierz**, zast. naucz., uczył języka polskiego w kl. Ia, Ib, IIIa, języka niemieckiego w kl. Ia, matematyki w kl. IIa. — 18 godzin w tygodniu.
19. **Goligowski Antoni**, nauczyciel szkoły dla przemysłu drzewnego, uczył rysunków odręcznych w kl. Ib. — 4 godziny w tygodniu.

b) Dla nauki przedmiotów nadobowiazkowych.

1. Kubisztal Stanisław, j. w. uczył historii kraju rodzinnego w kl. IIIa i IIIb. — 2 godziny w tygodniu.
2. Siwak Michał, j. w. uczył historii kraju rodzinnego w kl. IV. i VII. — 3 godziny w tygodniu.
3. Zaremba Stanisław, j. w. uczył kaligrafii w 2 oddziałach — 2 godziny w tygodniu.
4. Mikuła Ludwik, j. w. uczył śpiewu w 2 oddziałach — 2 godziny w tygodniu.
5. Finger Gustaw, nauczyciel szkoły dla przemysłu drzewnego uczył rysunków geometrycznych — 4 godziny w tygodniu.
6. Mianowski Władysław, naczelnik straży pożarnej miejskiej i kierownik ćwiczeń towarzystwa „Sokół“, uczył gimnastyki — 6 godzin w tygodniu.

c) Dla nauki religii mojżeszowej.

7. Grünes Wilhelm, kierownik szkoły lud. izr. fund. bar. Hirscha, uczył religii mojżeszowej w 8 oddziałach — 8 godzin w tygodniu.

B) W równorzędnych klasach ruskich.

a) Dla nauki przedmiotów obowiązkowych.

1. **Niedzielski Sofron**, profesor w VIII. randze, kierownik równorzędnych klas ruskich, uczył języka łacińskiego w kl. VII. i języka ruskiego w kl. przygotowawczej — 12 godzin w tygodniu.
2. **Polanski Kornel**, profesor w VIII. randze, uczył historii powszechnej i geografii w II. IV. V. VI. i VII. — 18 godzin w tygodniu.
3. **Nasalski Julian**, profesor, gospodarz klasy III., uczył języka łacińskiego w kl. III. i VI., języka greckiego w kl. VII. i kaligrafii w klasie przygotowawczej — 18 godzin w tygodniu.
4. **Salo Ludwik**, profesor, gospodarz klasy VII. i zawiadowca biblioteki niemieckiej dla uczniów, uczył języka niemieckiego w kl. IV. V. VI. i VII. i matematyki w klasie przygotowawczej — 10 godzin w tygodniu.
5. **Kordasiewicz Emil**, profesor, uczył historii naturalnej w kl. I. II. III. V. i VI. — 19 godzin w tygodniu.
6. **Dolnicki Leon**, profesor, gospodarz klasy I., uczył języka niemieckiego w kl. I. i II., geografii i historii powszechnej w kl. I. i III., nadto geografii w kl. Ib. zakładu głównego — 20 godzin w tygodniu.
7. **Kuźma Leoncyusz**, profesor, gospodarz klasy przygotowawczej, uczył języka łacińskiego w kl. I., języka greckiego w kl. III., i języka niemieckiego w klasie przygotowawczej — 19 godzin w tygodniu.
8. **Sienicki Antoni**, nauczyciel, zawiadowca biblioteki polskiej dla uczniów, uczył języka polskiego w klasie przygotowawczej i w kl. I—VII — 17 godzin tygodniowo.
9. **Nalewajko Grzegorz**, nauczyciel, gospodarz klasy V., uczył języka łacińskiego w kl. IV. i V., języka greckiego w kl. V., nadto języka łacińskiego w kl. V. zakładu głównego — 23 godzin w tygodniu.
10. **Makaruszka Eustachy**, nauczyciel, gospodarz klasy VI., zawiadowca biblioteki ruskiej dla uczniów, uczył języka greckiego w kl. VI., języka ruskiego w kl. VI. i VII., logiki w kl. VII., nadto języka ruskiego w kl. V. VI. VII. i VIII. zakładu głównego — 21 godzin w tygodniu.

11. **Kołodnicki Emil**, nauczyciel, gospodarz klasy IIb, uczył języka ruskiego w kl. II, nadto języka łacińskiego w klasie I b. i II b zakładu głównego — 19 godzin tygodniowo.
12. **Rybaczek Michał**, nauczyciel, uczył matematyki w kl. IV, V, VI i VII, fizyki w kl. IV i VII, nadto matematyki i fizyki w kl. VIII zakładu głównego — 24 godzin tygodniowo.
13. **Witoszyński Jarosław**, zastępca nauczyciela, gospodarz klasy II, uczył języka łacińskiego w klasie II, jęz. niemieckiego w kl. III, nadto języka łacińskiego w klasie IIa. zakładu głównego — 20 godzin tygodniowo,
14. **Waszkiewicz Michał**, zastępca nauczyciela, gospodarz kl. IV., uczył języka greckiego w klasie IV, języka ruskiego w kl. I, III, IV i V, nadto języka ruskiego w kl. III. i IV. zakładu głównego — 20 godzin tygodniowo.
15. **Rakowski Jan**, zastępca nauczyciela, uczył matematyki w kl. I, II i III, nadto matematyki w kl. Ia, IIb i IIIb. zakładu głównego — 18 godzin tygodniowo.
16. **Ks. Dobrzański Władysław**, katecheta szkoły wydziałowej żeńskiej, uczył religii w kl. Ia i Ib. i w kl. przygotowawczej, (zarazem ekshortator dla uczniów tych klas) — 6 godzin tygodniowo.

b) dla nauki przedmiotów nadobowiazkowych.

1. Polański Kornel, j. w. uczył historii kraju rodzinnego w kl. IV i VII — 3 godziny tygodniowo.
2. Dolnicki Leon, j. w. uczył historii kraju rodzinnego w kl. III. — 1 godzinę tygodniowo.
3. Nasalski Julian, j. w., uczył kaligrafii — 2 godz. tygodn.
4. Witoszyński Jarosław, j. w., uczył śpiewu — 4 godz. tyg.
5. Goligowski Antoni, j. w., uczył rysunków odręcznych — 4 godziny tygodniowo.
6. Schindler Marcei, dyrektor szkoły wydziałowej żeńskiej, uczył gimnastyki — 5 godzin w tygodniu.

Zmiany w składzie grona nauczycieli w ciągu roku 1898/9.

Mianowani:

a) dla głównego zakładu rzeczywistymi nauczycielami: Siwak Michał (reskr. minist. z dnia 24. czerwca 1898 l. 11931),

Bielawski Stanisław i Łomnicki Jarosław (reskr. minist. z dnia 27 sierp. 1898 l. 22254); Hawel Julian (reskr. minist. z d. 27. lutego 1899 l. 4605); zastępcami naucz.: Bratkowski Roman (reskr. c. k. Rady Szk. kraj. z dnia 3 listop. 1898 l. 28117), Zenowicz Włodzimierz (reskr. c. k. Rady Szk. kraj. z dnia 6. kwietnia 1899. l. 7381).

b) dla klas równorzędnych ruskich rzeczywistymi nauczycielami: Dolnicki Leon i Siemicki Antoni (reskr. minist. z dnia 24. czerwca 1898 l. 440); Kołodnicki Emil i Rybaczek Michał (reskr. minist. z dnia 27. sierpnia 1898 l. 22254).

c) dla innych zakładów tutejsi nauczyciele: Bojarski Władysław dla giinn. Franc. Józefa we Lwowie (reskr. minist. z dnia 24. czerwca 1898 l. 11931), Dr. Wiśniowski Tadeusz dla tegoż zakładu (reskr. minist. z dnia 27. sierpnia 1898 l. 22254), Kryciński Waleryan dla Szkoły przemysłowej we Lwowie (reskr. min. z dnia 11. października 1898 l. 14219).

Przeniesieni:

W tym samym charakterze służbowym zastępcy nauczycieli: Matwijas Sofron do Przemyśla (reskr. z dnia 29. sierp. 1898 l. 17452), Fediów Stefan i Piekarski Józef do Stanisławowa (reskr. z dnia 23. sierpnia 1898 l. 16931), Hrycewicz Bazyli do Buczacza, Witoszyński Jarosław z Buczacza do tutejszego zakładu (reskr. z dnia 31. sierpnia 1898 l. 18202) i Barański Maryan do Rzeszowa (reskr. z dnia 16. września 1898 l. 23251), Bratkowski Roman do Szkoły realnej w Tarnopolu (reskr. z dnia 11. kwietnia 1899 l. 9202).

II. Plan nauki w roku szkolnym 189⁸/₉.

A) W zakładzie głównym.

Nauka odbywała się według planu naukowego, zawartego w instrukcyi z r. 1884 i późniejszych rozporządzeń Wysokiego c. k. Ministerstwa W. i O. jakoteż Wysokiej c. k. Rady Szkolnej krajowej.

Wykaz lektury.

A) *Lektura łacińska.*

Kl. III Corn. Nep., Miltiades, Themistocles, Aristides, Cimon, Epaminondas, Pelopidas.

- Kl. IV. Caes. B. G. I do rozdziału 29., II. III i z VII 36—54. Ovid. Met. De Philemone et Baucide, Coloni Lycii in ranas mutantur, Arion a delphino servatur.
- Kl. V. Liv. ks. I i XXI. — Ovid. Met: Describuntur quattuor aetates humani generis, Deucalion et Pyrrha. Cadmus draconem Martium occidit, De Icaro et de Perdice, Fabula de Mida rege; Tasti: De Jano biformi, Terminalia, Liberalia, Ludi Ceriales. Trist: Describitur hiems Tomitana, Ovidius de vita sua; Ex Ponto: Rufino; Ex reliquis elegiis: In mortem Tibulli poetae.
- Kl. VI. Sallustius: Bellum Jugurth., Cicero in Catil. I., Vergilius Aen. I., Eclog. I, IX, Georg. Laudes Italiae, de apibus; Caes. bellum civile wybór z ks. III.
- Kl. VII. Cicero: pro Milone, pro Ligario, Laelius; Vergilius Aen. II. do 400, VI. i z VIII: Aeneas armamiratur.
- Kl. VIII. Horat. Carm. I. 1, 3, 6, 14, 31; II. 2, 7, 10, 13, 14, 16, 17, 18; III: 2, 8, 29, 30; IV: 3, 5, 7; Epod: II, 2; Sat: I, 1; II. 1; Epist. I. 2; Tacit. Germania 1—27; Annales IV. 1—9, 37—42, 57—59; XV. 60—65; XVI. 21—35;

B) *Lektura grecka.*

- Kl. V. Fiderer Chrest. Xenof. Anabasis: Powód do wojny, Pochód przez Cylicyę, Pochód przez Babilonię, Układy Hellenów z Aryjajosem, Charakterystyka wodzów greckich, Walki z przyrodą; Cyropedya: Cyrus u swojego dziadka, Obrona Sokratesa; Homer Il. I. IV.
- Kl. VI. Hom. Il. V, IX, XVI, XIX. Herodot ks. VII 1—25, 31—144, 172—186 i 198—238. Xenofonta: Herkules na rozstajnej drodze; Obrona Sokratesa II.
- Kl. VII. Demostenes Ol. I. II. Philipp. III., Odyssea VI, VII, VIII, XVIII.
- Kl. VIII. Platon: Apologia Sokratesa i Fedon (ostatnie rozdziały), Sophokles: Edyp król; Odyssea I.

C) *Lektura polska.*

- Kl. V. Oprócz ustępów, zawartych w Próchnickiego Wzorach poezyi i prozy, przeczytano w całości Mickiewicza. „P. Tadeusza“

Oprócz ustępów zawartych w Wypisach, czytano prywatnie: W kl. VI. Heidenstein Pamiętniki; Pasek Pamiętniki; Sienkiewicz Ogniem i mieczem, Potop, Pan Wołodyjowski; Rzewuski Listopad, Niemcewicz Powrót pośła.

W kl. VII. Słowacki Balladyna, Lilla Weneda, Księżę niezłomny; Kraszewski Powrót do gniazda; Korzeniowski Spekulant; Byron Oblężenie Koryntu i Więzień Chillonu.
W klasie VIII.: Krasiński Nieboska Komedya; Szekspir Koryolan, Makbet.

D) Lektura r u s k a.

Oprócz ustępów zawartych w Wypisach, czytano w całości
W kl. VII. w I półr. Lewicki: Switohlad ukraińskoho naroda,
w II półr. Ustyanowicza: Jaropołk.

W kl. VIII. Czajczenko: Soniasznyj promiń; Kolessa Szewczenko i Mickiewicz.

E) Lektura niemiecka.

Oprócz ustępów zawartych w Wypisach, czytano w całości:
w kl. VII. w szkole: Hermann und Dorothea, Julius Caesar;
jako lekturę domową: Emilia Galotti i Julius von Tarent.

w kl. VIII. w szkole: Iphigenie auf Tauris i Wilhelm Tell; jako
lekturę domową: Jungfrau von Orleans i Kätchen von Heilbron.

Nauka religii możeszowej.

- I. klasa. Historia biblijna do śmierci Mojżesza w związku z zasadami wiary. Dziesięcoro przykazań. Modlitwa poranna i błogosławieństwo.
- II. klasa. Historia biblijna od Jozuego do podziału państwa w związku z zasadami wiary. Objąsnienie dekalogu. Obowiązki względem Boga. Święta i posty. Modlitwa wieczorna i błogosławieństwo przy szczególnych uroczystościach.
- III. klasa. Historia biblijna od podziału państwa do powrotu z niewoli babilońskiej. Trzy nauki główne wyznania

- mojżeszowego. Obowiązki względem ludzi. Najważniejsze przepisy ceremonialne. Modlitwa na sobotę. Halell.
- IV. klasa. Historia izraelitów pod panowaniem Syryi, Machabeusze. Panowanie Rzymian. Upadek państwa. Bar Kochba. Najważniejsze przepisy ceremonialne i rytualne.
- V. klasa. Ustawy moralne i etyczne.
- VI. klasa. Moralność i etyka na podstawie trzech pierwszych rozdziałów przypowieści ojców „Pirke Abot“. Tłómaczenie trenów Jeremiasza.
- VII. klasa. Moralność i etyka na podstawie 4, 5 i 6 rozdziału w „Pirke Abot“.
- VIII. klasa. Historia Żydów w diasporze z biografiami najślawniejszych mężów.

B) W równorzędnych klasach ruskich.

W b. r. otwartą została klasa VII.

Кляса приготовляюча. Плян і обем науки, шкільні підручники і метода учения приписані рескриптом Вис. ц. к. Ради Шкільної краювої з дня 20. падолиста 1894. Ч. 25.098.

Плян науки в руских клясах гімназії (I – VII.) в загалї був той самий, що у відповідних клясах головного заведеня, приписаний інструкціями з року 1884. взгядно 1892. і пізнійшими розпорядженнями, а зазначає ся хиба лиш сю ріжницю, що там мовою викладовою є мова польська а в руских клясах мова руска а наука мови польської є звгядно обовязковою (подібно як там наука рускої мови).

Л е к т у р а :

1. в латиньскім язиці:

- III. кляса: Cornelii Nepotis vitae: Мільтияда, Аристида, Темістокля, Кимона, Епамінонда, Пельопіда.
- IV. кляса: а) C. Julii Caesaris Commentt. de b. Gall. I. 1—29; II. 1—35; III. 7—19; IV. 16—36; V. 1—23; VI. 9—28. б) P. Ovidii Nasonis Metamor-

phos. Juppiter homines extinguere constituit, Lycaon, Deucalion et Pyrrha, De raptu Proserpinae, Arion; при с'їм найголовнійшї засади метрики і вправи в читаню гексаметрів і пентаметрів.

V. кляса: а) T. Livii ab Urbe c. l. I. XXII. (25 глав.); приватно з XXI. 1—15; б) P. Ovidii Nasonis Metamorphos. Quattuor aetates, Deucalion et Pyrrha, Orpheus et Eurydice, De Mida rege; Fast: De vocis Februarii origine, Quo dolo Gabii sint capti, Annae Perennae festum geniale; Trist: Ovidius de vita sua; Epist: Germanico Caesari; приватно (всї) Ultima nox; De raptu Proserpinae, Coloni Lycii in ranas mutantur, De Icaro et Perdice.

VI. кляса: а) C. Sallustii Crispi Iugurtha (з пропущенем деяких глав); б) M. Tullii Ciceronis in Catilinam or. I.; в) P. Vergilii Maronis Eclogae V. VII. Laudes Italiae; Aeneidos I. II.; приватно Ciceronis in Catil. IV.; Aeneid. I.; г) C. Julii Caesaris Comm. de b. civili II. (вибір).

VII. кляса: а) M. T. Ciceronis: De imperio Cn. Pompei, Pro Archia poeta; Laelius de amicitia; приватно: pro Marcello, Ligario, Deiotaro. б) P. Vergilii Maronis Aeneidos I. IV. VI. IX. XII.; приватно: III. VII. VIII.

Красші уступи меморовано (у всїх клясах).

2. в грецкім язиці:

V. кляса: а) З Ксенофонта Анабази (Хрестоматия Фідерера) уст. 1, 2, 5, 7, 8, 13, 16., з Киропедії: 1, 2, 6, 7., приватно з Анаб. уст. 3, 6, 9, 18.; з Кироп. уст. 4. б) з Гомерової Іліяди I. III.

VI. кляса: а) з Гомерової Іліяди IX. XII. XX. XXII. XXIII б) з Геродота IX (вибір); в) з Ксенофонта Мемораб. *Аполорія* I. II.; приватно Ід. XVIII.

- VII. кляса: а) Демостена *Κατὰ Φιλίππου* I. II. *περὶ εἰρήνης*
б) з Гомерової Одиссеї VI. X. XI. XXII.; приватно: IX. XXIII.

3. в рускім язиці:

- V. кляса: Крім уступів, поміщених в Лучаковского Взорах поезиї і прози, читали ученики приватно вибрані повісти Марка Вовчка.
VI. кляса: Попри уступи з приписаного підручника приватно читали Монографії до історії галицької Русен Смирнова-Дашкевича-Шараневича (V. том Історичної бібліотеки О. Барвіньського).
VII. кляса: приватно I. Нечуя: Сьвітогляд українського народа; К. Устияновича: Ярополк; Чайченка: Соняшний промінь.

4. в польскім язиці:

Крім уступів, поміщених в читанках, ученики читали:

- V. кляса: в школі: „Pan Tadeusz“ (в цілости); приватно денекотрі новелї Сенкевича.
VI. кляса: трильоґію Сенкевича; „Stara baśń;“ „Spekulant;“ „Kollokacya;“ „Pamiętniki“ Paska.
VII. кляса: Lilla Weneda, Balladyna і Książę Niezłomny Словацкого, Powrót do gniazda Крашевського (дом.)

5. в німецкім язиці:

- VII. кляса: в школі: Lessing: Minna von Barnhelm, Philotas; дома: Goethe: Iphigenie auf Tauris.

Plan nauki przedmiotów nadobowiązkowych.

a) W załadzie głównym.

HISTORIA kraju rodzinnego. Nauki tego przedmiotu udzielano w klasach III. i IV. w obydwóch półroczach, a w VII. kl. w pierwszym półroczu po jednej godzinie tygodniowo, w II. półr. VII. kl. zaś w dwóch godzinach tygodniowo według programu przez Wysoką c. k. Radę Szkolną krajową poleconego.

ŚPIEW. Oddział I. 2 godziny tygodniowo. Uczniów przy końcu roku 27. Z części teoretycznej wzięto podług podręcznika d'Arma Dietza część I. O tonie, o rejestrach, o postawie ciała i układzie ust, oddechu, narządzie głosowym, mutacyi i pielęgnowaniu głosu. Z części praktycznej wzięto: Nuty i pauzy, rytm, znaki chromatyczne, gama i jej budowa i interwale. Nadto z ćwiczeń Troschla, Hauptmana i Zöllnera wzięto 25 solfedziów i ze śpiewnika Dietza kilka pieśni światowych na jeden głos.

Oddział II. 2 godziny tygodniowo, uczniów przy końcu roku było 36. Uczniowie powtórzyli zakres nauki kursu I. rozszerzony i uzupełniony teoretycznie i praktycznie podług szkoły Horbowskiego.

Uczniowie oprócz pieśni zastosowanych do okresów kościelnych, śpiewali mszę Moniuszki, Kurpińskiego i Stefaniego, nadto mszę żałobną Moniuszki, któreto utwory śpiewali podczas nabożeństwa w kościele. Prócz tego kilka pieśni światowych, z których niektóre wykonano na wieczorku urządzonym ku czci Mickiewicza.

RYСУNKI GEOMETRYCZNE. Dwa oddziały po 2 godziny tygodniowo. W I. oddz. 11 uczniów. Rzuty prostokątne na jedną płaszczyznę. Rzuty punktu na dwie i trzy płaszczyzny. Sprowadzenie płaszczyzn rzutów do jednej płaszczyzny rysunku. Rzuty prostej na dwie płaszczyzny. Ogólne określenia i rzuty wielościanów. Rzuty i siatki ostrosłupów i graniastosłupów. Rzuty i siatki wielościanów foremnych. Ślady prostej i płaszczyzny na rzutniach. Proste i punkty na płaszczyźnie. Dwie i trzy płaszczyzny. Naroże trójsienne. Zagadnienia o punkcie, prostej i płaszczyźnie. Cienie odcinków i figur płaskich na płaszczyznach rzutów. Obroty punktów około prostych. Kłady płaszczyzn. Rzeczywiste wielkości odcinków i kątów. Transformacje płaszczyzn rzutów. Płaski przekrój ostrosłupów. (Kolineacya środkowa). Płaski przekrój graniastosłupów. (Pokrewieństwo środkowe). Punkty przebicia prostej z wielościanami. Cienie wielościanów. Wzajemny przekrój dwu wielościanów. Cienie rzucone wielościanów na wielościany.

Oddział II. 8 uczniów. Ogólne wiadomości o liniach krzywych. Krzywe rzędu drugiego. Ogólne wiadomości o powierzchniach. Rzuty powierzchni stożkowych i walcowych. Konstrukcyja płaszczyzn stycznych do powierzchni stożkowych i walcowych. Przekroje powierzchni stożkowych i walcowych płaszczyznami. Rozwijanie powierzchni stożkowych i walcowych na płaszczyźnie. Przenikanie się

powierzchni stożkowych i walcowych. Cienie stożków i walców. Powierzchnie obrotowe i ich rzuty. Konstrukcja płaszczyzn stycznych do powierzchni obrotowych. Płaski przekrój powierzchni obrotowych. Przenikanie się powierzchni obrotowych. Cienie powierzchni obrotowych. Ogólne pojęcia rzutów środkowych i perspektywy. Proste i płaszczyzny przesunięte przez oko. Proste dowolne. Płaszczyzna dowolna. Proste i punkta na płaszczyźnie. Dwie płaszczyzny. Prosta i płaszczyzna. Kłady płaszczyzn. Punkty dzielenia. Zagadnienia o punkcie, prostej i płaszczyźnie. Perspektywy figur płaskich. Perspektywy wielościanów i powierzchni. O rysowaniu perspektyw przedmiotów technicznych.

KALIGRAFII udzielano w dwóch godzinach tygodniowo uczniom klasy I—IV. Uczęszczało uczniów 76. Uczniowie klasy pierwszej w liczbie 38 stanowili oddział pierwszy; uczniowie klasy II—IV w liczbie 38 oddział drugi. W oddziale pierwszym ćwiczyli się uczniowie w pisaniu głosek polskich i gotyckich, pisząc za nauczycielem według wzoru podanego na tablicy; w oddziale drugim pisali uczniowie według wzorów pisma Józefa Piórkiewicza i Kazimierza Nowickiego.

GIMNASTYKA: Uczniowie ćwiczyli w 6 oddziałach, każdy w 1 godzinie tygodniowo. Przez 20 minut przerabiano ćwiczenia wspólne (gimnastyka szwedzka) według planu, w następnych 40 minutach trzy zastępy ćwiczyły naprzemiennie na przyrządach (gimnastyka niemiecka). Uczniowie niższego gimnazjum wykonywali ćwiczenia 1 i 2 stopnia trudności, wyższego gimnazjum nawet 3 stopnia.

I oddział liczył 34 uczniów, II. 32, III. 30, IV. 36, V. 27, VI. 30. — razem 189 uczniów.

Nauczyciele przedmiotów nadobowiązkowych pobierają remunerację z funduszu naukowego.

B) W równorzędnych klasach ruskich.

1. Історія рідного краю в III. IV. і VII. класі (в 1 півроці) по 1. годині а в VII. кл. в 2. півроці по 2 години на тиждень; учили ся всі ученики.
2. Сьпів: I. відділ: а) 34 ученики, 1 година на тиждень; б) 32 ученики, 1 год. на тиждень.

Взято після підручника Дітца вступні відомости про звукотвір, о поставі тіла і укладі уст, о від-

диху, про силу і барву тонів, про ноти і ключі, голоси і реєстри, ритм, вартість нот, такт, синкопу, знаки хроматичні, будову скаль, мельодию і гармонію, інтервали, темпо і динаміку. Крім того вправи практичні шкільні і домові після підручників Дітца і Кипріяна.

II. відділ; 50 учеників, 2 години на тиждень, з котрих одну призначено на твори сьвіцкі, другу на церковні. Зі сьвіцких творів виучено між иньшими 7 хорів на вечер, устроєний гімназияльною молодежю в честь і память Т. Шевченка, іменно: „Весна“ Матюка, „Тріо з хором“ Лисенка, „Улиця“ Колесси на хор міщаний; „Козаки“ Колесси, „Гуляли“ Вахнянина, „Сонце заходить“ Роздольского і „До зорі“ Лаврівського, на хор мужеский. З церковних творів сьпівано многі пісні (24 на хор мужеский і 26 на хор мішаний) із Служби Бортняньского, Вербицкого, Лаврівського, Кишакевича, Дорундяка; Коляди Дорундяка і Нижанковского.

На годинах повторювано з учениками відомости з теорії сьпіву.

3. Рисунок в двох відділах по 2 години на тиждень. I. відділ 20 учеників, II. відділ 12 учеників. Ученики рисували в I. відділі лінії прості, прямові, по земі, рівнобіжні, скієні, квадрат і єго поділ на різні фігури геометричні, поділ квадрату на осьмикутник, поділ осьмикутника, трикутник і єго поділ, поділ шестикутника і пятикутника і т. п. Ученики рисували після взірців поданих на таблиці і з готових взірців поєдинчі листки контурові стилізовані, орнамент контуровий, стяжковий, ренесансовий і з иньших стилів двома і трема красками. Початки рисунку в перспективі ліній і брил. — В II. відділі рисували переважно з гіпсових моделів орнамент плоскі, поєдинчі листки стилізовані і природні акантус, орнамент зложеный, розетгу.

4. Гімнастика в 5 відділах по 1 годині на тиждень.
I. відділ 30 учеників, II. відділ 30 учеників, III. відділ 26 уч., IV. в 23 уч., V. в 21 учеників

Плян науки такий самий, як в головнім заведеню.

5. Каліграфія в двох відділах по 1 годині на тиждень.
I. відділ 34 учеників, II. відділ 23 учеників. Ученики обох відділів вправляли ся в писаню букв руских, латинських і німецьких, пишучи за учителем після взору поданого на таблиці, а крім сего ученики II. відділу вправляли ся в писаню на одній лінії, звертали увагу на орнаментику так великих як і малих букв і здавали коротку справу з історичного розвою штуки каліграфічної.

III. Temata do wypracowań piśmiennych.

A) W zakładzie głównym.

a) W języku polskim.

Klasa V.

1. Pierwszy dzień w „Panu Tadeuszu“. Opowiadanie.
2. Śniadanie myśliwskie w Soplicowie. Opis.
3. Jesień. Obraz malowniczy.
4. Czem przyczyniły się ludy Wschodu starożytnego do rozwoju cywilizacyi?
5. Auspicja rzymskie. Na podstawie Liwiusza.
6. Jak opisuje nieszczęśliwy Arab śmierć swojej najmłodszej córki w poemacie Słowackiego „Ojciec zadżumionych.“
7. Zamieć śnieżna. Opis malowniczy.
8. Dawny sejmik polski. Opis na podstawie opowiadania Wojskiego o „Serwisie.“
9. Chryzes w obozie Achajów.
10. Jakie czynniki wpływają na przeobrażenie skorupy ziemskiej?
11. Przykre przebudzenie. Opowiadanie podług nowelki Sienkiewicza „Łatarnik“.
12. Ukraina. Opis na podstawie ustępu z „Pieśni o ziemi naszej“ W. Pola.
13. W jaki sposób doszedł Makbet do korony królewskiej?
14. Opis puszczy białowieskiej na podstawie lektury szkolnej.

Klasa VI.

1. W jaki sposób udaremnił Gerwazy plany polityczne ks. Robaka?
2. Zajęcie Inflant przez W. kniazia moskiewskiego Iwana w r. 1577. Na podstawie „Pamiętników“ Heidensteina.
3. Potwarz a zabójstwo. Porównanie.
4. O ile senat rzymski przyczynił się do zguby Adherbala? Na podstawie lektury szkolnej.
5. Porównać dwie bitwy: na Dnieprze i pod Konstantynowem na podstawie „Ogniem i mieczem“ Sienkiewicza.
6. Porównać myśli zawarte w ustępie Reya p. t. „Z młodu hamuj koła“ i w 1. chórze „Odprawy posłów“ Kochanowskiego.
7. Jakimi przymiotami odznaczała się Urszulka Kochanowska?
8. Jak się wydobyła Rzeczpospolita z potopu wojen szwedzkich za Jana Kazimierza? Na podstawie „Potopu“ Sienkiewicza.
9. Jak uzasadnia Xerxes potrzebę wyprawy przeciwko Grecyi? Na podstawie Herodota.
10. O ile pogrom Katyliny stanowi zasługę Cyncerona? Na podstawie lektury szkolnej.
11. Zdobycie Kamieńca Podolskiego przez Turków. Według powieści Sienkiewicza „Pan Wołodyjowski“.
12. Stosunek Hohenstaufów do papieży za czasów Fryderyka I.
13. Jakie „niecnoty“ dostały się z nową oświatą do Polski? Na podstawie satyry Krasickiego.
14. Wizerunek Jana Chryzostoma Paska.

Klasa VII.

1. Gutta cavat lapidem.
2. Znaczenie Brodzińskiego w literaturze polskiej.
3. Skutki reformacyi w Polsce.
4. Znaczenie „Pieśni Wajdeloty“.
5. Świat staropolski w Panu Tadeuszu.
6. Sześciu przyjaciół: świętym jest na ziemi, Kto umiał przyjaciół zawrzeć ze świętymi.
7. *Εὐπερ ἴσθις ὥμιον γινώμῃ. Δημοσθένης, εἶχες, Οὐκ οὐκ ἂν Ἑλλήνων ἰφῆς Ἰσθμίου Μακεδόν.*
8. Charakterystyka Miecznika i Wojewody.
9. Znaczenie Unii lubelskiej.
10. Charakterystyka Don Fernanda.

Класа VIII.

1. Життя умислєве усzlachetnia члòwieka i jest prawdziwym jego celem Kraszewski.
  2. Jakim sposobem zdołał Irydyon wciàgnàć Heliogabala do spisku przeciw Rzymowi?
  3. Jakie były plany Karоla V. i o ile udało mu się takowe przeprowadzić?
  4. Jaki pomnik wznіósł sobie Horacy ze swoich ód?
  5. Charakterystyka mnichów w tragedyi Korzeniowskiego p. t. Mnich.
  6. Zasługi cywilizacyjne Polaków we wschodnich dzielnicach dawnej Polski. Na podstawie lektury szkolnej
  7. „Rzym cnotliwy zwyciężał. Rzym występny zginął“. Krasicki
  8. Myśli i uczucia ucznia, kończàcego swój zawód szkolny.
-

b) W języku ruskim.

Класа V.

1. Торг в Коломиї з увзглядненєм опису ярмарку в „Салдацькїм патретї“ Квітки-Основ'яненька.
2. Стріча Одисея з Навзикою.
3. Богацтва осени.
4. Краса природи в Кулішевій ідилї „Оріся“.
5. Вихованє молодїжи в Спартї і Атенах.
6. Моральна основа в „Богатїм Марку“ Школиченка
7. Опис Йорданьского сьвята в Коломиї.
8. Любов рїдної землї. (На основї „Турецких бранцїв“ Воробкевича.)
9. Провідні думки в ліричних поезіях „Пташка“ і „Перепїлка“.
10. Прикрости, осолоди і цїль людского житя (На основї „Індійскої легенди про чоловіка в балці“ Івана Франка).
11. Якї користи принесли походи Александра Великого на Схід?
12. Бодрість Антигони в стрічи з Креоном. (На основї шкільної лектури.)

13. Ширеня християнства і освіти на Руси в домонгольській добі. (На основі лектури).
14. Користи природничої прогульки під проводом учителя природних наук.

Klasa VI.

1. Теперішні средства комунікаційні
2. Почитанє природи у руского народа в часах поганьських. (На основі пісень мітично-обрядових).
3. Характеристика цїсаря Августа.
4. Розбір думи: „Побіч трох братів з Азова“.
5. Зображенє пекла в „Божественній комедії“ Данта. (На осявві німецької лектури).
6. Звязь між будовою сучого звыряти а способом житя.
7. Характеристика Трохима і Дениса в повісти Квітки „Перекотиполе“.
8. Старогрецькі ігрища і сереонивічні турнії (порівнанє).
9. Хід думок в елегії Устиановича. „Згадка за Маркіяна Пашкевича“.
10. Прикмети наших верховинців в повістях Н. Устиановича: „Страстний четвер“ і „Мєсть верховинця“.

Klasa VII.

1. Пояснити слова Софокля: „*Πολλὰ τὰ δεινὰ κοινὸν ἀνθρώπων δεινόγερον πέλει.*“
2. Характеристика пісень мітично-обрядових.
3. Значінє пословиці: „Im Glück da schneit es Freunde, im Unglück da hagelt es Feinde“.
4. Як зображена Україна в думках?
5. Характеристика патріотизму Демостена.
6. Талант і енергія, зле ужиті, ведуть до заглади. (На основі „Перекотиполя“ Квітки.)
7. Єлемент етнографічний в „Маруси“ Квітки з евентуальним узглядненем иньших его повістий.
8. Відносини Габсбургів до Франції в XVI. і XVII. століттю.

9. Вплив усної словесности на наше початкове народне письменство.
10. Характеристика Володимира в „Ярополку“ К. Устияновича.

Klasa VIII.

1. „Без тяжкого труну не дійдеш до досконалости“.
(Гезіод)
2. Гуманні ідеї в „Кавказі“ і „Посланню“ Шевченка
3. Причини зросту могутости Габсбургів в XVI. стол.
4. Вплив Куліша і Костомарова на зворот в нашім письменстві від 1860. року.
5. Заслуги Омеляна Огоновского для руского письменства.
6. Будова грецкого театру в сьвітлі найновіших вислідів.
7. Розбір слів Кониньского:
„Блажен, хто сїє у народї
Зирно цїєкраше на землі:
Зернв любви, братерства, згоди
В громадї, в хатї і в сєм'ї“.
8. „Хто рано сїє, рано збирає.“

---

c) W języku niemieckim.

Klasa V.

1. Das Leben der altägyptischen Könige.
2. Gedankengang des Gedichtes „Aus dem Walde“.
3. Die Phönizier als Seefahrer.
4. Der Zusammenhang zwischen der äusseren Gestalt und den übrigen Eigenschaften der Mineralien.
5. Die Wanderungen der griechischen Stämme.
6. Xenophons Leben und Werke.
7. Entstehung und Arten der atmosphärischen Niederschläge.
8. Die Rache des Redlichen (In Briefform).
9. Der Nutzen der fossilen Kohlen.
10. Kimon als Staatsmann.

11. Midas' Schicksal. (Nach Ovid.).
12. Des Vogels Rath. Nacherzählung.
13. Die Functionen der Pflanzenwurzeln.
14. Ein Brief aus Pompeji.

Klasa VI.

1. Der Palast des Menelaos.
2. Kudruns Leben an Hartmuths Hof.
3. Der Götterrath in Goethes Achilleis.
4. Die Verwaltung der römischen Provinzen unter Augustus.
5. Sallusts Ansichten über Roms sociale Zustände.
6. Die Bedeutung des menschlichen Gesichtssinnes.
7. Eine Bauernwirtschaft am Fusse des Brocken.
9. Wie Reinekes Feinde Klage führen.
10. Die Nahrungsaufnahme und die Verdauung beim Menschen.
11. Die Magyaren als Nachbarn der Deutschen im 10. Jahrhundert.
12. Durch welche Mittel sucht der Dichter im Taucher den Leser zu erregen?
13. Der historische Hintergrund zu dem „Grafen von Habsburg“.
14. Die Composition des Gedichtes „der Graf von Habsburg“.

Klasa VII.

1. Wie man im Mittelalter Ritter ward.
2. Disposition zum 1. Act von Emilia Galotti.
3. Welche Rolle spielt Frankreich in den Kämpfen der Reformation?
4. Charakteristik des Alp in Byrons „Belagerung von Korinth“.
5. Kriemhildens Charakter im Nibelungenlied.
6. Die Familie des Wirtes „Zum goldenen Löwen“ in Hermann und Dorothea.
7. Unterhaltungsbücher sind unsere Freunde und auch unsere Feinde.
8. Der Verräther Sinon. Charakteristik auf Grund des II. B. der Aeneis.
9. Die Rolle des Erzbischofs im Julius v. Tarent.
10. Die Schlacht bei Philippi nach Shakespeares „Jul. Cäsar“.

Klasa VIII.

1. Reminiscenzen aus dem classischen Alterthum in Schillers „Spaziergang“.

2. Frankreichs Lage vor dem unmittelbaren Auftreten der Jungfrau von Orleans.
  3. Die innere Entwicklung Österreichs im XIV. Jahrhundert.
  4. Die Vortheile des Reisens.
  5. Das Gerichtsverfahren im alten Athen.
  6. Die französische Revolution in Schillers Gedichten.
  7. Weshalb ist eine Feuersbrunst für viele ein so anziehendes Schauspiel?
  8. Studia res secundas ornant.
  9. Vergleichung der Jahreszeiten mit den Temperamenten.
-

B) W równorzędnych klasach ruskich.

a) В рускій мові:

Класа V.

1. Жнива. Опис.
2. Судьба князя Ігоря в поході проти половців. (На основі шк. лект.)
3. Фенікіяни цивілізаторами старинного Заходу. (На основі науки історії).
4. Два приятелі (На основі німецької лектури „Die Bürgschaft“.)
5. Порівняти ідиллю Франка і Кулішеву ідиллю „Орися“.
6. Панованє Нуми. (На основі лат. лект.)
7. Різдвяні сьвята на селі.
8. Розвій Риму за королів. (На основі лат. лект.)
9. Заслуги Перікля для розвою Атен. (На основі науки історії).
10. Про уголь. (На основі німецької лектури)
11. Культурне і просьвітне значінє Києва для Руси в домонгольській добі. (На основі шк. лект.)
12. Хід гадок і значінє індійської легенди „Про чоловіка в балці“.
13. Великодні сьвята. Опис.
14. Якими прикметами визначав ся Мартин Боруля? (На основі шк. лект.).

Кляса VI.

1. Золото є добрим слугою, але злим паном.
2. Поведенє Ахиля супроти посольства Агамемнона. (На основі IX. п. Іліяди).
3. Які ріжницї між Пимом а Картагіною добачуємо в часї пуньських воєн?
4. Характеристика Володимира Мономаха на основі єго „Поученя“.
5. Змаганя короля Данила з боярами. (На основі літописи, монографії Дашкевича і повісти Франка „Захар Беркут“).
6. Яким чином став Готфрид з Буйльону начальним вождом християн в першій походї хрестоносній. (На основі „Освободж. Єрусалима Торквата Тасса“).
7. Історичні і мітологічні елементи в „Слові о полку Ігоревім“.
8. Політичне і цивілізаційне значінє Кароля Великого.
9. Опис пекла в апокрифічній творі „Хожденіє Богородиць по муюкам“.
10. Пословицю „Добре роби, добре буде“ навязати до оповіданя „Der Schiffbruch“.
11. Які події в III. війні перській випередили борбу під Плятеями? (На основі лект. Герод.).
12. Хліборобство основою культури.
13. Заслуги Могилянської колегії для руского письменства.
14. Чоловік в борбі з природою.

Кляса VII.

1. Мітичні елементи в наших піснях мітично-обрядових.
2. Розібрати слова Гетого: In den Ocean schiff mit tausend Masten der Jüngling, still, auf gerettetem Boot kehrt in den Hafen der Greis.
3. Взаємини між поганьскою Русію а християньскою Грецією.
4. Виправдати подїями історичними висказ М. Корвіна: „Bella gerant alii, tu, felix Austria, nube“.

5. Значінє вимови в житю публичнім Греків і Римлян.
6. Характеристика осіб в „Наталці Полтавці Котляревського.
7. Розбір пословиці „Gutta cavat lapidem non vi, sed saepe cadendo“.
8. Побут українських селян на основі повістей Квітки.
9. Апотеоза народної пісні в „Думці“ М. Шашкевича.
10. Діяльність найвизначніших мужів стану XVIII. столітя.

б) в польській мові.

Кляса V.

1. Najmilsze wspomnienie z ubiegłych wakacyi.
2. Opis dworku szlacheckiego. (Na podst. I. ks. „Pana Tadeusza“).
3. Ostatnie chwile Stolnika Horeszki. (Na podst. „Pana Tadeusza“).
4. Opis bitwy w „Grażynie“ Mickiewicza.
5. Dyplomacya ks. Robaka.
6. Znaczenie igrzysk olimpijskich.
7. Cyrus w gościnie u dziadka. (Na podst. lekt. greckiej).
8. Zwyczaje ludu krakowskiego podług „Wiesława“ Brodzińskiego.
9. Wykazać cechy ballady na utworze Chodźki, p. t. Maliny.
10. Sól i olej skalny w Galicyi. (Na podst. lekt. niemieckiej).

Кляса VI.

1. Opis miejsca rodzinnego.
2. O ile reformacya wpłynęła na rozwój literatury polskiej w XVI. wieku?
3. Jakie wady wytyka Polakom J. Kochanowski w „Satyrze“?
4. Osnowa XIX. Trenu Kochanowskiego.
5. Antenor i Rymwid.
6. Dlaczego Jugurta opierał się długo potędze rzymskiej? (Na podst. lektury łącz.).
7. Rozbiór sielanki Szymonowicza „Żeńcy“.
8. Przepowiednie upadku Polski w Kazaniach sejimowych ks. Skargi.
9. Konarski jako reformator szkół w Polsce.
10. Tok myśli satyry Naruszewicza p. t. „Chudy literat“.

Кляса VII.

1. Rozbiór elegii Niemcewicza, pisanej na cmentarzu wiejskim.
2. Charakterystyka klasyków w listach poetycznych Fr. Morawskiego.
3. „Switezianka“ Mickiewicza a „Rybak“ Goethego.
4. Charakterystyka Konrada Wallenroda.
5. Wina i pokuta Jacka Soplicy.
6. Znaczenie cywilizacyjne wszelkich wynalazków i odkryć XV. wieku.
7. Gustaw a Konrad w „Dziadach“.
8. Charakter Miecznika w „Maryi“ Malczewskiego.
9. Zasługi Klopstocka i Wielanda około literatury niemieckiej. (Na podst nauki szkolnej).
10. Konieczność sytuacji w „Ślubach panieńskich“ Fredry.

В) В НІМЕЦЬКІЙ МОВІ:

Кляса V.

1. Rechte und Pflichten der ägyptischen Könige. — Auf Grund der Lectüre.
2. „Tadle Gottes Werke nicht“ — durch ein Beispiel zu erklären.
3. Die Griechen nach der Schlacht bei Kunaxa. — Auf Grund der Lectüre.
4. Die Macht der Freundschaft. Auf Grund der Lectüre.
5. Religiöses Leben der Griechen. — Auf Grund der Lectüre.
6. Nikolaus Suchowolski erzählt sein Leben. — Auf Grund der Lectüre.
7. Worin liegt die Anziehungskraft und Macht der Mineralien auf den Menschen? — Auf Grund der Lectüre.
8. „Rede wahr und thue recht,
Wer da lügt, dem geht es schlecht“ — durch ein Beispiel zu erklären.
9. Die Verdunstung und ihre Folgen. — Auf Grund der Lectüre.
10. Zweck und die wichtigsten Bestimmungen der Lykurg'schen Gesetzgebung. — Auf Grund der Lectüre.
11. Der Sturm. Eine Schilderung auf Grund des Gelesenen.
12. Die römischen Katakomben. — Auf Grund der Lectüre.
13. Geschichte der Erde und ihre harte Schale. — Auf Grund der Lectüre.
14. Frucht des Gebetes. — Auf Grund gegebener Disposition.

Кляса VI.

1. Die Worte „Des Lebens ungemischte Freude ward keinem Irdischen zutheil“ an dem Leben des Polykrates zu beweisen.
2. Telemachs Aufnahme in Menelaos' Hause.
3. Kudruns Wiedersehen mit Ortwein und Herwig.
4. Wie tröstet Pallas Athene den Achilles? — Nach Goethes „Achilleis“.
5. Der heldenmüthige Kampf der Gothen am Fusse des Vesuv.
6. Der Jüngling in Schillers „Taucher“ beschreibt seine Höhlenfahrt
7. Kurzer Inhalt des Goetheschen Reineke Fuchs.
8. Wiborada Reclusas Vergangenheit.
9. Episode aus Schillers „Der Graf von Habsburg“.
10. Rosalie Francoeu's Leiden und ihr Grund — Auf Grund der Lectüre
11. Die wesentlichsten Merkmale des Märchens sind an dem Märchen „Tischchen deck dich“ zu zeigen.
12. Der Kampf des Jünglings mit dem Drachen, nach Schillers „Der Kampf mit dem Drachen“.
13. Grund der Wanderung der Thiere.
14. Die Nahrung des Menschen. — Auf Grund der Lectüre.

Кляса VII.

1. Einige der vornehmsten Hindernisse, welche des Jünglings Bildung erschweren.
  2. Rüdiger im Kampfe mit den Burgundern — Nach der Lectüre.
  3. Ferdinand I., der Begründer der österreichischen Grossmacht
  4. Wie kam Philotas auf den Gedanken des Selbstmordes und wie lässt sich sein Entschluss rechtfertigen
  5. Patriotische Momente in Lessings Lustspiel „Minna von Barnhelm“.
  6. Das Leben Tellheims nach Lessings „Minna von Barnhelm“.
  7. Das Jahr, ein Bild des menschlichen Lebens.
  8. Hermanns erstes Zusammentreffen mit Dorothea
  9. Warum und wie sucht Iphigenie sich der Werbung des Königs Thoas zu entziehen?
  10. Conflict in „Hermann und Dorothea“ und seine Lösng.
-

Zagadnienia do piśmiennego egzaminu dojrzałości.

Piśmienny egzamin dojrzałości odbywał się w 2 oddziałach.

1. Język łaciński. Dla oddziału A: Vergili Georg. IV. 317—325, 329—335, 345—370. Dla oddziału B: Corn. Taciti Ann. XV, 65—67 do słów: „tribuno mandatur“. Dla obydwóch oddziałów: Z dziejów powszechnych Weltera — Sawczyńskiego „Bitwa pod Gaugamelą“ do słów: „dopóki taki król nami przywodzi.“

2. Język grecki. Dla obydwóch oddziałów: Iliad. VII, 313—364.

3. Język polski. Dla obydwóch oddziałów: „Jaki wpływ miały klęski narodowe na literaturę polską?“

4. Język ruski. Dla obydwóch oddziałów: „Впливи кня-сичної освіти на нинішні культурні народи“.

5. Język niemiecki. Dla obydwóch oddziałów: „Die wichtigsten Momente im Culturfortschritt unseres Jahrhunderts“.

6. Matematyka. Dla oddziału A:

1. Rozwiązać równanie:

$$5 \log x + 3 \log y = 32$$

$$5 \log x - 3 \log y = 135$$

2. Trójkąt, którego bok $a=8\text{dm}$, a kąty przyległe $\beta=61^{\circ}55'$ i $\gamma=46^{\circ}23'$, wiruje około boku a jako osi, jak wielka jest powierzchnia i objętość bryły obrotowej?

3. Kraj zaciąga pożyczkę 5 milionów złr. na 5% i chce ją spłacać półrocznie przez lat 15. Jak wielkie będą te raty, jeżeli bank oblicza odsetki co pół roku.

Dla oddziału B:

1. Rozwiązać równanie:

$$\begin{cases} \frac{1}{V_x} + \frac{1}{V_y} = \frac{5}{V_{xy}} \\ \frac{2}{V_x} = \frac{V_y}{3} \end{cases}$$

b) Ktoś chce swym spadkobiercom zabezpieczyć 4.000 złr. Jaką premię musi płacić na początku każdego roku, jeśli prawdopodobieństwo dalszego jego życia wynosi 15 lat, a towarzystwo daje 5% procentu składanego.

- e) obliczyć powierzchnię i objętość czworościanu, którego ściana jest wielobokiem wpisanym w koło, o równaniu $x^2 + y^2 - 6x - 8y + 12.75 = 0$

IV. Zbiory naukowe.

A) W zakładzie głównym.

1. Biblioteka dla nauczycieli.

Biblioteka liczy dzieł 4998, map 110, atlasów 8, obrazów geogr. i hist. 115, globusów 5, monet srebrnych 38, miedzianych 143, modeli 3.

W bieżącym roku szkolnym a) *zakupiono*: C. Julii Caesaris Commentarii de bello Gallico, wydał Terlikowski, Lwów 1896; Titi Livii ab urbe condita l. I, wyd Heynacher Gotha 1890; Chrestomathie aus Livius von Golling, Wien 1892; Herodot: übersetzt von Lange, Leipzig; Xenofont: Wspomnienia o Sokratesie, tłóm. Konopczyński, Warszawa 1896; Zimmermann: Übungsbuch im Anschluss an Cicero, Sallust, Livius, Berlin 1896; Tarnowski-Próchnicki: Wypisy polskie II. Lwów 1896; Korzon: Dola i niedola Jana Sobieskiego, Kraków 1898; Plenkiewicz: Kształcenie młodzieży, Warszawa 1898; Grassauer: General-Katalog der laufenden periodischen Druckschriften, Wien 1898; Stefanowicz: Nauka rysunków, Lwów 1898; Stejskal: Repertorium über die ersten 40 Jahrgänge der Zeitschrift für die österreichischen Gymnasien. Wien 1891; Umlauf-Trentin: Wandbilder der Völker Österreich-Ungarns; Rosenberg Dr. F. Geschichte der Physik; Gäbler Wandkarten v. Europa, v. England, v. Frankreich, Widoki Lwowa (wyd. Bromilski — i Seyfarth-Dydyński); Encyklopedia Macierzy polskiej Lwów 1898.; Finkel-Głabiński: Historia i statystyka Monarchii austro-węgierskiej. Lwów 1897.; Surzyński Śpiewnik kościelny. Tarnów 1891.; Rossowski-Signio: Kantata ku czci A. Mickiewicza. Lwów 1898.; Hensel Modelle do starożytności rzymskich: dom rzymski, wóz bojowy z czasów Homera, zwój; Schneider Das alte Rom, Leipzig 1896; Cauer P. Anmerkungen zur Odyssee Berlin 1895; Furtwängler i Urlichs Denkmäler der röm. u. griech. Sculptur, München 1898; Paulssen Geschichte des gelehrten Unterrichts, Leipzig 1896; Pestalozzi Wie Gertrud ihre Kinder lehrt; Comenius Orbis pictus; O. Jäger Lehrkunst und Lehrhandwerk; Tarnowski, Sienkiewicz, Kraków 1898.

Prócz tego prenumeruje zakład następujące czasopisma naukowe i pedagogiczne: 1) Muzeum, 2) Kwartalnik history-

czny, 3) Przegląd polski, 4) Przewodnik naukowy i literacki, 5) Biblioteka warszawska, 6) Szkoła, 7) Wszechświat, 8) Kosmos, 9) Zeitschrift für österreichische Gymnasien, 10) Wochenschrift für classische Philologie, 11) Mittheilungen der geographischen Gesellschaft, 12) Lehrproben und Lehrgänge, 13) Österreichische Mittelschule, 14) Geographische Zeitschrift, 15) Przewodnik gimnastyczny, 16) Naturwissenschaftliche Rundschau, 17) Przewodnik bibliograficzny, 18) Verordnungsblatt für den Dienstbereich des Ministeriums für Cultus und Unterricht.

b) otrzymano w darze:

Wydawnictwa Akademii Umiejętności w Krakowie i wydawnictwa biura statystycznego Wys. galic. Wydziału krajowego, Eos, Czasopismo filologiczne. 4 tomy. (dar prof. Wasilkowskiego); Liznar: die wichtigsten Resultate der in Österreich-Ungarn ausgeführten magnetischen Aufnahmen. Wien 1898., (dar autora); Thalia I — III. Leipzig 1787. i Minerva. Mannheim 1794., (dar ucznia Kazim. Sokola); Świderski: Ćwiczenia niemieckie.

2. Biblioteka dla młodzieży

liczy dzieł polskich 545, ruskich 252, niemieckich 570.

W b. roku *a)* zakupiono: dzieła polskie:

Bełza Za Apeninami; Witkiewicz Na przełęcz; Łoziński Zakłęty dwór i Legionista; Kraszewski Panie Kochanku; Kraszewski Dziś i lat temu trzysta, Lubonie, Żacy krakowscy, Historia o Januszu Korczaku; Zathej Antologia grecka.

Ruskie:

Герстекер Розбишаки на ріцї Місісіпі; Дікенс Олівер Твіст, Загірня Жанна д'Арк; Григорієвич Торговля жемчугами; Лебедева Віра Прогулька; Дарунок для руских дітей; Франко Софокля Едіп цар; Коли ще зьвіри говорили; Чайченко Байки; Книга казок; Щурат Чернеча республіка на Афонї, „Чернець“ Т. Шевченка студия; Шевченко Кобзар.

Niemeckie:

Wissen der Gegenwart: Australien, Erde u. Mond, Allgemeine Culturgeschichte, Deutsche Sittengeschichte; Raimund Dramatische Werke; Grube Charakterbilder; Pohlmeys Jugendbibliothek: Homerische Gestalten, Tiberius, Scipio, Aus Ravenna, Caesars Ermordung.

b) otrzymano w darze:

Misy katolickie rocznik XVIII. (od wydawnictwa).

3. Gabinet fizykalny

posiada 345 przyrządów i 9 tablic ściennych.

W b. roku *zakupiono*: Galwanometr pionowy, dwie kule Crookesa, Przyrząd do linii Frauenhofera.

4. Gabinet historii naturalnej

posiada: okazów w dziale zoologii 331, botaniki 45, mineralogii 231, w dziale ilustracyi do nauki historii naturalnej zbiorów tablic 25, przyborów 30, sprzętów 20, dzieł w nowoutworzonym w myśl instrukcyi dziale książek 4.

Jako nowe nabytki zapisuje się:

- 1) W dziale zoologicznym: Mus decumanus (prep. nastrzykany), Balanus tulipa siedzący na ślimaku: Buccinum, szkielet żaby, Mus musculus (wypch.), Draco volans, Płastuga, przeobrażenia: jedwabnika (Bombyx mori), mrówkolwa, ważki i pluskwy (Nepa cinerea), Commatula mediterranea (w spirytusie), Astraea sp., Fungia sp., Phoca vitulina (wypch.), Kółcobrzech, Clio borealis (w spirytusie), Dętwik, Alka.
- 2) W dziale ilustracyi: Pokornego botaniczne tabl. ścienne, Goeringa & Schmidta tablice z uprawnami roślinami egzotycznymi, Leutemanna atlas zoologiczny (zbiór tabl. ściennych), Eschnera tablice anatomiczne i tablice objaśniające pomoc w nagłych wypadkach.
- 3) W dziale przyborów: kompas górniczy.
- 4) W dziale książek: cztery podręczniki do oznaczania, a mianowicie: Leunisa Synopsis d. drei Naturreiche (część zoologiczna), Karstena Flora von Deutschland, Kobella Tafeln

zur Bestimmung d. Mineralien i Tümpel'a die Geradflügler Europas.

- 5) Z rzeczy nie podlegających inwentowaniu: 400 arkuszy papieru do zielnika i 4 teki na rośliny oraz 700 pudełeczek do przechowywania minerałów w zbiorze.

5. Gabinet rysunkowy

ma modeli gipsowych 146, glinianych 19, drewnianych 55, drutowych 18, wzorów rysunkowych 605.

W roku szk. 1898/9 nie zakupiono nic nowego.

6 Biblioteka książek szkolnych.

liczy książek 1315.

W roku b. zakupiono 16 książek.

W darze otrzymała biblioteka od uczniów 66 książek,*) korzystają z niej 159 uczniów, wypożyczając 475 książek.

B) W równorzędnych klasach ruskich.

1. Библиотека учителей числит 397 творів в 510 томах, образів географічних і історичних 112, атласів (геогр. істор. і н.) 6, мап 42, глоби 2 і 6 зошитів вірців до науки каліграфії

---

*) W darze złożyli książki następujący uczniowie: Z kl. Ia Biliński Stanisław 1 ks., Desbalmes Otto 4 ks., Hermann Szaja 1 ks., Kriss Dawid 4 ks., Krzysztofowicz Krzysztof 2 ks., Madej Jan 1 ks., Pistiner Szymon 1 ks., Skomorowski Józef 2 ks., Sysak Tadeusz 2 ks., Zaremba Michał 2 ks. — Z kl. Ib Fell Józef 1 ks., Hlawaty Karol 2 ks., Winowski Zygmunt 2 ks. — Z kl. IIa Schmalenberg Ferdynand 3 ks. — Z kl. IIb Kobylański Eugeniusz 1 ks., Kozłowski Zygmunt 1 ks. — Z kl. IIIa Schwarzfeld Noah 1 ks. — Z kl. V. Mielnik Jan 1 ks., Wirski Jan 1 ks. — Z kl. VI. Alpern Naftali 1 ks., Drohomirecki Nestor 1 ks., Jaworski Lesław 1 ks., Kimmelman Józef 1 ks., Kohn Izak 2 ks., Nawarski Mieczysław 1 ks., Passakas Mieczysław 1 ks., Piller Tytus 1 ks., Rosenkranz Mojżesz 1 ks., Szafer Leopold 1 ks., Szmigielski Jan 1 ks., Sonnenreich Ozyasz 1 ks., Stobiecki Józef 1 ks., Tychowski Włodzimierz 1 ks., Wlesner Mordko 1 ks., inni 16 ks.

В р. 1899. а) куплено 44 твори в 54 томах, між тими знатніші:

Krek: Einleitung in die slavische Literaturgeschichte; Пыпинъ: Исторія русской этнографіи томъ III. Етнографія малорусская; Kirchner: Katechismus der Logik, id: Katechismus der Psychologie; Terlikowski: Życie publiczne etc. starożytnych Greków i Rzymian; Франко: Иван Вишеньский; Огоновский: Слово о полку Игоревѣ; Ogonowski: Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache; Дорундякъ: Пѣсни церковны; Колесса: Перша Служба Божа; Шекспирові твори поперекладав Куліш; Homers Odyssee von Ameis; Ciceronis Laelius von Strelitz; Ciceronis pro Archia or. von Strenghe; Reden des Demosthenes von Deuerling; Записки Наукового Товариства імени Шевченка (5 томів); далше 23 шкільні підручники і часописи: „Літературно-науковий Вістник“, „Учитель“, „Zeitschrift für die österreichischen Gymnasien“, „Gymnasium“ і „Verordnungsblatt für den Dienstbereich des Ministeriums für Cultus und Unterricht;“ б) в дарі одержано 19 творів різного змісту (від проф. Шмідта з Сучави, проф. Сеніцкого з Коломиї і др.).

2. Бібліотека учеників числить: 139 творів а 267 томів в рускій мові, 133 творів а 156 томів в польській мові і 90 творів а 210 томів в німецькій мові; в році 1899. куплено 26 творів руских, 55 польских і 29 німецких. — В дарі одержано 1 річник „Дзвінка“ 1898., 7 книжок руских і 6 польских.

В бібліотеці для убогих учеників находить ся 258 шкільних підручників (придатних до ужитку); в р. 1898/9 куплено 15 підручників, а 9 учеників жертвувало 26 книжок

Далше куплено:

3 До науки географії і історії: мапи: Mayer und Luksch Weltkarte zum Studium der Entdeckungen; Haardt Wandkarte der Alpen; Haardt Österreich-Ungarn (oro-

hydrogr.); Kampen Italia antiqua; Cybulski Tabulae, quibus antiquitates Graecae et Romanae illustrantur — 4 таблиці; Langl Bilder zur Geschichte — 3 таблиці; Bilderbogen für Schule und Haus 2. Heft.

4. До науки історії природи: Leuckart und Nitsche Zoologische Wandtafeln — 4 таблиці; окази випхані зоол.: петруг і осетр звичайний; моделі: ока і гортанки; 4 моделі ботанічні і 50 моделей кристалів (з дерева, більших).

Загалом числить габінет природничий: а) зоол.: okazів випханих 21, в спіритусі і сухих 44, моделей 18, образів 169, і малу збірку мотилів і комах. б) ботан.: моделей 36, образів 106, в) мінерал.: okazів мінералів 159, моделей кристалів 56.

5. Габінет фізикальний числить 32 прилади (менші).

6. До науки рисунків має заклад: 84 взірців, 7 приладів до науки перспективи, 3 моделі з дерева, 14 моделей гіпсових.

V. WYKAZY STATYSTYCZNE

A) Zakład główny.

	K l a s a												Razem
	I.		II.		III.		IV.	V.	VI.	VII.	VIII.		
	a	b	a	b	a	b							
1. Liczba uczniów.													
Z końcem roku szkolnego 1897/8 było	40	36	27 ¹	33	28	24 ¹	45	38	33	27	24 ²	355 ⁴	
Z początkiem 1898/9 przyjęto	45 ²	48	36 ¹	33	36 ¹	34	44	35	34	27	27	399 ⁴	
W ciągu roku szkolnego przybyło			1	1	1		1		2	3		9	
Razem przyjęto	45 ²	48	37 ¹	34	37 ¹	34	45	35	36	30	27	408 ⁴	
Mędzy tymi nowo przyjętych, a mianowicie:													
z poprzedniej klasy	36 ¹	45	1	2	2	2	5	2	1	3		99 ¹	
powtarzających klasę		1		1	1			2		1		6	
Dawniejszych uczniów, a mianowicie:													
z poprzedniej klasy			35 ¹	28	24 ¹	28	34	28	35	25	25	262 ²	
powtarzających klasę	9 ¹	2	1	3	10	4	6	3		1	2	41 ¹	
W ciągu roku opuściło zakład	7 ¹	6	2	2	4	3	5	3	2	1		35 ¹	
Liczba uczniów z końcem roku 1898/9	38 ¹	42	35 ¹	32	33 ¹	31	40	32	34	29	27	373 ³	
2. Miejsce urodzenia.													
Miasto Kołomyja	11	16	9 ¹	10	13 ¹	8	10	11	11	7	6	112 ²	
powiat kołomyjski	4 ¹	2	6	3	3	2	1	1	2		1	25 ¹	
inne powiaty galicyjskie	23	23	16	18	16	18	28	18	19	21	20	220	
inne kraje koronne			3	1	1	2	1	2	2			12	
zagranica		1	1			1				1		4	
Razem	38 ¹	42	35 ¹	32	33 ¹	31	40	32	34	29	27	373 ³	

3. Język ojczysty.

Polski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
ruski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
niemiecki	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Razem

36 ¹	39	30 ¹	31	30 ¹	31	37	30	31	26	19	340 ³
2	3	3	1	1	.	3	2	2	3	8	26
2	.	2	.	2	.	.	.	1	.	.	7
38 ¹	42	35 ¹	32	33 ¹	31	40	32	34	29	27	373 ³

4. Wyznanie religijne.

Rzymsko-katolickie	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
ormiańsko-katolickie	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
grecko-katolickie	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
ewangelickie	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
mojżeszowe	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Razem

22 ¹	22	14	19	23	16	27	17	16	11	14	201 ¹
1	1	1	1	.	1	1	1	2	.	1	10
2	8	5	1	1	2	4	4	3	3	8	41
1	1	.	.	1	.	.	.	.	.	.	3
12	10	15 ¹	11	8 ¹	12	8	10	13	15	4	118 ²
38 ¹	42	35 ¹	32	33 ¹	31	40	32	34	29	27	373 ³

5. Wiek uczniów.

10 lat	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
11	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
12	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
13	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
14	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
15	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
16	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
17	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
18	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
19	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
20	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
21	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
22	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
23	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Razem

2 ¹	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	2 ¹
9	10	5	.	.	.	.	.	.	.	.	24
10	12	8 ¹	7	1	.	.	.	.	.	.	38 ¹
10	7	9	8	6	6	1	.	.	.	.	47
7	9	6	9	13 ¹	2	11	1	.	.	.	58 ¹
.	4	1	4	5	7	8	7	.	.	.	36
.	.	3	3	4	10	6	5	10	.	.	41
.	.	3	.	1	3	8	9	6	3	3	36
.	.	.	1	1	2	5	3	6	4	10	32
.	.	.	.	2	.	1	5	2	11	6	27
.	.	.	.	.	.	.	1	8	7	5	21
.	.	.	.	.	1	.	1	2	2	1	7
.	.	.	.	.	.	.	.	1	1	1	2
.	.	.	.	.	.	.	.	1	1	1	2
38 ¹	42	35 ¹	32	33 ¹	31	40	32	34	29	27	373 ³

Przeciętny wiek uczniów

12'28	12'64	13'14	13'75	14'66	15'45	15'7	16'81	17'94	19'27	18'92	15'3
-------	-------	-------	-------	-------	-------	------	-------	-------	-------	-------	------

6. Miejsce zamieszkania rodziców.		K l a s a										Razem	
		I.		II.		III.		IV.	V.	VI.	VII.		VIII.
		a	b	a	b	a	b						
Kołomyja	.	22	25	18 ¹	20	21	19	23	22	19	16	15	223 ¹
powiat kołomyjski	.	6	2	4	1	2	2	1	.	6	.	2	26
" bobrecki	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1	1
" borszczowski	.	.	.	1	.	.	.	1	.	1	2	.	5
" brodzki	.	.	1	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1
" buczacki	.	.	.	.	.	1	1	.	.	.	2	1	5
" cieszanowski	.	.	.	.	.	.	1	.	.	.	.	.	1
" czortkowski	.	.	.	.	2	.	.	.	.	.	.	.	2
" doliniański	.	.	.	.	.	.	.	.	1	.	1	.	2
" gorlicki	.	.	1	.	.	.	1	.	.	.	.	.	2
" horodeński	.	.	5	.	.	.	.	3	3	2	1	1	15
" husiatyński	.	.	.	1	.	0 ¹	.	1	.	1	.	.	3 ¹
" jaworowski	.	.	.	.	.	.	.	1	.	.	.	.	1
" kałuski	.	2	.	.	.	1	2	.	.	.	.	.	5
" kossowski	.	4	1	2	3	3	1	4	1	2	1	1	23
" lwowski	.	.	.	1	.	.	.	.	.	.	.	.	1
" nadwórniański	.	1	.	1	.	.	.	.	.	.	.	1	3
" peczeniżyński	.	0 ¹	2	2	2	2	1	.	1	1	.	2	13 ¹
" przemysłański	.	.	1	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1
" rzeszowski	.	.	1	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1
" śniatyński	.	2	.	1	3	1	1	2	1	.	3	2	16
" stanisławowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1	1
" tarnopolski	.	.	.	1	.	.	.	.	.	.	.	.	1
" tłumacki	.	.	1	2	.	2	2	1	.	1	1	.	10
" zaleszczycki	.	.	.	.	.	.	.	.	1	1	1	.	3
Inne kraje koronne	.	.	1	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1
Bośnia	.	.	.	.	.	.	.	.	1	.	.	.	1
Królestwo polskie.	.	.	1	.	.	.	.	.	.	.	1	.	2
Rumunia	.	1	.	1	1	.	.	.	1	.	.	.	4
Razem	.	38 ¹	42	35 ¹	32	33 ¹	31	40	32	34	29	27	373 ³

7. Stan rodziców.

Urzędnicy państwowi i kolejowi	11	5	2	5	9	5	4	6	4	4	7	62
„ autonomiczni	2	2	1	1	.	1	.	1	1	.	.	9
„ i oficjaliści prywatni	2	1	4	5	3	3	9	1	3	2	1	34
Księża gr. kat.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	2	4	6
Nauczyciele	.	4	3	4	1	.	4	2	1	.	4	23
Lekarze	2	.	1	.	.	.	.	1	1	1	.	6
Adwokaci i notaryusze	2	1	.	.	1	.	4	.	.	.	.	8
Właściciele większej posiadłości	.	.	.	.	.	.	.	.	2	2	3	7
„ realności	2	1	2	.	1	.	3	1	.	1	2	13
Rolnicy	.	6	.	.	2	4	.	1	3	2	1	19
Kupcy	7	6	9 ¹	10	4	7	1	7	4	6	2	63 ¹
Przemysłowcy	4 ¹	1	4	2	2	2	1	2	4	5	.	27 ¹
Rzemieślnicy	5	5	3	2	1	7	6	6	3	2	.	40
Śludzy rządowi i kolejowi	.	4	2	2	7	1	6	1	5	1	2	31
„ prywatni i zarobnicy	.	1	1	.	.	.	.	1	1	.	.	4
Dzierżawcy dóbr	1	2	1	.	1 ¹	1	.	1	2	.	1	10 ¹
Restauratorowie	.	.	1	.	1	.	1	.	.	.	.	3
Różne inne zajęcia	.	3	2	.	.	.	1	1	.	1	.	8
Razem	38 ¹	42	35 ¹	39	33 ¹	31	40	32	34	29	27	373 ³

8. Klasyfikacja.

a) Z końcem roku szkolnego 1898/9.

Stopień celujący	1 ¹	4	1	1	3	2	.	2	2	3	3	22
„ pierwszy	24 ¹	24	22 ¹	26	22 ¹	22	31	23	21	23	24	262 ³
„ drugi	8	4	5	2	3	3	.	4	4	2	.	35
„ trzeci	2	7	2	.	1	.	5	.	.	.	.	17
Pozwolono powtórzyć egzamin po wakacjach	3	3	4	3	4	4	3	3	7	1	.	35
Do egzaminu uzupełniającego przeznaczono	.	.	1	.	.	.	1	.	.	.	.	2
Razem	38 ¹	42	35 ¹	32	33 ¹	31	40	32	34	29	27	373 ³

b) Dodatek do klasyfikacji za rok 1897/8:	K l a s a											Razem
	I.		II.		III.		IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	
	a	b	a	b	a	b						
Powtórzyć egzamin pozwolono	2	3	4	1	4	1	6	5	.	3	5 ¹	34 ¹
Egzamin złożyło	2	2	4	1	4	1	6	5	.	2	5 ¹	32 ¹
Egzaminu nie złożyło	.	1	.	.	.	.	.	.	.	1	.	2
Rezultat ostateczny klasyfikacji za rok 897/8:												
Stopień celujący	.	1	1 ¹	1	.	.	2	1	3	3	.	12 ¹
„ pierwszy	36	26	2	28	21	18	35	32	24	22	24 ¹	287 ¹
„ drugi	4	6	3	4	5	4	8	2	4	2	0 ¹	42 ¹
„ trzeci	.	3	2	.	2	1 ¹	.	3	2	.	.	13 ¹
Nieklasyfikowani	.	.	.	.	.	1	.	.	.	.	.	1
Razem	40 ¹	36	27 ¹	33	28	24 ¹	45	38	33	27	24 ²	355 ⁴
9. Opłata szkolna.												
Opłatę złożyło w I. półroczu	28 ²	27	8 ¹	10	19 ¹	8	14	13	12 ¹	12 ¹	11	168
II.	16 ¹	15	18 ¹	9	9 ²	11	19	20	13	13	9	152
od połowy opłaty uwolnieni w I. półr.	.	.	1	1	.	.	1	1	.	.	.	4
II.	.	.	1	.	.	.	.	.	.	.	.	1
od całej opłaty uwolnieni w I. półr.	14	17	28	23	17	26	30	21	22	13	16	227
II.	23	27	17	23	25	21	25	12	22	14	18	227
Opłata szkolna wynosiła w I. półr.	600	510	170	190	400	160	270	250	260	220	220	3320
II.	340	309	370	180	200	220	380	400	260	260	180	3090
Razem	940	840	540	370	600	380	650	650	520	520	400	6410
Taksy wstępne wynosiły	80.80	96.60	4.20	8.40	8.40	4.20	12.60	8.40	4.20	8.40	.	236.20
Datki na środki naukowe	47.—	48.—	38.—	34.—	38.—	34.—	45.—	35.—	36.—	30.—	27.—	412.—
Taksy za duplikaty świadectw	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	50.—
Razem	127.80	144.60	42.2	42.40	46.40	38.20	57.60	43.40	40.20	38.40	27.—	698.20
Datki na zabawy szkolne	19.50	21.50	18.50	17.—	17.—	15.—	22.—	16.—	17.—	13.50	13.—	189.—

10. Frekwencja na naukę przedmiotów nadobowiązkowych.

Język ruski	9	26	22	16	11	5	14	4	4	4	8	123
Historia kraju rodzinnego	.	.	.	.	32	31	40	.	.	29	.	132
Rysunki geometryczne	.	.	.	.	.	.	.	11	6	2	.	19
Gimnastyka	34	22	16	27	18	14	19	19	9	6	5	189
Śpiew	5	13	6	2	8	3	13	4	4	2	3	63
Kaligrafia	20	19	12	12	6	6	1	.	.	.	.	76

11. Stypendya pobierali z fundacyi

Jana Żurakowskiego	.	.	.	.	1	.	.	1	.	.	.	472.
Leona Boznańskiego	.	.	.	.	.	.	.	1	.	.	.	150.
Andrzeja Żalchockiego	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1	157.50
Miejskie im. Franciszka Józefa	.	.	.	.	.	.	.	1	.	1	.	200.
Zofii Andrzejowskiej	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1	70.
Krakowskie zakordonowe	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1	157.50
Ogólna kwota stypendyów wynosiła	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1207.50
Jednorazowe zapomogi otrzymali :	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Od Rady powiatowej w Kossowie po 18.75	1	.	.	.	.	1	.	1	.	1	1	112.50

В). W równorzędnych klasach ruskich.

	Індо- тоал.	К Л Я С А							Разом
		I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	
I. Число.									
З кінцем року шк. 1897/8 було	30	53	40	38	25	20	20	—	226
З початком ш. р. 1898/9 прийнято	32	64	47	39	34	21	20	19	278
Серед року прийнято	5	—	—	—	—	1	1	—	7
Загалом прийнято	37	64	47	39	34	22	21	19	285
Між прийнятими було:									
З других закладів: а) з низшої кл.	34	36	1	—	—	1	1	1	74
б) репетентів	—	—	—	—	2	—	—	—	2
своїх учеників: а) з низшої класи	—	19	42	35	29	19	20	18	182
б) репетентів	3	9	4	4	3	2	—	—	25
Серед року виступило	7	12	5	9	3	2	1	—	39
Число учеників з кінцем р. 1898/9	30	52	42	30	31	20	20	19	244
3. Місце уродження.									
Місто Коломия	3	2	5	2	1	—	—	2	15
повіт коломийський	7	11	11	5	7	2	1	2	46
другі повіти галицькі	19	38	22	22	23	18	16	15	173
„ краї монархії	1	1	4	—	—	—	2	—	8
заграниця	—	—	—	1	—	—	1	—	2
Разом	30	52	42	30	31	20	20	19	244
3. Народність учеників.									
Руска	30	51	42	30	31	20	20	19	243
Польська	—	1	—	—	—	—	—	—	1
Разом	30	52	42	30	31	20	20	19	244
4. Релігія.									
Грецько-католицька	29	51	42	30	31	20	20	19	242
Римсько-католицька	1	1	—	—	—	—	—	—	2
Разом	30	52	42	30	31	20	20	19	244

5. Вік учеників.

10	лїт.	.	.	.	.	6	—	—	—	—	—	—	6	
11	"	.	.	.	.	9	3	—	—	—	—	—	12	
12	"	.	.	.	.	2	7	4	—	—	—	—	13	
13	"	.	.	.	.	8	14	10	3	—	—	—	35	
14	"	.	.	.	.	3	9	8	2	4	—	—	26	
15	"	.	.	.	.	2	12	10	11	4	3	—	42	
16	"	.	.	.	.	—	7	5	5	3	4	—	24	
17	"	.	.	.	.	—	—	3	4	7	3	2	22	
18	"	.	.	.	.	—	—	2	4	8	4	5	27	
19	"	.	.	.	.	—	—	—	1	5	4	8	22	
20	"	.	.	.	.	—	—	—	—	—	1	3	7	
21	"	.	.	.	.	—	—	—	—	—	1	1	3	
22	"	.	.	.	.	—	—	—	—	—	—	1	5	
Разом						30	52	42	30	31	20	20	19	244

6. Місце проживання родичів.

Місто Коломия	12	5	10	7	2	5		4	45
повіт коломийський	8	12	7	5	7	1	2	1	43
» богородчанський	.	.	1	1	1	.	.	1	5
» борщівський	.	.	1	1	1	.	1	2	7
» бучацький	.	2	.	.	.	.	1	4	7
» городеньський	3	4	3	1	5	3	2	.	21
» городецький	.	.	1	.	.	.	.	.	1
» долиньський	.	.	.	.	1	.	.	.	1
» дрогобицький	.	.	1	.	.	.	.	.	1
» заліщицький	.	2	2	1	.	1	.	3	9
» золочівський	.	.	.	.	.	.	2	.	2
» калуський	.	.	.	1	2	.	1	.	4
» камінецький (струм.)	.	.	.	.	.	1	.	.	1
» косівський	1	8	4	5	1	3	4	.	26
» надвірнянський	2	2	1	.	1	.	1	.	7
» печеніжинський	3	4	2	.	1	.	3	1	14
» підгаєцький	.	.	.	.	.	.	.	1	1
» рогатинський	.	.	.	1	.	.	.	.	1
» снітинський	1	12	6	8	6	4	2	2	41
» станіславівський	.	.	.	.	1	.	2	.	4
» товацький	.	.	1	.	.	2	.	1	3
» чортківський	.	.	3	.	1	.	.	.	4
» яворівський	.	1	.	.	.	.	.	.	1
Буковина	.	.	.	.	1	.	.	.	1
Разом	30	52	42	30	31	20	20	19	244

	Приго- товл.	К Л Я С А							Разом
		I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	
7. Стан родичів.									
Священики	6	6	10	10	9	5	8	3	57
Урядники від IX. ст. в гору	1				1	1	1	3	7
» прочих категорій	3	1	4	1	1			1	11
Народні учителі	5	5	6	5	4	7	3		35
Міщани і ремісники	2	6	5	3	1		1	1	19
Селяни	9	29	13	10	15	5	6	11	98
Купці	1	1	1						1
Слуги публичні	2	4	2	1		1	1		11
Зарібники	1		1			1			3
Разом	30	52	42	30	31	20	20	19	244
8. Клясифікація.									
а) З кінцем шк. р.1898/9									
I. ступень з відзначенем	1	3		1	2	4		4	
I. »	14	35	27	20	23	13	20	13	
II. »	3	4	5	1	3	1		1	
III. »		2	2	2					
Поправку в однім предметі	1	8	8	6	3	1		1	
Разом	30	52	42	30	31	20	20	19	
б) Доповнене клясифікації з р. 1897/8									
Поправляло іспит з одного предмету	3	6	9	4	1	2	2		27
Здало іспит	1	3	6	2	1	2	2		17
Не здало іспиту	2	3	3	2					10
Остаточний результат клясифікації 1897/8									
Ступень відзначаючий	2		1	1	4	1	4		13
» перший	23	43	35	30	18	18	14		181
» другий	3	8	4	7	2		2		26
» третій	2	2			1	1			6
Разом	30	53	40	38	25	20	20		226
9. Шкільна оплата.									
Оплату зложило в 1. півроці	31	17	5	6	9	1	2	4	75
Оплату зложило в 2. півроці	12	6	11	8	11	2	4		54
Увільнених від оплати було :									
в 1. півроці		40	41	31	25	20	17	15	189
в 2. »	20	47	32	25	20	18	16	19	197
Шкільна оплата виносила:	зр.	зр.	зр.	зр.	зр.	зр.	зр.	зр.	зр.
в 1. півроці	155—	340—	100—	120—	180—	20—	40—	80—	1035—
в 2. »	60—	120—	220—	160—	220—	40—	80—		900—
Разом	215—	460—	320—	280—	400—	60—	120—	80—	1935—

	Прито- ток	К Л Я С А							Разом
		I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	
Ветунні таке виносли.	3500	11550	420	.	630	210	420	210	16940
Датки на наукові прибори	.	6400	4700	3900	3400	2200	3100	1900	24600
Таке за дупікати євві- доцтв	100	.	.	.	100	.	.	.	200
Разом	3600	17950	5120	3900	4130	2410	2520	2110	41740
Датки на прибори до за- бав (по 50 кр.)	1000	2100	1400	1150	950	700	600	800	8700
10. Наука надобовяз- кових предметів.									
Польський язык (взглядно- обовязковий)	30	45	28	21	20	13	13	7	177
Історія рідного краю	.	.	.	30	31	.	.	19	80
Рисунки	.	13	10	2	4	3	.	.	32
Спів	9	18	17	20	16	2	20	4	116
Гімнастика	26	34	26	14	9	9	0	2	130
Каліграфія	.	34	23	.	.	.	.	.	57
II Стипендісти.									
З фонд. Еп. Пукальського	.	.	.	.	.	.	.	1	1
" краківської закордо- нової	.	.	.	.	.	.	.	1	1
" Ступницьких-Янков- ських	.	.	.	1	.	.	.	.	1
Сума	.	.	.	200 р.	.	.	.	25750	45750
12. Одноразові запо- моги одержали.									
Від Ради повітової коло- мийкої по 10 ар.	.	.	.	1	.	.	.	.	1
Від Ради повітової горо- денської по 50 ар.	.	.	.	.	2	.	.	.	2
Від Ради повітової ко- сівської по 18-75 ар.	.	.	2	.	.	2	2	.	7
Від Ради повітової яво- рівської по 5 ар.	.	1	.	.	.	.	.	.	1
Загальна сума удієних запомог	.	4250	3750	100	16000	1875	3750	.	24625

VI. Ważniejsze rozporządzenia Władz Szkolnych.

1. Wys. c. k. Rada Szk. kr. okólnikiem z dnia 7. września 1898. l. 18209 oznajmia, iż Wys. c. k. Ministerstwo kolei żelaznych przyznaje uczniom wszystkich zakładów naukowych, mających prawo publiczności 50% zniżkę normalnych cen jazdy przy wspólnych wycieczkach, odbywanych pod nadzorem nauczycieli drugą i trzecią klasą pociągów osobowych, bez względu na odległość i na liczbę uczestników; wycieczki takie jednak należy — co najmniej 24 godzin naprzód — zgłaszać na stacyi, z której ma wyjazd nastąpić.

2. J. E. Pan Minister W. i O. reskr. z dnia 6. października 1898. l. 2310 zarządził, aby dzień **19. listopada**, jako dzień imienin ś. p. Najjaśniejszej Pani Cesarzowej Elżbiety był także na przyszłość wolny od nauki szkolnej i aby w tym dniu odprawiano nabożeństwo uroczyste. (R. s. kr. z d. 21. października 1898. l. 27098).

3. Wys. c. k. Rada szk. kr. okóln. z dnia 3 listopada 1898. l. 26348 oznajmia, iż pozwolenie na **kontrakcyę studyów gimnazjalnych**, zastrzczone jej decyzji można otrzymać tylko na podstawie prośby piśmiennej.

4. Wys. Prezydium c. k. Rady szk. kr. okóln. z dnia 22. kwietnia 1899. l. 320 oznajmia, iż wskutek Najwyższego zarządzenia dzień 9. września uznaje się **za dzień normalny dworski**, w którym corocznie odbywać się mają nabożeństwa żałobne za spokój duszy ś. p. Najdostojniejszej Cesarzowej i Królowej Elżbiety.

VII. Pomoc dla ubogich uczniów.

A) Wsparcie otrzymywali ubodzy uczniowie tutejszego gimnazjum przez stypendya i zapomogi z publicznych fundusów, ze strony bursy miejscowej i Towarzystwa *Школа на помѣ*

Wykaz stypendyów i zapomóg udzielonych z fundusów publicznych zawiera tabela statystyczna na str. 77.

Celem pomnożenia fundusów dla wsparcia ubogich uczniów zbierano w każdą niedzielę i święto po egzortach dobrowolne datki uczniów, które w ciągu roku szk. 1898/9.

przyniosły	19	złr.	51	ct.
przy wpisach zebrano	46	„	87	„
za rodowody	6	„	40	„
zwrot pożyczki	2	„	—	„
% z książeczki kasy oszczędności	2	„	12	„
pozostałość kasowa z r. 1897/8	15	„	55	„
Razem wynosił dochód	92	złr.	45	ct.

z tego wydano:

jako zapomogi na ubrania . . .	37	złr.	70	ct.
za książki do nauki	18	„	—	„
pozostałość kasowa	36	„	75	„
Razem	92	złr.	45	ct.

Oprócz tego złożyli z powodu regulacyi plac na rzecz jednego ucznia, sieroty po zast. naucz. gimn., dyrektor i profesorowie: Bielawski, Christof, Kołodnicki, Kusionowicz, Kryciński, Mikuła, Łomnicki, Sienicki, ks. Sienkiewicz, Siwak, Wasilkowski i Zaremba datki w ogólnej kwocie 38 złr. 60 ct.

Dla wspierania ubogich uczniów głównego zakładu istnieje w Kołomyi Bursa polska, założona w r. 1892 i utrzymywana przez Towarzystwo bursy polskiej z wkładek członków i z datków tak w naturze jakoteż i w pieniądzach składanych przez przyjaciół młodzieży.

Prezesem tego Towarzystwa, liczącego obecnie 84 członków, jest JW. hr. E. Starzeński; dyrektorem bursy katecheta gimnazjalny ks. Józef Sienkiewicz.

W bieżącym roku umieszczonych było w tej bursie 20 uczniów, z tych 5 bezpłatnie, 3 za dopłatą 12 złr., a reszta za dopłatą 3—6 złr. miesięcznie.

Także Towarzystwo „Шкільна поміч“, zawiązane w r. 1892, udziela zapomóg uczniom obrz. gr. kat. tutejszego zakładu.

Celem ułatwienia uczniom tutejszym sprawienia przepisaných od roku szk. 1896/7 mundurków, postarała się Dyrekcyja o to, aby uczniowie otrzymywać je mogli na spłatę ratami, do czego posłużył jej fundusz, ofiarowany przez tutejszą kasę oszczędności na ten cel w kwocie 1.000 złr. Korzystało z tego dobrodziejstwa w ubiegłym roku szk. 105 uczniów, razem dotąd 494 uczniów.

B) dla młodzieży klas ruskich.

Підмогу убогих учеників гімназйальних мають на меті дві інституції в Коломиї, іменню „Бурса брацтва

церковного під покровом св. арх. Михаїла“ і Товариство „Шкільна Поміч“.

I. В бурсі мало в р. 1898/9 поміщенє і харч 21 учеників а лиш харч 1 ученик, всі з руских клас, сини селян або бідних ремісників і сироти, з тих 6 цілком безплатно а 16 за малою доплатою (2—5 зр. місячно). Надзір над учениками мали: Вп. Гр. Кульчицкий, емер. директор виділової школи, і члени виділу.

II. Товариство „Шкільна Поміч“, засноване в р. 1892. прихильниками учащої ся молодежи, що поставило собі за ціль опіку над молодезню моральну і підмогу материяльну, видало в р. 1898/9 на підмогу убогих учеників суму 224 зр. 93 кр. іменно:

на мешканє і харч	98 зр.		
на одіж	21 „	98 кр.	
на книжки і шкільні прибори	60 „	— „	
на шкільну оплату і грошеві підмоги	20 „	— „	
на ліки	24 „	95 „	

(Поміч лікарську подавали убогим ученикам члени товариства Вп. Др. В. Кобринський і Др. Левицкий безкористовно, а властитель антики Вп. Е. Штенцель опускав з ціни за ліки 15%).

Товариство оснувало також окремий фонд, призначений на підмогу бідних учеників при справленю шкільних мундурів. Сей фонд виносив при кінци сего року суму 100 зр. 85 кр. і завдяки тій підмозі одержувало значне число учеників приписані мундури переважно на сплату коштів в малих ратах а многі також даром (сі на суму 70 зр. 72 кр.)

Головою сего товариства є Управитель руских клас р., до виділу належать еще 4 иньші учителі гімназії.

III. Жертви, що вилинули на підмогу бідних учеників: а) при записах учеників до руских клас

зібрано . . . . . 19 зр. 35 кр.

(значнійші датки жертвували: Всч. оо.

Майковский з Семаковець 4 зр. Кали-

товский з Трійці 2 зр. Лакуста з Ясе-

нева, Чаплиньский з Косова, Павлусевич з Довгої війнил. по 1 зр.; Федюк з Ганковець, Сінгалевиц з Белелуї, Войнаровский з Гопорівців, Ковбляньский з Ростік, Монцібовиц з Комарова по 50 кр.; Вп. Стрийский ц. к. нотар з Селтина 3 зр. Заячковский ц. к. радник суду і Величко купець в Коломиї — по 50 кр.)

б) за вписові карти	6 зр. 20 кр.
в) до скарбонок по егзортах зібрано	3 „ 85 „
г) Вп. Гладунський з Коломиї	3 „ — „
д) лишило ся з року 1897 8	18 „ 99 „
разом	51 зр. 39 кр.

З того видано:

а) на книжки	26 зр. 35 кр.
б) на одіж для 5 учеників	14 „ 70 „
в) запомогти ученикам (на харч)	2 „ — „
разом	43 зр. 05 кр.

Остає ся отже на слідуучий рік . . . . . 8 зр. 34 кр.

IV. Фонд мундуровий;

а) Стан фонду з початком шк року	163 зр. 16 кр.
б) дари: о. Курпяка з Карлова	5 „ — „
о. Глібовицького з Жукова	2 „ 10 „
дра Куровця з Калуша	3 „ — „
Вп. Гекайла зі Львова	5 „ — „
Вп. проф. Колодницького з Коломиї	2 „ — „
о. Сенкевича від комітету веч. Міцкевича в Печеніжині	5 „ — „
разом	185 зр. 26 кр.

Із сеї суми видано: 1) за плащі для 4 убогих учеників 57 зр. 50 кр. 2) за 2 блюзи 10 зр. 82 кр. — разом 68 зр. 32 кр. Таким чином остало готовими грішми 116 зр. 94 кр котрі уміщені в касі ощадности зросли до кінця шк. року до суми 122 зр. 69 кр.

V. Стипендії і заповоги, уділені ученикам з публичних фондів, виказані на статистичній таблиці ч. 11. і 12. — Всім Вш. Добродіям і Прихильникам убогої шкільної молодежи складає ся сим в імені тої молодежи сердечну подяку.

VIII. Zarządzenia

w sprawie rozwoju sił fizycznych młodzieży.

Nauka gimnastyki odbywała się w tym roku bez przerwy przez cały rok szkolny a brało w niej udział na początku koło 200, przy końcu roku 189 uczniów czyli przeszło 50% ogólnej liczby uczniów zakładu. Ćwiczenia odbywały się w I. półr. w 7. a w II. półr. w 6 oddziałach, dla każdego oddziału po 1 godzinie tygodniowo.

Wobec braku boiska gimnastycznego obok zakładu spędzała młodzież przerwy pomiędzy godzinami szkolnymi na dość obszernym dziedzińcu gimnazyalnym, który, zaopatrzony w najpotrzebniejsze przyrządy, jakoto: rek, krążnik, równoważnię, spinalnię, równię pochyłą i poręczę, służył za miejsce ćwiczeń, o ile na to pozwalała pogoda. W czasie niepogody i w zimie były kurytarze szkolne miejscem wytchnienia podczas pauz.

Dzięki tej okoliczności, że w mieście tutejszem znajduje się osobny, wyłącznie dla młodzieży przeznaczony i jako tako już urządzony park, sprawa gier i zabaw szkolnych, w tutejszym zakładzie weszła na pomyślne tory i o ile znajdują się fundusze potrzebne na utrzymanie boisk i wynagrodzenie kierownika zabaw, będzie mogła być ostatecznie rozwiązana. Mimo dość znacznego oddalenia (około 1200 m. od budynku szkolnego) park ściągął do siebie tak w jesieni, jak i na wiosnę znaczną liczbę młodzieży, tak że w niektóre dni pogodne a od nauki wolne znajdowało się w parku około 200 uczniów, którzy podzieleni na oddziały oddawali się grom i zabawom z szczerą ochotą i wesołością. W zabawach brała udział wyłącznie prawie tylko młodzież niższego gimnazjum i klasy piątej — uczniowie klas wyższych nie mogli się pozbyć prestarzałych na gry i zabawy poglądów i prawie wcale do brania udziału w zabawach nie dali się nakłonić.

Do ożywienia ruchu w parku wiele przyczyniło się utworzenie przez tutejszego prof. Zarembę tz. batalionów szkolnych, do których zapisało się 159 uczniów. Bataliony te wyruszały do parku w dniach wolnych w wojskowym porządku i tam dzieliły się na stałe oddziały, które bawiły się na różnych boiskach a potem wracały w tym samym porządku. Przy utrzy-

mywaniu porządku w tych batalionach szkol. pomagał prof. Zarembie zast. naucz. Żenowicz, który w ogóle zajmował się żywo parkiem i zabawami w nim urządzanymi.

Zabawy i gry, którym najwięcej oddawała się młodzież szkolna, były następujące: piłka nożna z wieżą i bez wieży, piłka nożna w pojedynkach, krokiet, odrzucanka, odbijanka (z balonikami), trzeciak, chiński mur, noc i dzień, kotek i myszka, pytką, przerywany król, chodzenie na szczudłach, mocowanie z pchadłami i strzelanie z łuku.

Prócz tego urządzał każdy z gospodarzy klas, o ile tylko pogoda na to pozwalała, z swoimi uczniami wycieczki i w dalsze okolice miasta, najwięcej zaś do lasów rządowych w Szeparowcach i na górę Oskresiniecką, a naucz. Łomnicki wycieczki przyrodnicze z uczniami klas I. II. III. V. i VI.

Kąpieli używali uczniowie tutejsi w wielkiej liczbie w Prucie i w młynówce, płynącej koło parku dla młodzieży. Slizgawka nie dopisała w ubiegłym roku z powodu bardzo lekkiej zimy i prawie zupełnego braku lodu.

Na początku i na końcu bieżącego roku dokonano na 260 uczniach tutejszego zakładu pomiarów co do wzrostu i sił (na siłomierzu). Porównawcze zestawienie tych pomiarów przedstawiają następujące tabelki.

I. Wzrost uczniów według klas z początkiem i końcem roku szkolnego.

w klasie	I. ¹⁾	II. ¹⁾	III. ¹⁾	IV. ¹⁾	V. ¹⁾	VI. ¹⁾	VII. ¹⁾	Suma ¹⁾
do 125 cm.	4	.	.	.	.	.	.	4
126—130	7	10	2	.	.	.	.	9
131—135	9	10	3	3	1	.	.	13
136—140	16	12	9	8	6	5	2	33
141—145	13	17	11	12	5	7	8	39
146—150	8	5	5	7	15	10	10	44
151—155	3	6	4	3	2	5	7	25
156—160	.	.	3	2	5	6	3	29
161—165	.	.	3	5	2	3	5	27
166—170	.	.	.	1	1	3	4	19
171—175	.	.	.	.	2	2	3	12
176—180	.	.	.	.	.	1	1	4
181—185	.	.	.	.	.	.	2	.
	60	40	37	40	32	26	25	260
	60	40	37	40	32	26	25	260

¹⁾ Pierwsza kolumna zawiera liczbę uczniów na początku druga na końcu roku szkolnego.

II. Siła rąk mierzona dynamometrem.

	w kierunku poziomym										pionowym									
	do 20 kg.	20—30	31—40	41—50	51—60	61—70	71—80	81—90	91—100	100—110	do 40 kg.	41—60	61—80	81—100	101—120	121—140	141—160	161—180	181—200	201—220
z poc. r. szk.	10	50	49	35	25	26	8	9	2	1	17	15	21	37	25	20	7	3	2	1
z koń. r. szk.	6	35	40	37	32	30	13	14	6	2	—	12	11	47	40	12	9	4	2	1

Także jazda na kole i szermierka znalazły zwolenników w tutejszym zakładzie. Liczbę uczniów, oddających się tym ćwiczeniom, uwidocznia następująca tabelka:

	Ia.	Ib.	IIa.	IIb.	IIIa.	IIIb.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	Razem
przy ogólnej liczbie ucz.	38	42	35	32	33	31	40	32	34	29	27	373
oddawało się jeździć na kole	1	1	—	—	2	2	2	4	3	8	10	33
szermierce	—	—	2	—	—	3	3	6	10	8	5	37
umiało pływać	16	29	16	18	18	16	23	16	25	20	23	220
umiało ślizgać się na łyżwach	13	12	19	15	21	16	23	16	20	18	17	180

B) W równorzędnych klasach ruskich.

Щоби посприяти фізичному розвитку молодіжці передовсім заохочувано її до численної участі в науці гімнастики (користало над 53% всіх учеників); крім того старано ся, щоби она о скілько можна користала із 10 до 15 минутових павз межи шкільними годинами і виходячи із своїх клас на подвірє або перед шкільний будинок забавляла ся пилкою або на приборах до гімнастики, уміщених на тім подвірю. В тій цілі справлено також в сїм році деякі нові прибори. Тїсне місце на гімназійнім подвірю і не відповідне єго поміщене не дозволяло вправді свободнійше розвинути ся забавам а все таки молодіж іменно низших клас охотно брала в них участь після порядку, стало уложеного.

З причини неконче пригідної погоди сего літа не могла молодіж як слід користати з проходів і свобідного руху на вільнім воздуху. Так само задля недостачі відповідного провідника забав, що заняв би ся систематичним їх устроєнем і ведєнем, не було таких забав молодежи, хотяй відповідне до сеї ціли місце в Коломиї вже є. А все таки ходили ученики деяких клас до т. зв. парку для молодежи, де під проводом проф. Кузьми забавляли ся; також наука гімнастики відбувала ся деколи в тім парку. Впрочім ученики поодиноких клас, і низших і висших, виходили під проводом учителів (як пп. Полянського, Кузьми, Вітошинського, Дольницького і др.) недалеко за місто і там або відбували відповідні вправи практичні з науки географії або забавляли ся пилкою (малою і великою) та віддавали ся иньшим забавам.

Таких прогульок відбуло ся (почавши від вересня 1898. до червня с. р.) кільканайцять, а в місяци червню ученики трьох найвисших клас вибрались желїзницею враз з кількома учителями до Слободи Рунгурскої і Печенїжина, де оглянули також копальню і дестилярню нафти.

В літі користала молодіж із знаменитих купелій в Пруті, не в такій знов мірі уживала руху на ховзанці підчас зими.

IX. Kronika zakładu.

Wpisy uczniów w r. szk. 1898/9 odbyły się w dniach 29., 30. i 31. sierpnia a rok szk. rozpoczął się 3. września uroczystem nabożeństwem w kościele rz. kat. i cerkwi gr. kat.

Egzamina wstępne do I. klasy odbyły się w dniach 15. i 16. lipca i 1. i 2. września. egzamina poprawcze w dniach 30. i 31. sierpnia a wstępne dla klas wyższych w dniach 5—10 września.

W ogólnym smutku, który ogarnął wszystkie ludy zamieszkujące nasze państwo z powodu strasznej zbrodni dokonanej w Genewie w dniu 10 września, wziął tutejszy zakład szczery i serdeczny udział, składając we właściwej drodze

wyrazy głębokiego współczucia u stóp Najwyższego Tronu. Nabożeństwo żałobne za spókoj duszy śp. Jej Cesarsko Królewskiej Mości Najjaśniejszej Pani Cesarzowej Elżbiety odbyło się przy współudziale nauczycieli i uczniów zakładu w dniu 17. września 1898 a prócz tego wzięło grono udział w nabożeństwach publicznych z tego samego powodu odprawianych w kościele rzym. kat., cerkwi gr. kat., kościele ewang. na Bagnsbergu i w synagodze.

Dzień 4. października 1898 obchodził zakład uroczystość jako dzień Imienin Najj. Pana uroczystym nabożeństwem.

W dniu 19. listopada jako w dniu Imienin śp. Najj. Pani Cesarzowej Elżbiety odbyło się uroczyste żałobne nabożeństwo.

Skromny, jak tego wymagały smutne okoliczności, ale tem serdeczniejszy charakter miał obchód 50-letniej rocznicy wstąpienia na tron Jego Cesarzowskiej i Królewskiej Apost. Mości Najjaśniejszego Pana w dniu 2. grudnia. Odprawiono z tego powodu uroczyste nabożeństwo w kościele rzym. kat. i cerkwi gr. kat. a po nabożeństwie odbyła się w odpowiednio w tym celu ozdobionej sali gimnastycznej uroczystość szkolna, złożona z zastosowanej do okoliczności przemowy do młodzieży szkolnej i odśpiewania hymnu ludowego. Z powodu szczupłości sali uroczystość szkolna odbyć się musiała osobno dla młodzieży zakładu głównego i klas równorzędnych ruskich. W poważnym nastroju wysłuchiwała młodzież przemów, w których rzucono pogląd na pełne chwały panowanie Najjaśniejszego Pana i przedstawiono cały szereg łask i dobrodziejstw, które w tym 50-letnim okresie czasu spłynęły na naszą monarchię, szczególnie zaś na nasz kraj a zadzierzgnęły między nim a Najdostojniejszym Jubilatem-Monarchą nierozzerwalny węzeł miłości i przywiązania, połączonego z uczuciem szczerzej i niewygasłej nigdy wdzięczności. Wyrazem tego uczucia był serdeczny, z wszystkich piersi wydobywający się okrzyk na cześć Najjaśniejszego Pana, który w obydwu oddziałach zakończono przemową. Uroczystość ta pozostawiła po sobie niezatartą pamięć w sercach wszystkich uczestników.

Przed uroczystością wręczył dyrektor członkom grona nauczycielskiego i słudze szkolnemu medale pamiątkowe.

W dniu 20. grudnia urządziła młodzież gimnazjalna pod kierownictwem profesorów zakładu uroczysty obchód na cześć Adama Mickiewicza a w dniu 18. marca na cześć Tarasa Szewczenki. W obu obchodach brała udział młodzież szkolna bez różnicy narodowości.

Pierwsze półrocze ukończono dnia 30. stycznia a drugie półrocze rozpoczęto dnia 3. lutego.

W dniu 4. marca obchodził zakład uroczystość swego patrona św. Kazimierza solennem nabożeństwem połączonem z egzortą w kościele.

Dnia 29. marca 1899 zmarł uczeń VI. kl. Julian Radłowski, młodzieniec odznaczający się najlepszymi obyczajami i niezwykłą pilnością. Koledzy zmarłego urządzili za spokój jego duszy żałobne nabożeństwo w dniu 21. kwietnia.

Z pomiędzy młodzieży klas równorzędnych ruskich zabrała śmierć dwóch uczniów, Mikołaja Hołyńskiego z I. kl. i Michała Gerysza z III. kl. W dniu 17. czerwca odprawiono za spokój ich dusz w cerkwi gr. kat. nabożeństwo, w którem wzięła udział młodzież wszystkich klas równorzędnych ruskich wraz z nauczycielami.

Egzamin dojrzałości piśmienny odbył się w dniach 15—20 maja a ustny w dniach 20—24 czerwca pod przewodnictwem delegata Wys. c. k. Rady szkolnej kraj. dyrektora lwowskiego IV. gimnazjum Wielm. Pana Walentego Kozioła.

Za duszę s. p. Cesarza Ferdynanda odprawiono nabożeństwo żałobne w dniu 28. czerwca 1899.

Młodzież szkolna przystąpiła w ciągu roku szk. 1898/9 trzy razy do św. Sakramentów Pokuty i Ołtarza i odprawiła w wielkim tygodniu rekolekcyę wielkanocną.

Rok szkolny 1898/9 zakończono uroczystem nabożeństwem i rozdaniem świadectw.

Zakład nasz poniósł i w bieżącym roku szkolnym dotkliwą stratę. W dniu 8. maja 1899 zmarł w Krzywotulach koło Otytni profesor Józef Czabański w sile wieku, przeżywszy lat 38.

S. p. Józef urodził się d. 2. maja 1861 r. w Brzeżanach. Ukończywszy nauki gimnazyalne w gimn. Franciszka Józefa we Lwowie, obrał sobie zawód nauczycielski i słuchał wykładów z dziedziny nauk przyrodniczych i matematyki w uniwersytecie lwowskim. Złożywszy w roku 1887 egzamin z matematyki i fizyki, wstąpił do służby publicznej jako aplikant w c. k. gimnazjum Franciszka Józefa we Lwowie. Na tem stanowisku pozostawał parę miesięcy zaledwie, bo już w październiku tegoż roku otrzymał posadę zastępcy nauczyciela w gimnazjum w Brodach. W roku 1892. mianowany rzeczywistym nauczycielem w gimnazjum w Jarosławiu, skąd po pięciu latach na własną prośbę przeniesiony został do gimnazjum w Kołomyi.

Ostatni ten okres jego życia stanowi znany szereg zasług Nieboszczyka. Uznanie władzy, miłość kolegów, cześć i przy-

Wykaz abiturjentów.

których uznano za dojrzałych na podstawie egzaminu, odbytego w dniach 20—24 czerwca 1899.

Liczba porz.	Imię i nazwisko	Miejsce i kraj urodzenia	Religia	Rok urodz.	Uczęszczał do gimnazjum w latach	Wynik egzaminu	Zamierzone studya
1	Andrzejowski Zygm.	Kołomyja. Galicya	rz. kat.	1879	1891—1899	dojrzały	prawo
2	Antoniewicz Jan	Kuty „	orm. k.	1879	1892—1899	„	„
3	Dobek Zdzisław	Leszczańce „	rz. kat.	1881	1891—1899	„	„
4	Faciewicz Józef	Fraga „	gr. kat.	1878	1890—1899	„	medycyna
5	Herer Mechel	Rakowiec „	mojż.	1879	1890—1899	„	prawo
6	Jasiński Jerzy	Peczeniżyn „	rz. kat.	1877	1892—1899	„	„
7	Jasiński Zygmunt	Kopań „	„	1881	1892—1899	„	„
8	Klar Jakób	Laskowce „	mojż.	1881	1891—1899	„	akad. han.
9	Komarzyński Włodz.	Lwów „	gr. kat.	1881	1892—1899	„	technika
10	Korn Ozyasz	Kałuż „	mojż.	1879	1892—1899	„	filozofia
11	Kostecki Włodzim.	Jazłowiec „	gr. kat.	1878	1888—1899	„	akad. górn.
12	Kurpiak Aleksander	Trofanówka „	„	1880	1891—1899	„	prawo
13	Machnicki Stanisław	Lwów „	rz. kat.	1881	1892—1899	„	„
14	Polański Stefan	Kołomyja „	gr. kat.	1881	1892—1899	dojr. z odzn.	„
15	Rozwoda Leon	Zaleszczyki „	rz. kat.	1881	1892—1899	dojrzały	„
16	Rybczyński Witold	Stanisławów „	„	1881	1892—1899	dojr. z odzn.	technika
17	Sokol Kazimierz	Peczeniżyn „	„	1880	1892—1899	dojrzały	prawo
18	Sokołowski Julian	Kołomyja „	„	1880	1892—1899	„	„
19	Stenzel Edward	Kołomyja „	„	1881	1892—1899	„	„
20	Szulbaum Szaja	Jezierzany „	mojż.	1881	1892—1899	dojr. z odzn.	„
21	Węldycz Edmund	Stryj „	rz. kat.	1880	1891—1899	dojrzały	„
22	Wesołowski Jarosław	Młodziatyn „	gr. kat.	1881	1892—1899	„	filozofia
23	Zajęzkowski Roman	Tyśmienica „	„	1881	1892—1899	„	prawo
24	Zawicki Emil	Utoropy „	„	1880	1892—1899	„	teologia

В) W równorzędnych klasach ruskich.

Шкільні книжки,

котрих буде уживати ся в шк р. 1899|1900.

1. Релігія: Кл. приготовляюча: а) Більший християнсько-католицкий катехизм для шкіл народних; б) Коротка історія біблійна старого і нового завіта для шкіл нар. А. Тороньского. I. кл.: Християнсько-католицкий катехизм А. Тороньского. II: Історія біблійна старого завіта А. Тороньского. III.: Історія біблійна нового завіта А. Тороньского. IV. кл.: Літургіка гр. катол. церкви А. Тороньского. V. кл.: Християнсько-католицка догматика фундаментальна і апольоґетика А. Тороньского. VI. кл.: Християнсько-католицка догматика частна А. Тороньского. VII. кл.: Наука християнсько-католицкої етики, Ваплера-Пюрка. VIII. кл.: Історія християнсько-католицкої церкви Ваплера-Стефановича.

2. Латинський язык: I. кл. а) Граматика латинська Самолевича-Солтисіка-Цеглиньского, ч. I. б) Вправи Самолевича-Цеглиньского; II. кл. а) Граматика як в I. кл., б) Вправи Самолевича-Коцовского; III. кл., а) Граматика Самолевича-Солтисіка-Огоновского ч. II. б) Вправи Прухніцького-Огоновского; в) *Cornelii Nepotis vitae* видав Л. Сальо; IV. кл. а) Граматика як в III. кл., б) Вправи Прухніцького-Огоновского для IV. кл., в) *C. Julii Caesaris Commentarii de bello Gallico* видав Bednarski; г) *P. Ovidius Naso* — видав Ziwsa-Skupniewicz; V. кл. а) *Chrestomathie aus Livius* видав Golling; б) Овід. як в IV. кл., VI. кл., а) *C. Sallustii Crispi Catilina* видав Linker-Klimscha; б) *P. Vergilii Maronis Carmina* видав Eichler-Rzepiński; в) *M. T. Ciceronis in Catilin. or. I.* видав Kornitzer-Soltysik; г) *C. Julii Caesaris Commentarii de bello civili* видав Paul; VII. кл., а) *M. T. Ciceronis Pro Milone* Kornitzer, *Pro Archia poeta* видав Nohl-Bednarski; *Cato Maior* Kornitzer-Soltysik; б) *P. Vergilii M.* як в VI. кл., VIII. кл. а) *O. Horatii Flacci Carmina* видав Dolnicki-Li-brewski; б) *P. Corn. Tacitus* видав Weidner-Staromiejski;

3. Грецький язык: III.—VIII. кл.: а) Граматика грецька Фідерера-Мандибур-Цеглиньського; б) Вправи Шенкля-Цеглиньського; V. кл.: а) Хрестоматія з письм Кеєнофонта, Фідерера; б) Гомерова Іліяда ч. I. вид Шайндлер-Солтсік; VI. кл., а) Гомерова Іліяда ч. I. і II.; б) Хрестоматія як в V. кл., в) Геродота кн. VII. і VIII. вид. Holder; VII. кл., а) Демостена бесіди вид. Wotke-Schmidt; б) Гомерова Одиссея видав Christ-Jezienicki; VIII. кл., а) Плятона Апольогія вид. Christ-Lewicki; Laches вид. Kral; б) Софокля Антигона вид. Schubert. Majchrowicz; в) Гомерова Одиссея як в VII. класі.

4. Руський язык: Кл. приготовляюча: а) Школа народна ч. IV. б) Методична граматика рускої мови; I. кл., а) Руска читанка для I. кл., б) Граматика як в приготвл. II. кл., а) Руска читанка для II. кл., б) граматика як в I. кл., III. кл., а) Руска читанка для III. кл., б) граматика Стоцького-Гартнера; IV. кл., а) Руска читанка для IV. кл., б) граматика як в III. кл., V. кл. Взорі поезії і прози для V. кл. Лучаковського; VI. кл., а) Хрестоматія староруська О. Огоновського; б) Кобзар Т. Шевченка, вид. Руске Товар. педагог. VII. кл. а) Виїмки з народної літератури українсько-руської ч. II. О. Барвіньського; б) Руска читанка для висших клас Барвіньського ч. I. Усна словесність; VIII. кл., Виїмки з народної літератури українсько-руської XIX. віку О. Барвіньського ч. II.

5. Польський язык: Кл. приготвл. а) Szkołka cz. IV., б) Zwięzła gramatyka języka polskiego I. Konarskiego; I. кл., а) Wypisy polskie dla I. kl. Wójcika i Próchnickiego; б) граматика як в пригот. II. кл., а) Wypisy polskie dla II. kl. Wójcika i Próchnickiego; б) граматика як в I. кл., III. кл., а) Wypisy polskie dla III. kl. Czubka-Zawilińskiego; б) Gramatyka Małeckiego wyd. 8. IV. кл., а) Wypisy polskie dla IV. kl. Czubka-Zawilińskiego; б) граматика як в III. кл. V. кл., Wzory poezyi i prozy, Próchnickiego; VI. кл., Wypisy polskie dla klas wyższych Tarnowskiego; VII. кл., а) Tarnowski i Wójcik Wypisy pol-

skie cz. I., б) Tarnowski i Próchnicki Wypisy polskie cz. II. VIII. кл., як в VII. кл.

6. Німецький язик: Кл. приготвл.: Початки науки німецького язика для IV. класи шкіл народних; кл. I—IV. а) Вправи німецькі для кл. I. II. III. IV. Германа-Петеленца-Калитовского; б) в III. і IV. кл. Petelenz Deutsche Grammatik. V. кл., Petelenz-Werner Deutsches Lesebuch für die 5. Classe; VI кл., Petelenz-Werner Deutsches Lesebuch für die 6. Classe; VII. кл., Petelenz-Werner Deutsches Lesebuch für die 7. Classe; VIII. кл., Petelenz-Werner Deutsches Lesebuch für die 8. Classe.

7. Географія і історія: I. кл., Беноні-Матієв Короткий начерк географії до шкільного ужитку; II. кл. Семкович-Ільницький Оповідання з історії всесвітної ч. I. III. кл., Семкович-Ільницький Оповідання з історії всесвітної ч. II. Віки середні. IV. кл. а) Семкович-Полянський Оповідання з історії всесвітної ч. III б) Беноні Маєрський-Полянський, Начерк географії австрійсько угорської монархії. VII. кл., Левицкий Матієв Історія краю родинного для висших клас.

8. Математика: Кл. приготвл. Друга книжка рахункова для учеників шкіл народних; I і II. кл., Огоновский Учебник арифметики; Савицкий Геометрия; III і IV. Огоновский Учебник арифметики ч. II. — V.—VIII. кл., Мочник-Савицкий а) Арифметика і Альгебра, б) Геометрия; надто в VI. кл., Logarithmen von Adam.

9. Натуральна історія і фізика: I. і II. кл. а) Зоологія Верхратского; б) Ботаніка на низшій класі Ростафиньского-Верхратского; III. кл., а) Фізика Огоновского; б) Мінеральогія Ломницкого-Верхратского; IV. кл., Фізика як в III. кл.; V. кл., а) Бішінг-Полянський Мінеральогія і Геологія; б) Ботаніка на висшій класі Ростафиньского-Верхратского; VI кл., Шмідт-Полянський Зоологія; VII.—VIII. Йохман-Савицкий Учебник фізики.

10. Пропедевтика філософії: VII кл. Льюїка: Kozłowski Logika elementarna; VIII. кл., Психологія: Pechnika Zarys psychologii.

XI. WYKAZ KSIĄŻEK SZKOLNYCH.

które w tutejszym zakładzie będą używane w roku szkolnym 1899/900.

A) W zakładzie głównym:

Klasa	Religia	Język łaciński		Język grecki		Język polski		Język niemiecki	Geografia i historia	Matematyka	Nauki przyrodn.		Propedeutyka filozofii
		Gramatyka	Ćwiczenia i lektura	Gramatyka	Ćwiczenia i lektura	Gramatyka	Wypisy				historia naturalna	fizyka	
I.	Katechizm ks. M. Morawskiego	Samolewicz-Soltysik, Gramatyka języka łacińskiego. Część II. Wydanie 5.	Steiner i Scheindler Ćwiczenia łacińskie dla I. klasy.	—	—	Dr. Antoni Małecki, Gramatyka języka polskiego wydanie 8.	Próchnicki i Wójcik Wypisy polskie dla I. klasy	German i Petelenz Ćwiczenia niemieckie dla klasy I.	Benoni i Tatomir Krótki rys geografii, wydanie 5 i 6.	Soleski i Fafara, Arytmetyka na I. i II. klasę. Jamrogiewicz, Geometrya poglądowa dla klas niższych	Nowicki-Limbach Zoologia, wyd. 7. Rostafiński Botanika szkolna na klasy niższe wyd. nowe	—	—
II.	Ks. Dąbrowski Historia biblijna zakonu starego 1, 2 i 3 wyd.		Steiner i Scheindler Ćwiczenia łacińskie dla klasy II.	—	—		Próchnicki i Wójcik Wypisy polskie dla II. klasy	German i Petelenz Ćwiczenia niemieckie dla klasy II.	Baranowski i Dziedzicki Geografia powszechna, wyd. 4—7. Semkowicz. Opowiadania z dziejów powszechnych I.	Jak w klasie I.	Jak w klasie I.	—	—
III.	Ks. Dąbrowski Historia biblijna zakonu nowego wyd. 1 i 2.		Próchnicki Ćwiczenia łacińskie dla klasy III. Cornelius Nepos, wyd. Klaka	Fiderer, Gramatyka języka greckiego. Wyd. 1 i 2.	Winkowski i Taborski Ćwiczenia greckie,		Czubek-Zawiliński Wypisy polskie dla klasy III.	German i Petelenz. Ćwiczenia niemieckie dla klasy III Petelenz, Deutsche Grammatik.	Geografia jak w klasie II. Semkowicz. Opow. z dziejów powszechnych Część II. Rawer Dzieje ojczyście	Brzostowicz. Początki arytmetyki i algebry, część II. wyd. 2.; Jamrogiewicz Geometrya poglądowa dla klas niższych	Łomnicki Mineralogia dla niższych klas wyd. 2 i 3	Soleski Nauka fizyki wyd. 2 i 3.	—
IV.	Ks. Jougan Liturgia katolicka		Próchnicki, Ćwiczenia łacińskie dla klasy IV. Caesar, Comm. de bello Gall. wydanie Terlikowskiego, Ovidius, wyd. Ziwszy-Skupniewicz		Ćwiczenia greckie jak w 3 kl.		Czubek-Zawiliński Wypisy polskie dla klasy IV.	German i Petelenz Ćwiczenia niemieckie dla klasy IV Petelenz, Deutsche Grammatik	Benoni-Majerski, Geografia monarchii austro-węgiersk. wyd. 2. Semkowicz Opow. z dziejów powszechnych Część III. Rawer dzieje ojczyście.	Mocnik Maryniak, Geometrya poglądowa, część II. wyd. 6.	—	Jak w kl. 3.	—
V.	Ks. Jougan Katolicka dogmatyka ogólna		Livius, wyd. Gollinga Ovidius, wyd. Ziwszy-Skupniewicz		Ćwiczenia grec. Schenkla Parylaka, Fiderer, Chrestomatya z pism Xenofonta; Homera Iliada, wydanie Soltysika		Próchnicki Wzory poezji i prozy	Petelenz und Werner, Deutsches Lesebuch für die V. Cl.	Zakrzewski, Historia powszechna. Część I.	Dziwiński, Zasady algebry Mocnik-Maryniak, Geometrya dla wyższych klas w 3 i 4.	Łomnicki Mineralogia i geologia, wyd. 3 i 4. Rostafiński, Botanika dla klas wyższych	—	—
VI.	Ks. Jachimowski Dogmatyka szczegółowa wyd. 1 i 2.		Sallustius, Catilina; Vergilius wyd. Eichlera-Rzepińskiego; Cicero in Cat, Soltysika i Caesar de bello civili ed Paul.		Homera Iliada wydanie Soltysika Herodot, wydanie Holdera Fiderer, Chrestomatya z pism Xenofonta Ćwic. grec. jak w V. kl.		Wypisy polskie St. Tarnowskiego i J. Wójcika; część I. wyd. 1 i 2.	Petelenz und Werner Deutsches Lesebuch für die VI. Cl.	Zakrzewski, Historia powszechna. Część I i II.	Dziwiński, Zasady algebry Mocnik-Maryniak, jak w V. kl. Logarytmy Adama.	Petelenz, Zoologia dla klas wyższych	—	—
VII.	Martin-Soleski Etyka kat. wyd. 1 i 2.		Cicero, Cato maior, de imp. Cn. Pompei. Kornitzer Soltysik. pro Archia poëta Bednarski Vergilius Aeneis, wyd. Eichlera-Rzepińskiego.	Fiderer, Gramatyka języka greckiego. Wyd. 1 i 2.	Homera Odyssea, wyd. Christ. Jezienicki. Demostenes wydanie Schmidt		Wypisy polskie St. Tarnowskiego i J. Wójcika część I i cz. II.	Petelenz und Werner, Deutsches Lesebuch für die VII. Cl. Hermann und Dorothea, Minna v Barnhelm, Goetz v. Berlichingen; Coriolan, wyd. Graesera.	Zakrzewski, Historia powszechna Część III. Lewicki, Zarys dziejów Polski	Jak w kl. VI. Mocnik Stanecki Geometrya	—	Tomaszewski Fizyka dla klas wyższych. Tomaszewski Zarys chemii	Kozłowski Logika elementarna
VIII.	Ks. Jougan Historia kościoła katolickiego		Horatius wyd. Dolnicki Librewski, Tacitus Pisma historyczne; wyd. Weidner-Staromiejski.		Plato, Apologia Sokratesa, w. Christ. Lewicki, Sofokles Elektra wyd. Schubert-Majchrowicz; Homera Odyssea wyd. Christ. Jezienicki,		Wypisy polskie St. Tarnowskiego i Próchnickiego część II.	Petelenz und Werner Deutsches Lesebuch für die VIII. Cl. Iphigenie auf Tauris. Wallensteina (3 części) Maria Stuart wyd. Graesera.	Głabiński-Finkel Historia i statystyka austr. węgiers. monarchii. Lewicki Zarys dziejów Polski.	Jak w klasie VII.	—	Soleski, Wykład nauki fizyki, wyd 2.	Ks. Dr. Pechnik Zarys psychologii.

mbi. Jag.

mbi. Jag.

mbi. Jag.

Klasyfikacya uczniów za II. półrocze roku szkolnego 1899.

Klasa Ia. Rittigstein Marceli, Bardua Jakób, Blätterfeind Froim, Bujalski Bolesław, Chauer Eugeniusz, Dębski Ludwik, Domański Stanisław, Gruber Maksymilian, Grünberg Josel, Hartlieb Adam, Jakubowicz Jakób, Kowalski Aleksander, Krużlewski Stanisław, Krywald Andrzej, Landesberg Ludwik, Lindenbaum Szaja, Lipschütz Mojżesz, Mianowski Wiktor, Pfau Szymon, Poluszyński Gustaw, Rudkoski Teodor, Sakowski Tadeusz, Sierant Roman, Weiser Chaim, Weissglas Kuba. — 3 uczniów przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, 8 otrzymało stopień drugi, 2 stopień trzeci.

Klasa Ib. Kosiński Waleryan, Lachcik Tomasz, Stefanicki Mikołaj, Światłowski Mikołaj, Blaustein Myszal, Duda Karol, Engelsz Tadeusz, Grószkowski Franciszek, Gronoweter Wolf, Grünstein Zygmunt, Haiman Mieczysław, Huber Jan, Karg Rudolf, Kaszycki Franciszek, Kisielewski Julian, Kreisling Mojżesz, Lewandowski Zygmunt, Mazurkiewicz Zygmunt, Mielnik Bronisław, Paul Alojzy, Rausz Władysław, Reiter Chaim, Schwarzbard Bernard, Tromel Michał, Wolf Emil, Wowkonowicz Wacław, Zipser Feliks, Żydło Kazimierz. — 3 uczniów przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, 4 uczniów otrzymało stopień drugi, 7 stopień trzeci.

Klasa IIa Krzysztofowicz Krzysztof, Bernhaut Mendel, Desbalmes Otto, Görtz Jan, Goldstern Rubin, Hacker Seinwel, Herman Szaje, Janiszewski Rudolf, Kubijowicz Antoni, Mościcki Kazimierz, Niedermayer Rudolf, Piotrowicz Włodzimierz, Pistiner Szymon, Resch Hersch, Silber Abraham, Skomorowski Józef, Sperber Chaim, Steinhard Szaje, Sysak Tadeusz, Trusz Emilian, Weitz Ernest, Wierzbicki Jan, Zaremba Michał. — 4 uczniów przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, 5 otrzymało stopień drugi, 2 stopień trzeci, 1 nieklasyfikowany.

Klasa IIb. Weber Józef, Bajewski Jan, Budzianowski Bronisław, Buchalter Szloma, Geronis Stanisław, Hecht Edmund, Hessel Awner, Hlawaty Karol, Iwanicki Ludwik, Kahane Maurycy, Kobylański Eugeniusz, Latscher Józef, Rosenthal Szulim, Schärf Pinkas, Sliwiński Maryan, Sonnenreich Izrael, Smalec Władysław, Szczepański Władysław, Tauber Chaim, Thau Oryasz, Teicher Szmerl, Tomaszewski Mieczysław, Winowski

Zygmunt, Zarugiewicz Grzegorz, Zeichner Jakób, — 3 uczniów przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, 2 otrzymało stopień drugi.

Klasa IIIa. Aschkenazy Joachim, Huczneker Józef, Schmalenberg Ferdynand, Bylica Józef, Czechowicz Witold, Dudryk Maksymilian Teofil, Fakter Mojżesz, Geller Józef, Hartlieb Henryk, Holder Mechel, Hutter Artur, Kohn Izak, Korzeniowski Jan, Lehnert Seweryn, Mahr Karol, Mościcki Tadeusz, Mustyanowicz Karol, Saraniecki Adolf, Sienkiewicz Franciszek, Słoniewski Włodzimierz, Szczepański Hugo, Szymonowicz Tadeusz, Trzebiński Władysław, Weldycz Władysław, Wróblewski Józef, — 4 uczniów przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, 3 otrzymało stopień drugi, 1 stopień trzeci.

Klasa III b. Bein Marek, Szczerbaniuk Mikołaj, Bartoszewski Adam, Dallinger Leopold, Forscher Chaim, Fruchtermann Dawid, Kozłowski Zygmunt, Machnicki Aleksander, Micheliński Tadeusz, Najder Stanisław, Patkowski Michał, Poradowski Edward, Radłowski Rudolf, Rohrbach Adolf, Rosenrauch Berisch, Rothstein Awigdor Leiser, Rotenstreich Finkel, Sacher Eisig, Sacher Marek, Safiak Jan, Sohacki Karol, Stefanowicz Jan, Sternfeld Izak, Thaler Maurycy — 4 uczniów przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, 3 otrzymało stopień drugi

Klasa IV. Ambros Janusz, Balicki Stanisław, Bamberger Karol, Bihun Włodzimierz, Chabło Wiktor, Chomiak Kazimierz, Christman Rudolf, Jamrozy Józef, Jurezeńko Michał, Juzefowicz Kajetan, Kahane Littmann, Kosowski Jan, Kuzyk Izidor, Lipschütz Józef, Łazarski Marcei, Medwedczuk Antoni, Moravetz Ludwik, Piskozub Władysław, Poznański Antoni, Rappaport Maksymilian, Rippel Jan, Rosenbaum Mordko, Rozwoda Celestyn, Schreiber Kazimierz, Schwarzfeld Noach, Sichower Alfred, Sliwiński Jan, Słobudzki Mieczysław, Taubes Dawid, Tymoczko Michał, Walkowicz Stanisław — 4 uczniów przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, 5 otrzymało stopień drugi, 1 nie klasyfikowano.

Klasa V. Jarosiński Bolesław, Lachs Izak, Ambros Witold, Frid Dawid, Gliński Piotr, Goldschlag Morteche, Goldschlag Natan, Gruszkowski Jan, Guszalewicz Jaromir, Hesel Schloma, Leśnikowski Leopold, Osadca Kajetan, Piotrowski Roman, Piskozub Jan, Popieluch Jan, Radałowicz Bolesław, Schreiber Mikołaj, Starczewski Zygmunt, Stenzel Stefan, Świdkes Izrael,

Szymonowicz Kalikst, Tiegermann Leopold, Troper Manule Owadie, Tyndel Samson, Wysocki Kazimierz, — 3 uczniom pozwolono poprawić po wakacyach cenzurę z jednego przedmiotu, 4 uczniów otrzymało stopień drugi.

Klasa VI. Hamer Seweryn. Piotrowicz Stanisław, Agopsowicz Stanisław, Bacztes Wilhelm, Bober Zdzisław, Domański Wiktor, Kohn Chaim, Malarski Maksymilian, Mielnik Juliusz, Pokorski Stanisław, Rosenbaum Józef, Rosenkranz Mojżesz, Rozwadowski Teofil, Rzehak Waław, Schaller Mendel Schaje, Sonnenreich Ozyasz, Spulnicki Michał, Starer Pinkas, Szuszkiewicz Edmund, Tychowski Włodzimierz, Tyndel Samson, Starzeński Bronisław, Byczyński Zygmunt, — 7 uczniów przeznaczono do egzaminu poprawczego z jednego przedmiotu po feryach, 4 otrzymało stopień drugi.

Klasa VII. Kordasiewicz Mikołaj, Szefer Leopold, Tropper Abraham. Alpern Naftali, Bendasiuk Semen, Błahys Jan, Drohomiński Nestor Mikołaj, Dudryk Antoni, Hubaczek Seweryn, Jaworski Lesław, Kimelmann Józef, Kohn Dawid, Kohn Izak, Kolinek Stanisław, Laufer Mojżesz, Lederfeind Samuel, Migocki Franciszek, Ohringer Szloma, Passakas Mieczysław, Rapoport Chaskel, Rosenkranz Mojżesz, Schiller Izak, Sokołowski Włodzimierz, Stempler Szloma, Stobiecki Józef, Sucher Schmaria — 1 uczniowi pozwolono poprawić notę niedostateczną z jednego przedmiotu po feryach, 2 uczniów otrzymało stopień drugi.

Klasa VIII. Polański Stefan, Rybczyński Witold, Szulbaum Szaja, Andrzejowski Zygmunt, Antoniewicz Jan, Dobek Zdzisław, Faciewicz Józef, Herer Mechel, Jasiński Jerzy, Jasiński Zygmunt, Klar Jakób, Kleski Emil, Komarzyński Włodzimierz, Korn Ozyasz, Kostecki Włodzimierz, Kurpiak Aleksander, Machnicki Stanisław, Patkowski Karol, Pokorski Leopold, Rozwoda Leon, Sokol Kazimierz, Sokołowski Julian, Stenzel Edward, Węldycz Edmund, Wesołowski Jarosław, Zajączkowski Roman, Zawicki Emil.

Класифікація учеників руских клас рівнорядних

КЛАСА ПРИГОТОВЛЯЮЧА. Сумик Роман. Федюк Стефан Іван, Бойчук Стефан, Бундзяк Теодозій, Бялоскурський Михайло, Весоловський Василь, Гаврилюк Олекса, Глібовицький Володимір, Грабовеньський Богдан Анатоль, Добрянський Софрон, Жибчин Яків, Жупанський Петро, Кобринський Володимір, Колцуняк Ігнатій, Курилик Василь, Лавровський Юліян, Михайлюк Нестор, Островський Ярослав Орест, Петришак Іван, Ришка Євгеній, Семків Лука, Слюсарчук Омелян, Федунік Ілія, Фенюк Василь, Чернявський Володимір Лазар, Юращук Юрій, — 1 ученикови дозволено поправити ноту з одного предмету по фериях, 3 учеників одержало другу класу.

I. КЛАСА. Зарицький Володимір, Павлусевич Володимір, Срібний Николай, Антонюк Олекса, Аропець Андрій, Бутулинський Йосиф, Вакалюк Олекса, Ганущак Николай, Герасимович Сильвестер, Гуцуляк Андрій, Денесюк Олекса, Зварич Андрій, Зіньковський Стефан, Ковбуз Олекса, Конколняк Роман, Коцабюк Василь, Кручак Григорій, Левицький Андрій Северин, Ленкалюк Михайло, Макарушка Володимір, Мелько Володимір, Навчук Юліян, Ніцович Стефан, Павлик Францішок, Палійчук Іван, Продан Іван, Райд Михайло, Романовський Іван, Романюк Михайло, Сальваровський Юліян, Солом'яний Стефан, Стасюк Василь, Стефурак Григорій, Тарновецький Володимір, Терлецький Николай, Фроляк Іван, Харжевський Антін. Якимів Николай, — 8 ученикам дозволено поправити недостаточну ноту з одного предмету по фериях, 4 одержало другу а 2 третю класу.

II. КЛАСА. Бялоскурський Яків, Винницький Володимір, Гуглевич Ярослав, Дмитерко Михайло, Дорундяк Николай, Колцуняк Юліян, Косович Іван, Кузьмич Антін, Левицький Йосиф, Левицький Роман, Люхнич Йосиф, Ма-

лофій Онуфрій, Михайлецький Йосиф, Петровський Александер, Петровський Євгеній, Рачковський Генрик Йосиф, Росткович Тадей, Рудницький Іван, Рутковський Михайло, Сальваровський Николай, Січинський Мпрослав, Стефанів Ігнатій, Сумик Денис, Фроляк Василь, Цвйок Єротей, Юркевич Антін, Яськевич Стефан, — 8 учеників призначено до іспиту поправчого по фериях, 5 одержало другу а 2 трету клясу.

III. КЛЯСА. Федюк Ярослав, Войнаровський Александер, Войнаровський Павло, Григорців Иполит, Грицан Стефан, Гушул Євгеній, Гушул Теофіль, Добрянський Лев, Завадський Євгеній, Ковч Омелян, Лакуста Сьвятослав, Мавсевич Володимір, Навчук Ярослав, Оробець Іван, Оборець Стефан, Павлусевич Іван, Павлусевич Николай, Пйотровський Теодор, Семенюк Николай, Сметанюк Петро. Ферлей Дмитро, — 6 ученикам дозволено поправити недостаточну ноту з одного предмету по фериях, 1 одержав другу, 2 трету клясу.

IV. КЛЯСА. Гринюк Олекса, Срібний Теодор, Балицький Євгеній, Бурачинський Денис, Вахняк Дмитро, Войцеховський Николай, Горук Іван, Кавалець Тит, Кисілевський Стефан, Кончук Стефан, Котелко Іван, Майковский Николай, Маркевич Іван, Мулик Ярослав Стефан, Оробець Василь, Павлюк Іван, Павлюк Методій, Станецкий Лев, Стрийський Іван, Филипович Александер, Чупрей Іван, Яцевюк Василь, Яшан Василь, Яшан Стефан, — 3 ученикам дозволено поправити ноту з одного предмету по фериях, 3 одержало другу клясу.

V. КЛЯСА. Гузар Євгеній, Демчук Михайло, Полск Николай Равлюк Николай, Вальнер Едвард, Глушкевич Євгеній, Глушкевич Зенон, Гоянюк Николай, Кисілевський Юліян, Курп'як Володимір, Попович Василь, Посацький Методій, Рожка Іван, Росткович Юрій, Ткачук Лаврентій, Харук Іван, Шевчук Павло, — 1 ученика призначено до іспи-

ту поправчого з одного предмету по фериях, 1 одержав другу, 1 трету клясу.

VI КЛАСА. Балицкий Константин, Бодруг Николай, Галайчук Володимир, Голода Яків, Геник Михайло, Гловицкий Альфред, Костик Михайло, Костик Павло, Лаврів Михайло, Левицкий Всеволод, Огоновский Николай, Павлусевич Константин, Плавюк Іван, Райтг Дмитро, Сінгалеви́ч Евгений, Смалько Роман, Тимошук Григорій, Томич Николай, Федев Волоримир, Якимович Іларій.

VII. КЛАСА. Гаврилюк Ілія, Даниш Никифор, Джердж Данило, Лепкий Володимир, Вонсуль Володимир, Гаморак Віктор, Годованець Петро, Городецкий Павло, Гузар Роман, Галай Іван, Дурделла Григорій, Мисевич Василь, Онофер Юліян, Перфецкий Евгений, Петришак Носиф, Руденьский Ярослав, Черник Матій, — 1 ученикови позволено поправити ноту з одного предмету по фериях, 1 одержав другу клясу.

Do rodziców i opiekunów.

Rok szkolny rozpocznie się dnia 3. września nabożeństwem wstępnem, w którym mają wziąć udział wszyscy zapisani uczniowie.

Wpisy uczniów do I. klasy będą się odbywały w dniach 29. 30. i 31 sierpnia, do dalszych klas dnia 1. i 2. września.

Uczniowie mają się zgłaszać osobiście i przedłożyć świadectwo szkolne z ostatniego półroczu, jakoteż wypełniony w dwóch egzemplarzach rodowód, w którym należy także podać, których przedmiotów nadobowiązkowych zamierzają się uczyć.

Uczniowie **nowo** do zakładu wstępujący mają zgłaszać się w towarzystwie rodziców lub opiekunów i przedłożyć: a) **metrykę urodzenia**, b) **świadectwo szkolne** tego zakładu, w którym przedtem pobierali naukę z potwierdzeniem dyrekcji, że niema przeszkody w przyjęciu ich do innego zakładu; każdy zaś uczeń, zgłaszający się do I. kl. gimnazjalnej, który uczęszczał do publicznej szkoły ludowej, winien wykazać się świadectwem szkolnem tejże szkoły, nadto c) **świadectwem rewakcynacji** (ponownego szczepienia ospy). Przyjęci do I. klasy mogą być tylko ci uczniowie, którzy ukończyli najmniej 10. rok życia albo go ukończą w kalendarzowym roku ich przyjęcia.

Każdy uczeń nowo wstępujący ma zapłacić takse wstępną w kwocie 2 złr. 10 ct.

Każdy uczeń bez wyjątku ma złożyć 1 zł. jako datek na zbiory naukowe.

Uczniowie płacący opłatę szkolną mają ją złożyć najdalej do 15. października.

Ponieważ nie wolno uczniom mieszkąć gdzieindziej, jak tylko tam, gdzie Dyrekcya pozwoli, przeto umieszczenie uczniów z początkiem roku powinno być warunkowo zastrzeżone ze strony rodziców i opiekunów.

Egzamina wstępne do I. klasy odbywają się 15. i 16. lipca, jako w terminie pierwszym, a następnie dnia 1. i 2. września jako w terminie drugim. *W każdym z tych terminów rozstrzyga się o przyjęciu lub nieprzyjęciu ucznia, a powtórzenie egza-*

minu wstępnego czy to w tym samym, czy też w innym zakładzie jest bezwarunkowo wzbronione pod karą wykluczenia ze wszystkich gimnazyów. Uczeń reprobowany przy egzaminie wstępnym może dopiero po upływie roku zgłosić się do powtórnego egzaminu.

Zakres wymagań przy egzaminie wstępnym do klasy I:

- a) **Z religii:** Wiadomości, których według teraźniejszego rozkładu nauki nabyć powinien uczeń w pierwszych czterech latach obowiązkowej nauki szkolnej w szkołach czteroklasowych.
- b) **Z języka wykładowego:** Czytanie płynne i wyraziste, objaśnienie odczytanych ustępów pod względem treści i związku myśli, opowiadanie treści większymi ustępami, znajomość części mowy, odmiana imion i czasowników, znajomość zdania pojedynczego, rozszerzonego i rozbiór jego części składowych pod względem składni i zgody rzędu; poprawne napisanie dyktatu z zakresu pojęć znanych uczniom, nadto piśmienny rozbiór jednego zdania, w którym uczniowie mają oznaczyć części mowy i ich formy, tudzież części zdania.
- c) **Z języka niemieckiego:** Czytanie płynne i zrozumiałe, znajomość odmiany rodzajników, rzeczowników, przymiotników i zaimków, (osobistych, dzierżawczych, wskazujących i względnych), odmiana słów posiłkowych i czasowników słabych we wszystkich formach strony czynnej i biernej, tudzież odmiana najzwyklejszych czasowników mocnych; zasób wyrazów z zakresu pojęć uczniom znanych; poprawne napisanie łatwego dyktatu, którego treść przed podyktowaniem poda się uczniom w języku wykładowym.
- d) **Z rachunków:** Pisanie liczb do miliona włącznie; biegłość w czterech działaniach liczbami całkowitemi; pewność w tabliczce mnożenia; znajomość ważniejszych miar metrycznych, a w wypracowaniach rozwiązywanie także zagadnień z zakresu życia codziennego.

Egzamina poprawcze będą się odbywały dnia 30. i 31. sierpnia a egzamina wstępne do klas wyższych (od II—VIII) między 5—15 września.

Na mocy rozporządzenia Wys. Min. Wyzn. i Ośw. z 6. maja 1890 l. 8836. mogą uczniowie I. klasy wносить podania o uwolnienie od opłaty szkolnej w I. półroczu. Ci z nich, którzy z obyczajów, pilności i postępu do końca października otrzymają według skali cenzurę przynajmniej „dobry“ a wykażą się świadectwem ubóstwa należycie wystawionem, zyskają od-

roczenie terminu do końca półrocza I. a następnie, w razie odpowiednich warunków przy klasyfikacji półrocznej, uwolnienie od opłaty szkolnej — Każdy uczeń klasy I. może zatem wnieść najpóźniej do 8-go dnia po wpisach podanie zaopatrzone w świadectwo ubóstwa o ewentualne uzyskanie uwolnienia.

UWAGA. Wszyscy uczniowie obowiązani są nosić przepisane ubranie mundurkowe, (i w takim mają się jawić już przy wpisach,) tylko uczniów klasy I., którzy udowodnią należyte swoje ubóstwo, może Dyrekcyja na rok 1899/900 uwolnić od ich noszenia. Także i podczas feryi szkolnych uczniowie obowiązani są do noszenia mundurków. Uczniom, którzy dla jakiegobądź powodu przestali uczęszczać do szkoły i zakład opuścili, nie wolno używać mundurków, jak w ogóle nikomu, kto nie jest uczniem szkół średnich. Dostrzeżone nadużycia w tym kierunku karane będą przez Władzę polityczną w myśl odnośnych obowiązujących przepisów.

До родичів і опікунів.

Шкільний рік розпочне ся дня 3. вересня торжественним богослуженєм, на котре мають безумовно явити ся всі записані ученики.

Записи учеників до I. класи і до класи приготавляючої будуть відбувати ся 30. і 31. серпня, до висших клас (II—VIII) 1. і 2. (евентуально і 3.) вересня.

Ученики мають зголосити ся лично враз із одвічальним надзором домовим (господарем або господинею) і предложити сьвідоцтво шкільне з послідного півроку і виповнити 2 вписові карти, на котрих повинні також точно виписати, яких предметів надобовязкових наміряють учити ся.

Ученики, що вперве вступають до закладу, мають явити ся в товаристві родичів або опікунів і предложити: а) метрику хрещеня, б) сьвідоцтво шкільне того закладу, де перед тим побирали науку з потвердженєм Дирекції, що можна їх прийняти до другого закладу.

Кождий ученик, котрий зголошує ся до I. класи гімназ. або до кл. приготавляючої а ходив передше до IV. взгядно III. класи народної школи, має предложити сьвідоцтво шкільне тої школи а також сьвідоцтво заціпленої віспи найдавнійше в роцї перед зголошенєм до гімназії або сьвідоцтво ревакцинації.

Кождий ученик гімназияльний платить при записї 1 злр. на наукові прибори а з початком другого півроку 50 кр. на закупню приборів до забави; ученики, що вперве вступають до закладу, платять крім того еще вступну таксу 2 злр. 10 кр. котру складають також ученики, котрі переходять з класи приготавляючої до гімназії.

Ученики класи приготівляючої платять лише 1 здр. яко вступну таку.

Шкільна оплата виносить за кожний піврік 20 здр. а в класі приготівляючій 5 здр. Сю оплату має кожний ученик зложити найдалше до шести тижнів кожного півроку.

Понсе не вільно ученикам мешкати деінде, як лиш там, де їм Дирекция дозволить, проте поміщенє учеників з початком шкільного року має бути условно застережене із сторони родичів або опікунів.

Вступні іспити до I. класи гімназійної і до класи приготівляючої відбудуть ся дня 15. і 16. липня, 1. і 2. вересня. В кождім із сих термінів рішає ся безусловно о прийнятю або непринятю ученика, а повторене вступного іспиту чи в тім самім, чи в другім заведеню є заборонене під карою виключеня із всіх гімназій. Зголошувати ся до нового іспиту не може репробований ученик скорше як по році в яким небудь заведеню.

Ученики, що зголошують ся до I. класи гімн. мусять кінчити в сїм році сонїчнім найменше 10. рік, а до кл. приготівляючої найменше 9. рік житя.

При вступнім іспиті до класи приготівляючої мають виказати ся ученики таким засобом знаня, якого набирає ся в III. класі народної школи, а при іспиті до I. класи гімназійної мають відповісти і дотеперішним жаданям а надто єще слїдуючим (приписаним найновішим розпорядженєм Вис. ц. к. Мініст. В. і Пр. з дня 2. січня 1897. Ч. 31152): 1. в мові викладовій: мають подати також письменну аналізу одного реченя, іменно означити в нїм части мови і їх форми та части реченя; 2 в рахунках будуть в письменних виробах увзгляднені також практичні питання із щоденного житя.

Іспити поправчі будуть відбувати ся дня 30. і 31. серпня, а іспити вступні до клас II—VIII. межі 5—15. вересня.

Звертає ся увагу родичів і опікунів, щоби з огляду на добро своїх дітий або вихованців звїдували ся як най-

частійше в канцелярії гімназійній о їх успіхах в науці і поведенню.

По мысли розпорядження Вис. ц. к. Мініст. Пр. з 6. мая 1890. Ч. 8836 можуть ученики I. класи гімн., виявивши репетиторів, вносити подане о увільненні від оплати шкільної в I. півроці. Тим з них, котрі з обичаїв, пильности і предметів одержать після скалі ноту найменше „добру“ до кінця жовтня і викажуть ся належито виписаним свідощтвом убожества, може признати Вис. ц. к. Рада Шк. краєва увільненне від оплати під услівем, если їх шкільні свідощтва за I. піврік будуть відповідати приписаним вимогам. Таке подане о увільненні має внести кождий ученик в перших 8 днях місяця вересня.

Замітка. Звертає ся увагу родичів взглядно опікунів, що вже від самого початку шкільного року всі ученики суть обовязані носити приписані мундури в школі і поза школою; звільнити від сего обовязку на рік 1899/1900 може Дирекция лише тих учеників I. класи, котрі докажуть, що задля убожества не в силі справити собі мундур. Зате є строго заборонено носити шкільні мундури всім, що не суть учениками (отже і тим, що задля якої небудь причини покинули школу). Винних буде ц. к. Власть політична потягати до одвічальности.

